Обласний науково-методичний центр культури

ХОТІЛА Б Я ПІСНЕЮ СТАТИ

Приурочено 150-й річниці від дня народження Лесі Українки

м. Луцьк
2021

УДК 784
Х 85

«Хотіла б я піснею стати» : вокально-хорові твори українських композиторів на слова Лесі Українки / упоряд.: І. І. Баранюк, С. А. Бень. Луцьк : Обласний науково-методичний центр культур, 2021. 188 с.

Видання покликане зберегти літературну спадщину видатної дочки українського народу з метою популяризації її письменницької скарбниці серед усіх верств населення.

Творчість великої поетеси, без сумніву, є справжнім зразком патріотизму і потужним засобом збагачення творчості майбутніх поколінь поетів та композиторів досконалим словом та вишуканою мелодикою.

© ОНМЦК, 2021

Andante

В холодну ніч

Музика М. Довганича

В хо- лод- ну ніч

Мм... са- мот- ній ман- дрі- вець в глу-хім бо- ру знай-

при мі- ся

шов ста- ре кост-ри- ще. При мі- ся-ці бі-лів хо- лод- ний по- піл.

mp *mf*

бі- лів по- піл, при мі-ся- ці бі- лів по- піл, хо-лод-ний по- піл.

ці бі- лів Мм...

ці Мм... хо-лод-ний по- піл.

Мм... Аа...

mf *p* *rit.*

ли-бонь хтось о-тут во-гонь па- лив

Дро-ва ле-жа- ли, не до- па- лив- ши

14 *con moto*

ки- нув.

ки- нув.

mp

ки- нув і за- лив. І манд- рі- вець трем-тя- чи- ми ру-

17 *mp*

mp по- чав ба- гат- тя згас-ле во- ру-шить. Знай-шов десь іс- кор-ку ме- жи тріс-

ка-ми

20

ка- ми він вті-шив-ся і став ї- ї жи- вить.

mp *meno mosso*

іс- кра зат- лі- ла та

23

rall.

вог-ник не спа-лах- нув ні на мить. По-дав-ся геть він так і не зіг- рів-шись.

rall.

26

mf *più mosso* *cresc.* *mp*

Та іск-ра не по- гас- ла і тлі- ла в по-пе-лі важ-кім ят-рі-ла, мов не- за-гой-на

mf

і тлі- ла я трі-ла мов не- за- гой-на

Аа... А іск-ра не по- гас- ла, ят- рі- ла, мов не- за- гой-на

f

ра- на все не мог- ла о-жить в ог-ні

ра- на все не мог- ла о-жить в ог-ні яр-кім і хво- рий пал,

mf

ра- на все не мог- ла в ог- ні яр-кім і хво-рий пал той чев-рів аж до ра-на і хво-рий пал

і хво-рий пал той

той пал тлів аж до ра-

mp

той пал тлів аж до ра-

до ра- на, до ра- на, той пал тлів аж до ра-

чев-рів аж до ра- на, до ра- на, той пал тлів аж до ра-

più mosso

p

на. На схо- ді сон- ця у дим- ку тон- кім вог- нем блис- ну- ла

p

на.

p

на.

на.

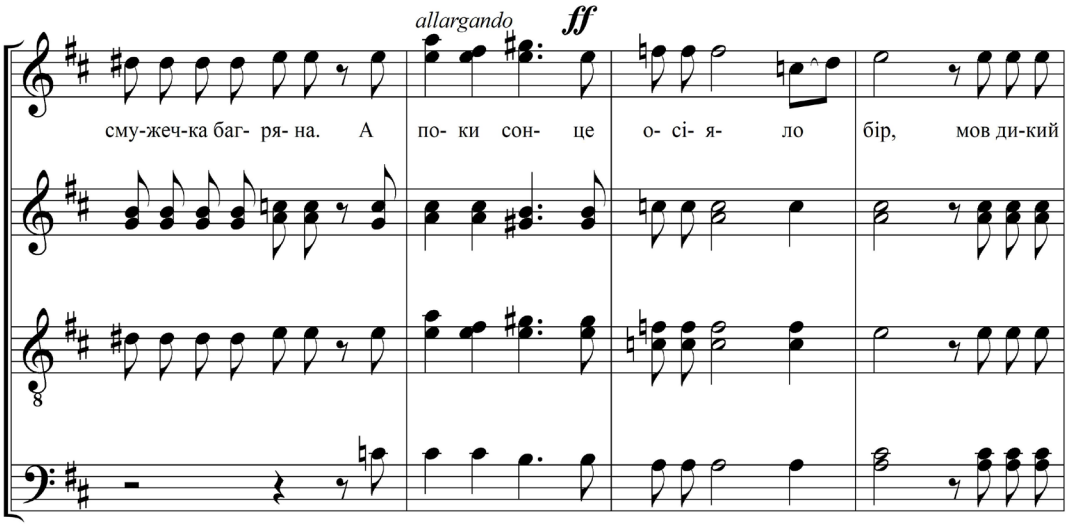
allargando
ff
сму-жеч-ка баг- ря- на. А по- ки сон- це о- сі- я- ло бір, мов ди-кий

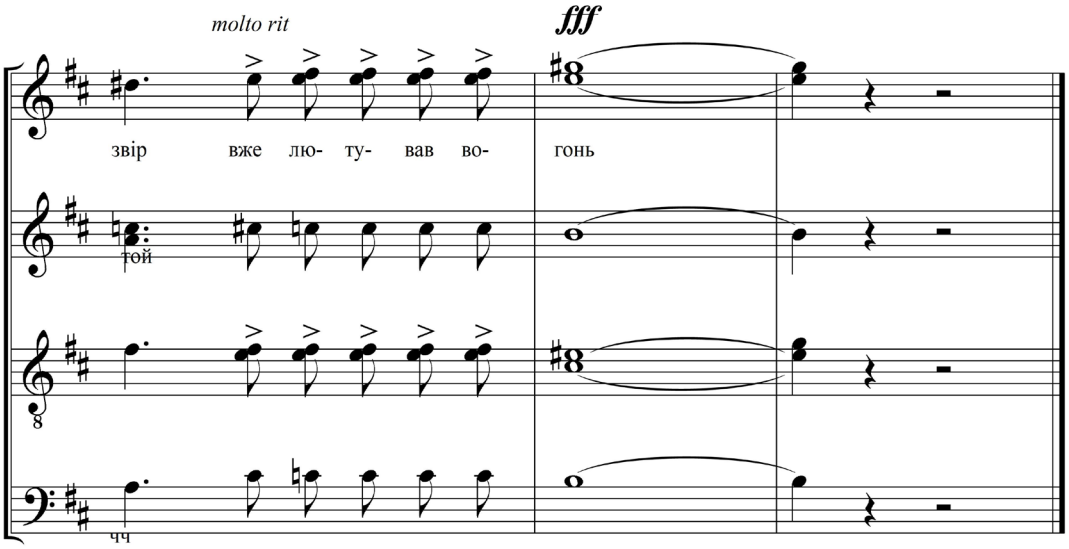
molto rit
fff
звір вже лю- ту- вав во- гонь
той
чч

Вечірня година

Помірно

Музика Олександра Каліщука

У- же ско- ти- лось із не- ба сон- це, заг- ля-нув мі- сяць

Уповільнюючи

в мо- є ві- кон- це, заг-ля-нув мі- сяць в мо- є ві- кон- це.

Швидше

Вже за- сві- ти- лись

Вже за- сві-

у не- бі зо- рі. У- се зас-ну- ло, зас-ну- ло й го- ре. У-се зас-ну- ло, зас-ну- ло

ти- лись зо- рі.

Кінець швиденько

й го- ре.

Вий- ду в са- до- чок та й по- гу- ля- ю,

по- гу- ля- ю,

та й по- гу- ля- ю,

при мі- ся- чень- ку та й зас- пі- ва- ю. Як же тут гар- но,

Гей! та й зас- пі- ва- ю.

Гей! та й зас- пі- ва- ю.

як же тут ти- хо, в та- ку го-ди- ну за- бу-деш ли- хо. Як же тут гар- но

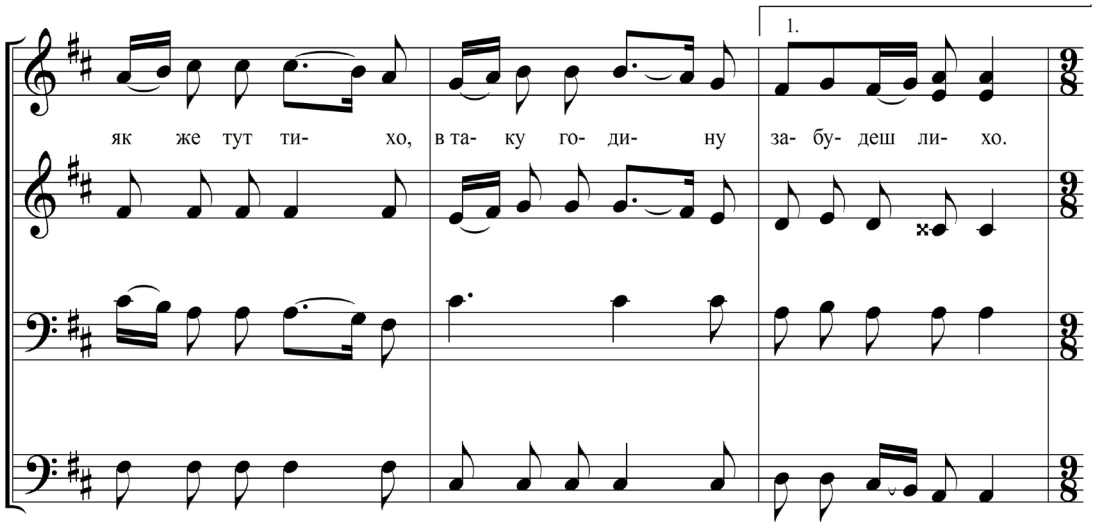
1.
як же тут ти- хо, в та- ку го- ди- ну за- бу- деш ли- хо.

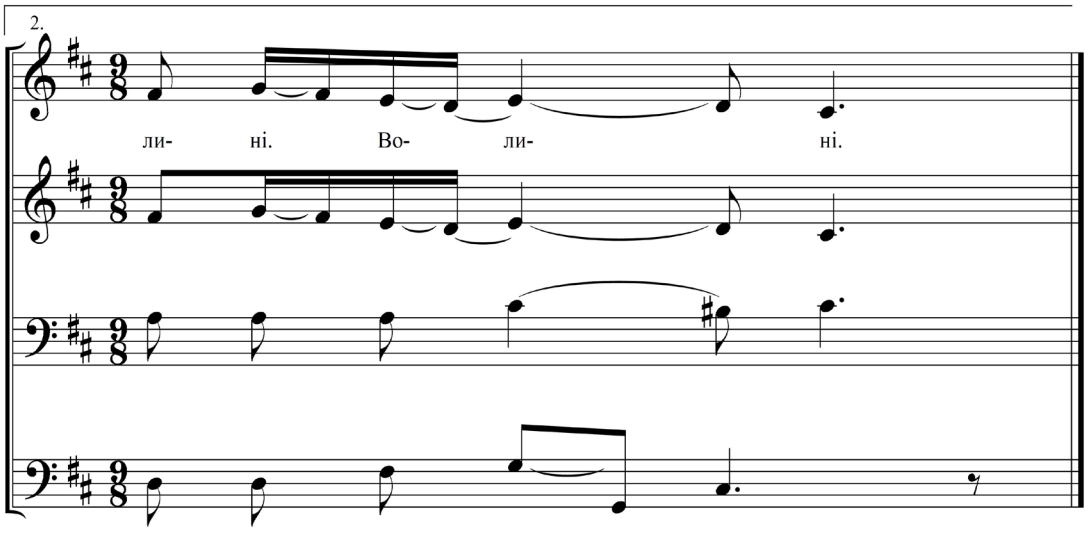
2.
ли- ні. Во- ли- ні.

Вечірня година

Стримано, з рухом

Музика П. Старушика

С
А
Т
Б

p *mp* *p*

Мм... У-же ско-ти-лось із не- ба сон- це, за-гля-нув мі-сяць в мо-є ві-

5

кон- це. Вже за-сві-ти- лись у не- бі зо- рі, у- се зас-ну- ло,зас- ну- ло

Соло

mf

й го- ре. Вий-ду в са-до-чок та й по-гу- ля- ю, при мі- ся-чень-ку та й за-спі-
Як же тут гар- но, як же тут ти- хо, в та- ку го-ди- ну за-бу-деш

mf

13

ва- ю. Кру-гом са-доч- ки, бі-лень-кі ха- ти, і со-ло-вей- ка в га-ю чу-

ва- ти. Ой чи так крас-но в я-кій кра- ї- ні. Як тут, на на- шій рід-ній Во-

mf

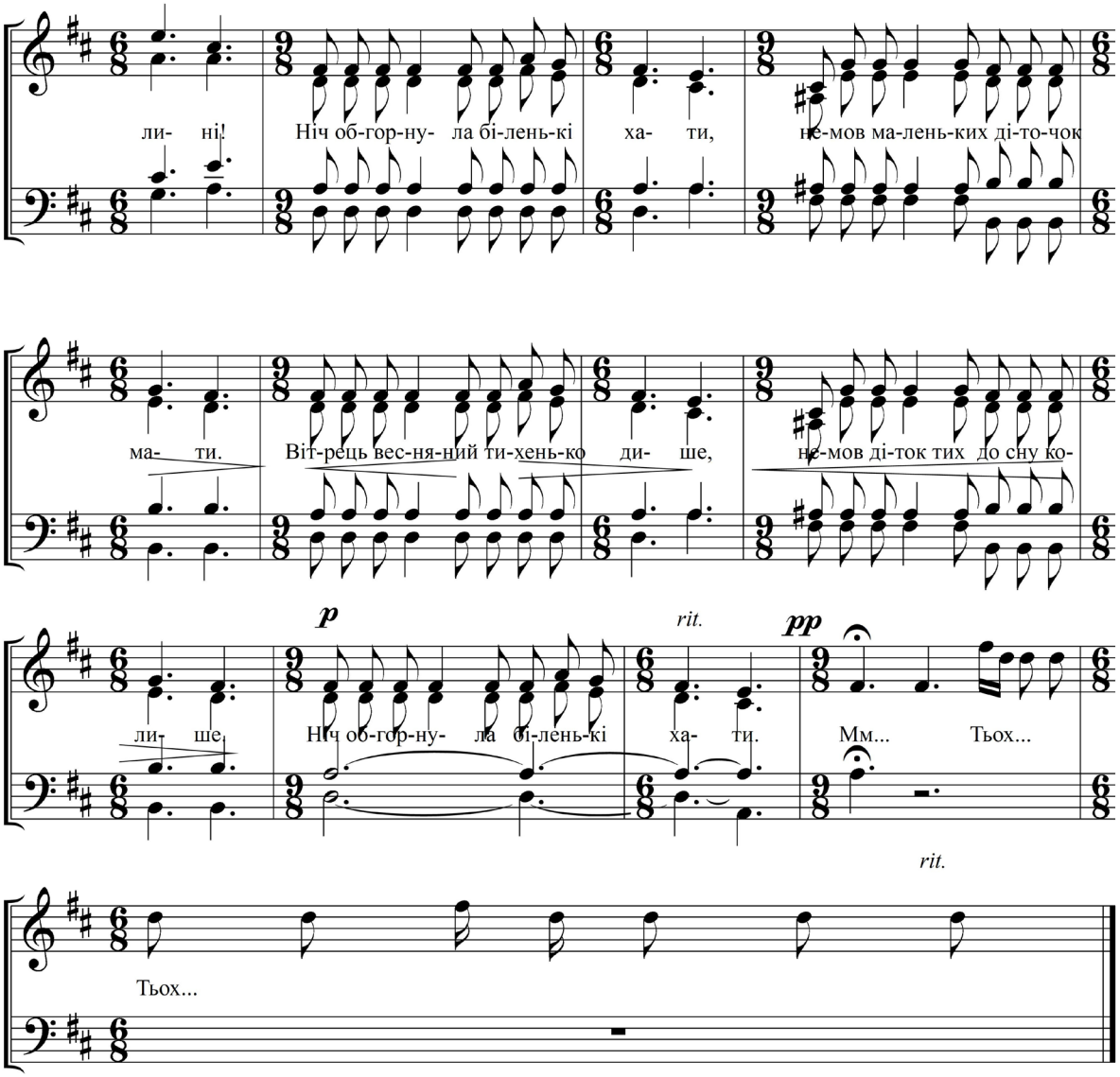

Вечірня година

Уже скотилось із неба сонце,
Заглянув місяць в моє віконце.
Вже засвітились у небі зорі,
Усе заснуло, заснуло й горе.

Вийду в садочок та й погуляю,
При місяченьку та й заспіваю,
Як же тут гарно, як же тут тихо,
В таку годину забудеш лихо!

Кругом садочки, біленькі хати,
І соловейка в гаю чувати.
Ой чи так красно в якій країні.
Як тут, на нашій рідній Волині!

Ніч обгорнула біленькі хати,
Немов маленьких діточок мати.
Вітрець весняний тихенько дише,
Немов діток тих до сну колише.

Вже сонечко в море сіда

Помірно Музика О. Каліщука

Вже со-неч- ко в мо-ре сі- да у ти- хо- му
де ко- ра- бель наш про- біг, до- ро- га там

Вже со-неч- ко в мо-ре сі- да, вже в мо-
А де ко- ра- бель до- ро- у до-

Вже со- неч- ко в мо- ре сі- да
А де ко- ра- бель наш про- біг,

мо- рі
дов- га

рі тем- ні- є. Гли- бо- ка, про- зо- ра во- да
га й ши- ро- ка, бі- лі- є, як мар-мур, як сніг,
ти- хо- му мо- рі тем- ні- є. Гли- бо- ка во- да
ро- га там дов- га й ши- ро- ка, бі- лі- є, як сніг

у мо- рі тем- ні- є. Гли- бо- ка, про- зо- ра во-
там дов- га й ши- ро- ка, бі- лі- є, як мар-мур, як

не - мов ок- са- мит зе- ле- ні- є. На
і лед- ве при- міт- но для о- ка. Ро-
не - мов ок- са- мит зе- ле- ні- є.
і лед- ве при- міт- но для о- ка.

да, не- мов ок- са- мит, зе- ле- ні- є. На хви-лях зе- ле- них трем-
сніг і лед- ве при- міт- но для о- ка. Ро- же- ві- є пі- нис-тий

А...

хви-лях трем- тять іск- ри блис- ку- чі і яс- ним вог-
же- ві- є край за- блис- не, то згас- не.. Ось про-мінь о-

тять чер- во- ні- ї іск- ри блис- ку- чі і яс-
край то- іск- ра заб- лис- не, то згас- не... Ось про-

1. 2. А...

нем ми- го- тять, мов блис-кав-ки з тем-но- ї ту- чі.
стан-ній...Про-щай ве- се- ле- є з тем- но- ї ту- чі.
ним вог- нем ми- го- тять, мов блис-кав- ки з тем-но- ї ту- чі.
мінь о- стан-ній! Про- щай ве- се- ле- є з тем- но- ї ту- чі.

2.

со- неч- ко яс- не.
со- неч- ко яс- не.

Грай, моя пісне

Moderato *mf* Музика М. Довганича

До- сить не-віль-на-я дум- ка мов-ча-ла,мов пташ-ка у кліт-ці зам- кну-та од сві- та,

зам- кну- та

До- сить не-віль-на-я дум- ка мов-ча-ла,мов пташ-ка у кліт-ці зам- кну-та од сві- та,

5 *mf* зам- кну- та

Піс- ня по во- лі дав- но не лі- та- ла,при-бор- ка- на ту- го-ю, жа-лем при-би- та

Піс- ня по во- лі дав- но не лі- та- ла, Мм...

mf *cresc.* Мм...

Час, мо- я піс- не, у світ по- гу- ля- ти,роз-пра- ви- ти криль-ця,по- шар- па- ні го- рем,

Час, мо- я піс- не, у світ по- гу- ля- ти,роз-пра- ви- ти криль-ця,по- шар- па- ні го- рем,

f *sonore*

Час, мо- я піс- не, по во- лі бу- я- ти, пос- лу- хать, як ві- тер за- грав по- над мо- рем.

sonore

Час, піс- не, по во- лі бу- я- ти, пос- лу- хать, як ві- тер за-

sonore

Час, по во- лі бу- я- ти, по- слу- хать, за- грав по-над мо- рем.

sonore

mf *leggiero*

Плинь, мо- я піс- не, як хви- ля хиб- ка- я, во- на не пи- та- є ку- ди во- на пли- не;

Плинь, мо- я піс-не, як хви- ля Аа... пли- не

пи- та- є, ку- ди пли-

cresc.

Линь, мо- я піс-не, як чай- ка пруд-ка- я, во- на не бо-їть- ся, що в мо- рі за- ги- не

Линь, піс-не, як

Линь, мо- я піс- не, во- на не бо-їть- ся, що в мо- рі за- ги- не

не піс- не, як чай- ка

f *meno mosso* *cantabile*

Грай, мо- я піс- не,як ві- тер сей гра- є! Шу- ми, як той шум, як той

Грай, ві- тер сей гра- є! Шу- ми

Грай, мо- я піс- не,як ві- тер сей гра- є! Шу- ми, як той шум, як той

agitato

шум, що круг чов- на ви- ру- є! Дар- ма, що від- гу- ку

шум, чов- на ви- ру- є! Дар- ма, від- гу- ку

cresc. *ff*

ві- тер не- ма- є, а шум на хви-ли-ноч-ку пог- ляд ча- ру- є!

ві- тер не- ма- є, а шум пог- ляд ча- ру- є!

сей ві-тер не-ма- є,

Давня весна

Для мішаного хору і соліста

Помірно, виразно

Музика М. Стефанишина

А...

Бу-ла вес- на ве- се- ла, щед-ра,

ми- ла.

Бу-ла вес- на ве- се- ла,

щед-ра,ми-ла.Про-мін-ням гра- ла,си-па-ла квіт- ки, во- на ле- ті- ла пруд- ко,мов сто-

Пруд- ко

кри-ла за не-ю вслід спі-ву-чі- ї пташ-ки! Все о-жи- ло, у- се за-го-мо- ні-ло - зе- ле-ний

шум, ве- се- ла- я лу- на! Спі- ва- ло все, смі- я- ло- ся, бри-

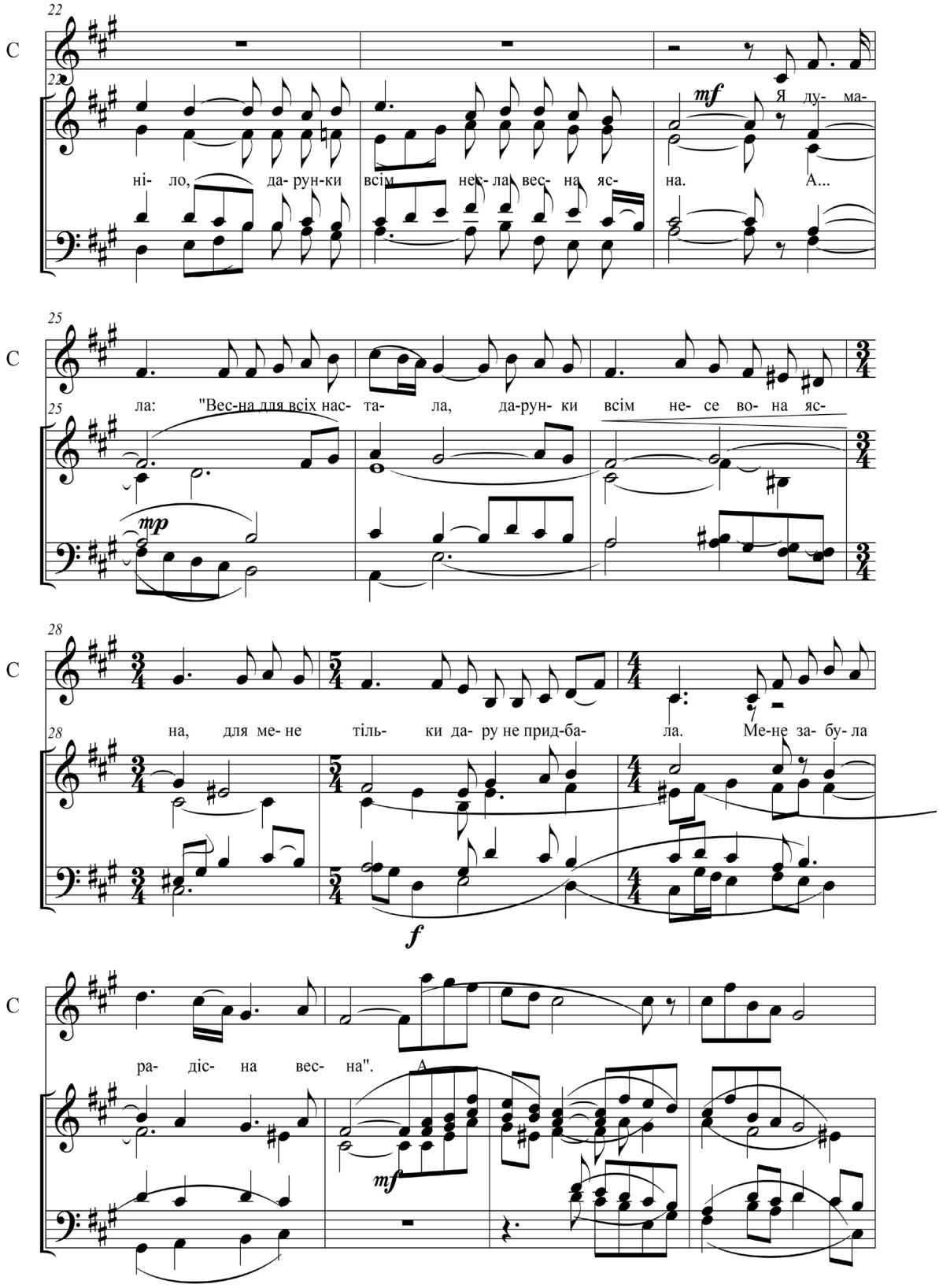
22
mf
Я ду- ма-
ні- ло, да- рун-ки всім нес- ла вес- на яс- на. А...
25
ла: "Вес-на для всіх нас- та- ла, да-рун- ки всім не- се во- на яс-
mp
28
на, для ме- не тіль- ки да- ру не прид-ба- ла. Ме-не за- бу- ла
f
ра- діс- на вес- на".
A
mf

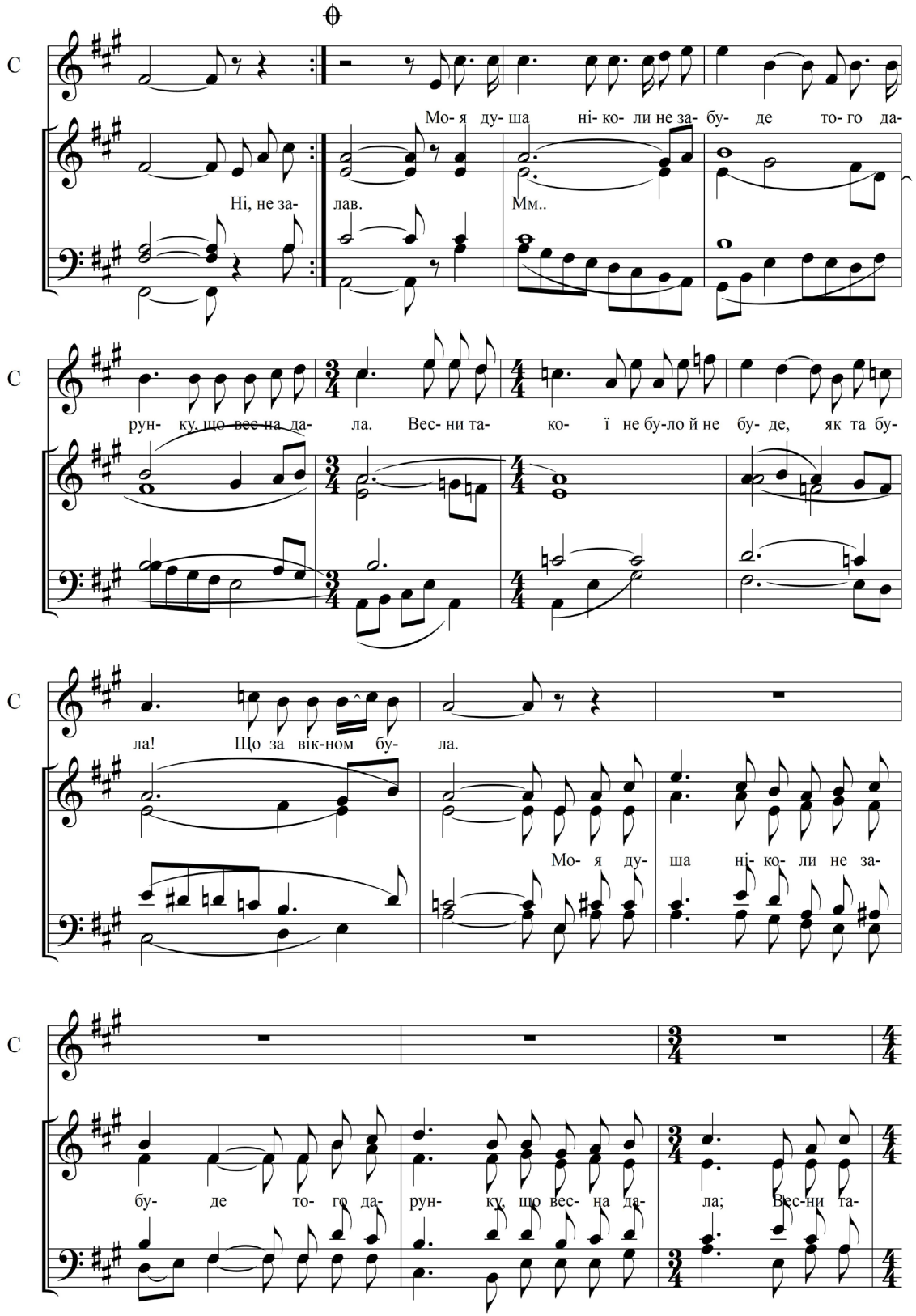
Мо- я ду- ша ні- ко- ли не за- бу- де то- го да-
Ні, не за- лав.
Мм..
рун- ку, що вес- на да- ла. Вес- ни та- ко- ї не бу-ло й не бу- де, як та бу-
ла! Що за вік-ном бу- ла.
Мо- я ду- ша ні- ко- ли не за-
бу- де то- го да- рун- ку, що вес- на да- ла; Вес-ни та-

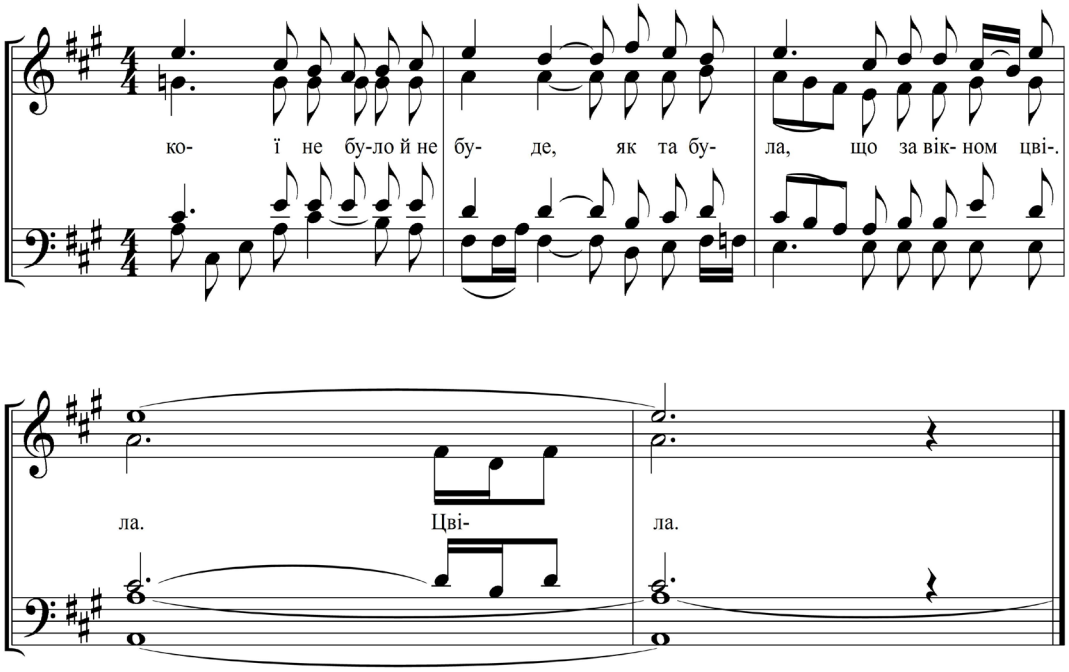
ко- ї не бу-ло й не бу- де, як та бу- ла, що за вік- ном цві-.
ла. Цві- ла.

Вечірня година

Andante sostenuto

p Музика О. Панасюка

За- гля-нув мі- сяць

p У- же ско- ти- лось із не- ба сон- це.

p За- гля-нув мі- сяць

у мо- є ві- кон- це.

più mosso

Вже за- сві- ти- лись у не- бі зо- рі,

у мо- є ві- кон- це.

вже за- сві- ти лись у не- бі зо- рі,

у- се за- сну- ло за-сну-ло й го- ре, ви-йду в са-до-чок та й по-гу-ля- ю, при мі- ся- чень- ку

у- се за- сну-ло за-сну-ло й го- ре, ви-йду в са-до-чок та й по-гу-ля- ю, при мі- ся- чень- ку

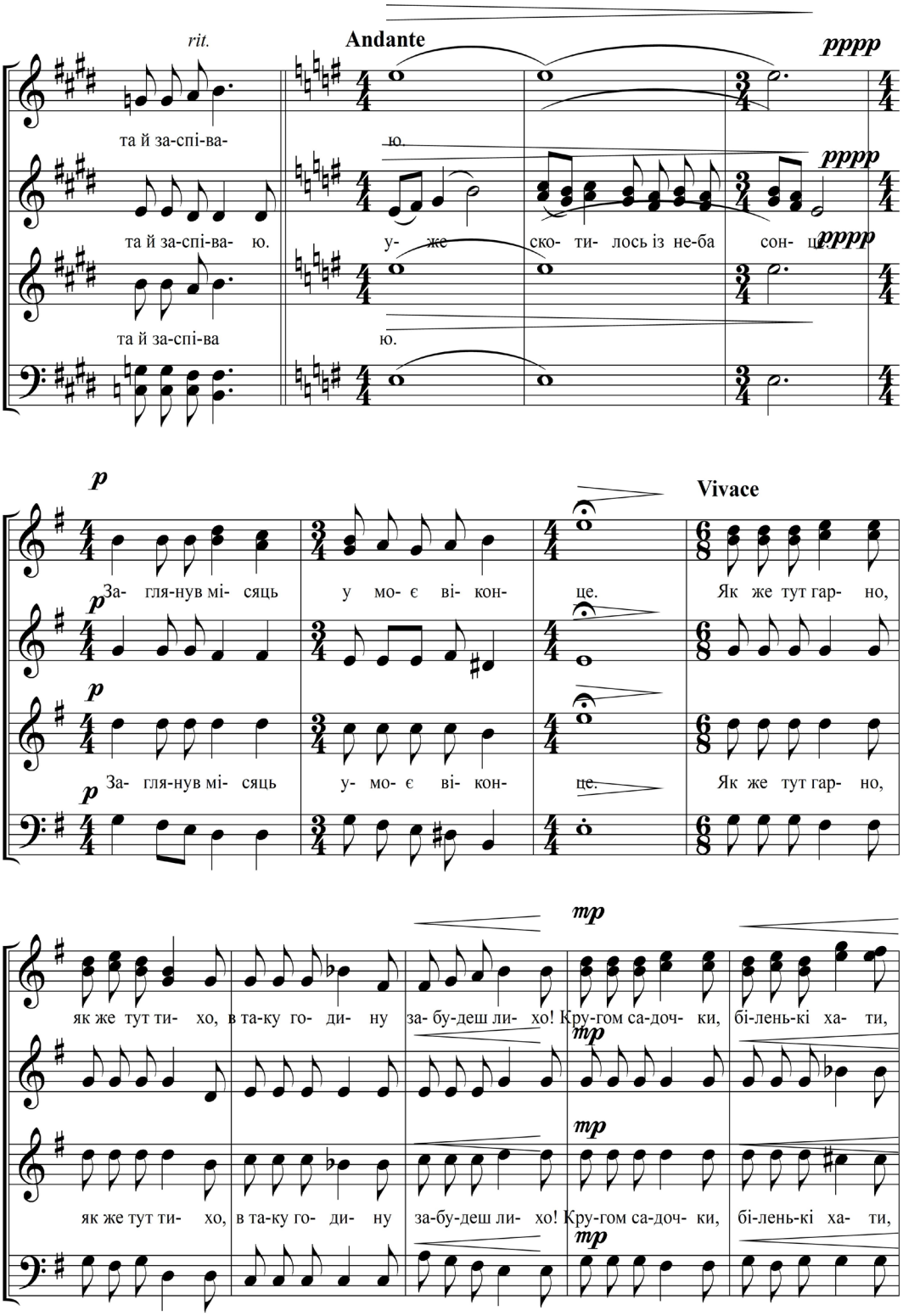
rit.
Andante
pppp
та й за-спі-ва- ю.
та й за-спі-ва- ю. у- же ско- ти- лось із не-ба сон- це.
та й за-спі-ва ю.
p
За- гля-нув мі- сяць у мо- є ві- кон- це.
Vivace
Як же тут гар- но,
За- гля-нув мі- сяць у- мо- є ві- кон- це.
Як же тут гар- но,
mp
як же тут ти- хо, в та-ку го- ди- ну за- бу-деш ли- хо! Кру-гом са-доч- ки, бі-лень-кі ха- ти,
як же тут ти- хо, в та-ку го- ди- ну за-бу-деш ли- хо! Кру-гом са-доч- ки, бі-лень-кі ха- ти,

f *poco rit.* **meno mosso (Allegretto)**

і со-ло-вей-ка в га-ю чу-ва- ти. Ой, чи так, так крас- но в я- кій кра- ї- ні,

f Ой, чи так

f і со-ло-вей-ка в га-ю чу-ва- ти. Ой, чи так, так крас-но в я- кій кра- ї- ні,

poco lento **Andante**

як тут, на на- шій рід-ній на Во-ли ні! *pp* Ніч об- гор-ну- ла

як тут, на на- шій рід-ній на Во-ли- ні! *pp* Ніч об-гор-ну- ла

бі- лень- кі ха- ти, не-мов ма- ле-сень-ких ді- то- чок ма- ти. Віт-рець вес-ня- ний

бі- лень- кі ха- ти, не-мов ма- ле-сень-ких ді- то- чок ма- ти. Віт-рець вес-ня- ний

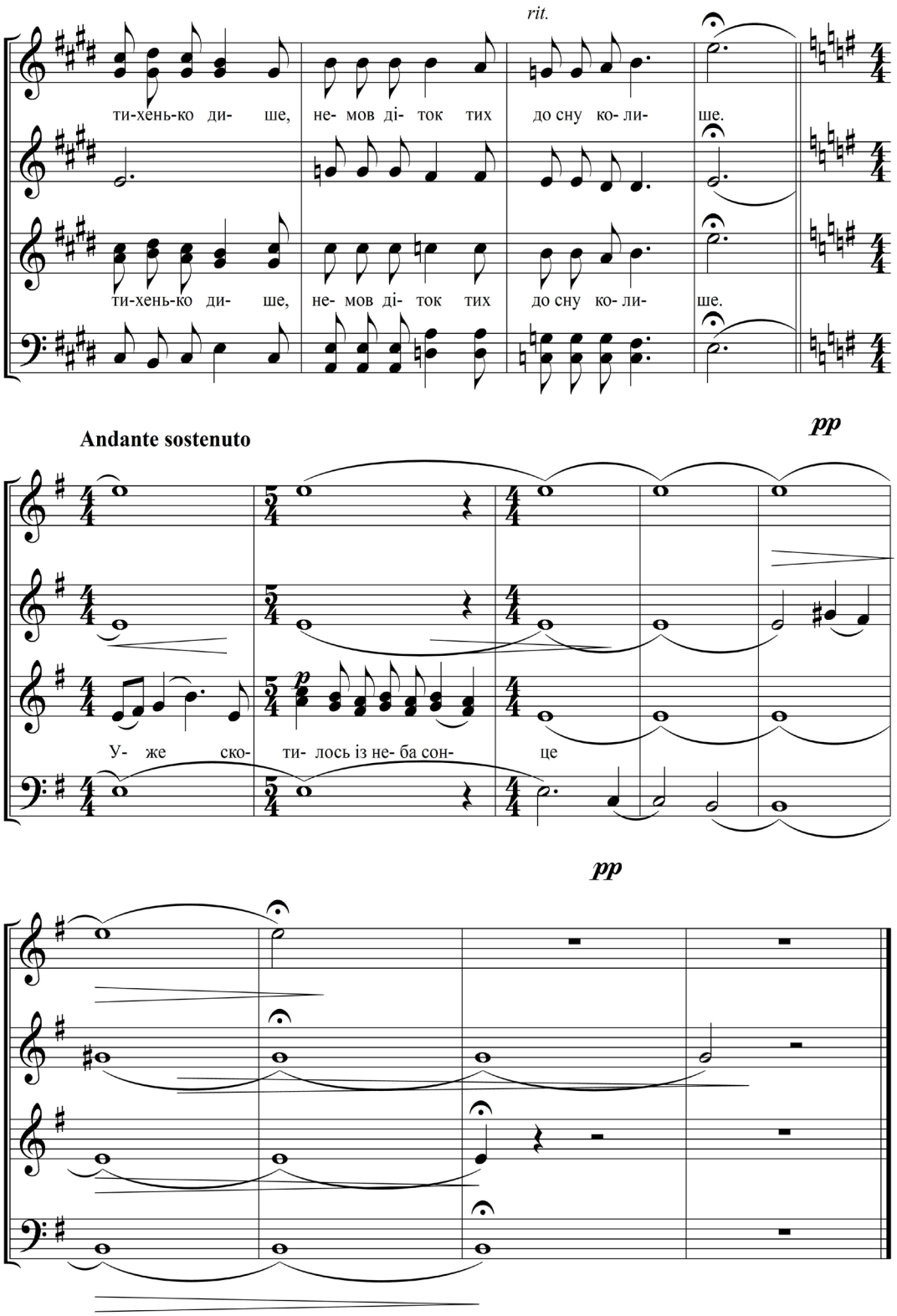
rit.
ти-хень-ко ди- ше, не- мов ді- ток тих до сну ко- ли- ше.
ти-хень-ко ди- ше, не- мов ді- ток тих до сну ко- ли- ше.
Andante sostenuto
pp
p
У- же ско- ти- лось із не- ба сон- це
pp

Місяць яснесенький

З теплотою

Музика О. Стадника

pp

Спи мій ма-

Мі- сяць яс- не-сень-кий про-мінь ти- хе- сень-кий ки- нув до нас. Мм...

8

ле-сень-кий по- ки є час.

p

Лю- бо ти спа- ти- меш по- ки не зна- ти- меш

15

mp

що то пе- чаль. Хут- ко прий- ма-ти- меш ли- хо та жаль. Тяж-ка го-

22

ди-нонь-ко, ли- ха хви- ли- нонь-ко, ли- хо не спить.

Ле- ле ди- ти-нонь- ко,

29

жить, сльо-зи лить. Со-ром хи- ли- ти- ся, до- лі ко- ри- ти- ся, час твій прий-

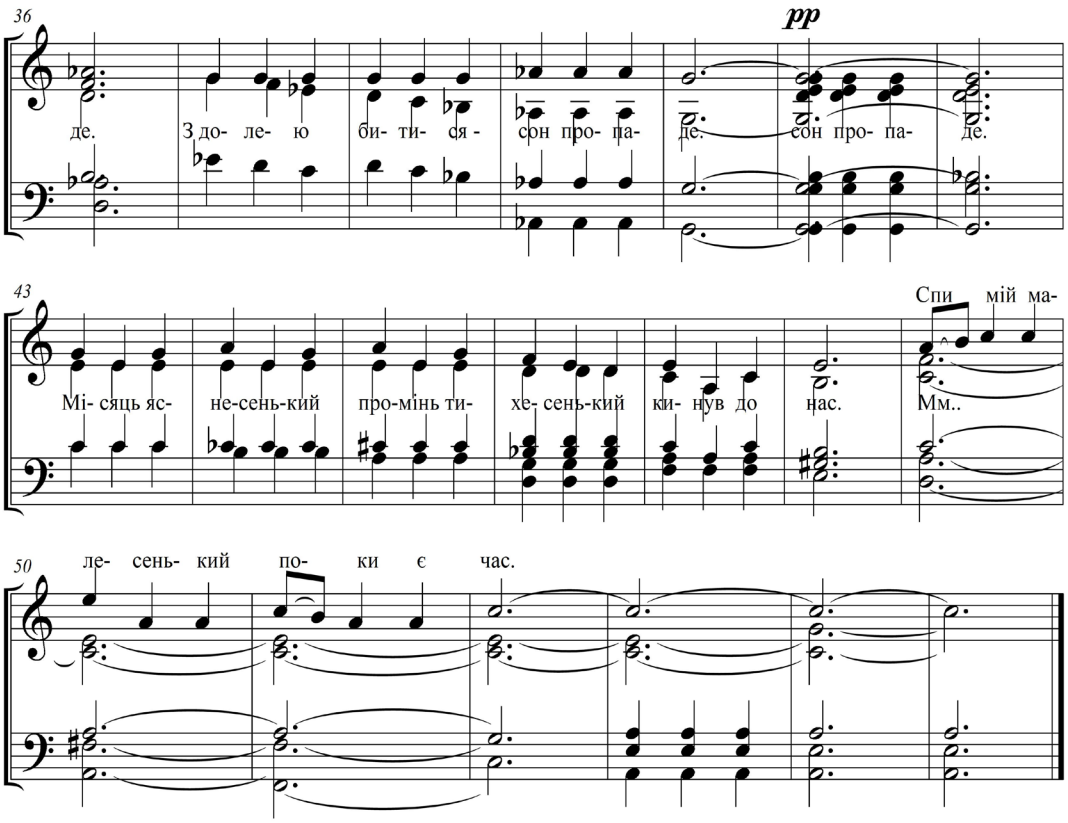
36
pp
де. З до- ле- ю би- ти- ся - сон про- па- де. сон про- па- де.
43
Спи мій ма-
Мі- сяць яс- не-сень-кий про-мінь ти- хе- сень-кий ки- нув до нас. Мм..
50
ле- сень- кий по- ки є час.

Сосна

Музика М. Довганича

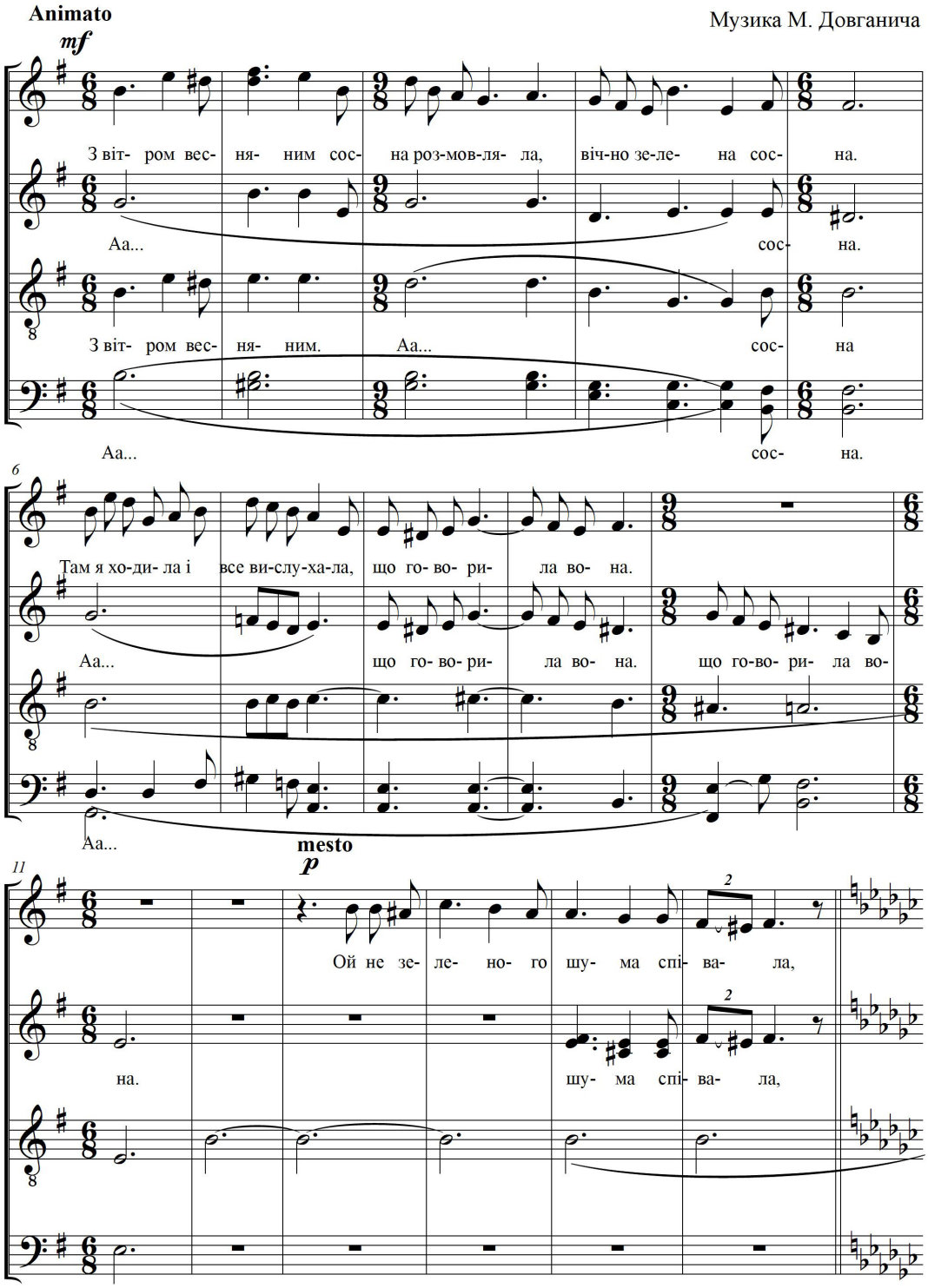

17

віч- но смут-на- я сос- на, віч- но смут-на-я сос- на. Ні,не зе- ле- но-го

віч- но смут-на- я сос- на, віч- но смут-на-я сос- на. Ні, не

Ні, не

f Ні, не

22

шу- ма чу- ла-ся в го- мо- ні тяж- ка зи- мо- ва- я

шу- ма чу- ла- ся в тяж- ка зи- мо- ва- я

шу- ма чу- ла-ся в го- мо- ні тяж- ка зи- мо- ва- я

27

ду- ма. Чу- ла- ся ду-

ду- ма. Чу- ла-ся в го- мо- ні, Чу- ла- ся ду-

ду- ма. Чу- ла-ся в го- мо- ні, ду- ма.

ду- ма. В го- мо- ні тяж- ка- я ду-

31

mf *esressivo*

ма. Ран- ком зи- мо- вим діб- ро- ва мов-ча- ла

35

Grave

A tempo

p

на- че за-мерз- ла сум- на А...

39

A tempo

Мм... віч- но зе- ле- на

Тіль- ки ряс-ним вер- хо- віт-тям шеп-та- ла віч- но зе- ле- на

Мм... Сос-

Мм...

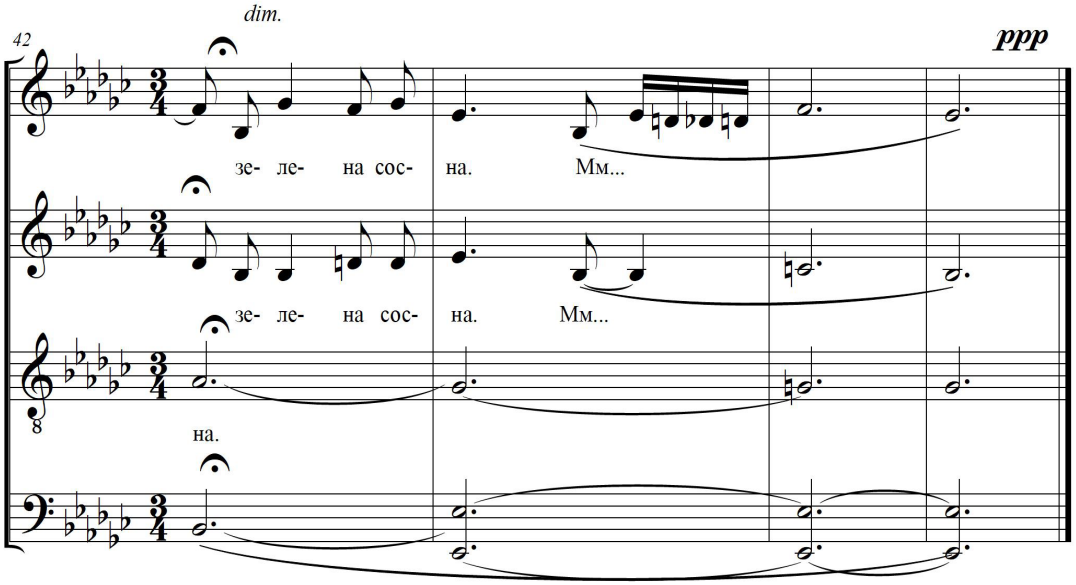
42
dim.
ppp
зе- ле- на сос- на. Мм...
зе- ле- на сос- на. Мм...
на.

Спогад

Музика М. Довганича

Andantino

sinnend

Ще ста-рість не прий-шла,а все ми-ну- ле не раз ме- ні ста- є пе-ред о-

ми- ну- ле не раз ме- ні ста- є пе- ред о-

не раз ста-

5

чи- ма. Мм...

є. *mp* Мм... *Timoroso*

І я див-люсь так пиль- но, мов бо- ю- ся, що більш ме- ні не

8

f то- го са-доч-ка спо-га- дів мо- їх, *mf* що мі-нить-ся бар-

mf

прий-деть-ся по- ба- чить то- го са-доч-ка спо-га- дів мо- їх,

11

вис-ти--ми квіт- ка- ми при світ- лі мрій, мов при за-хід- нім сон- ці,

Мм... при світ-лі мрій,мов при за-хід-нім сон- ці, мов

16

mp *mf*

при світ- лі мрій,мов при за-хід-нім сон- ці. Ось і те- пер пов-став ди-тя-чий

mf

f *cresc.* *mp* *mf*

при за-хід-нім сон-ці, сон- ці. Ось і те- пер

mf

mf

20

sensibile

спогад і кли- че, кли- че, і кли- че і

p

пов-став ди-тя-чий спо- гад і кли- че, і кли- че і

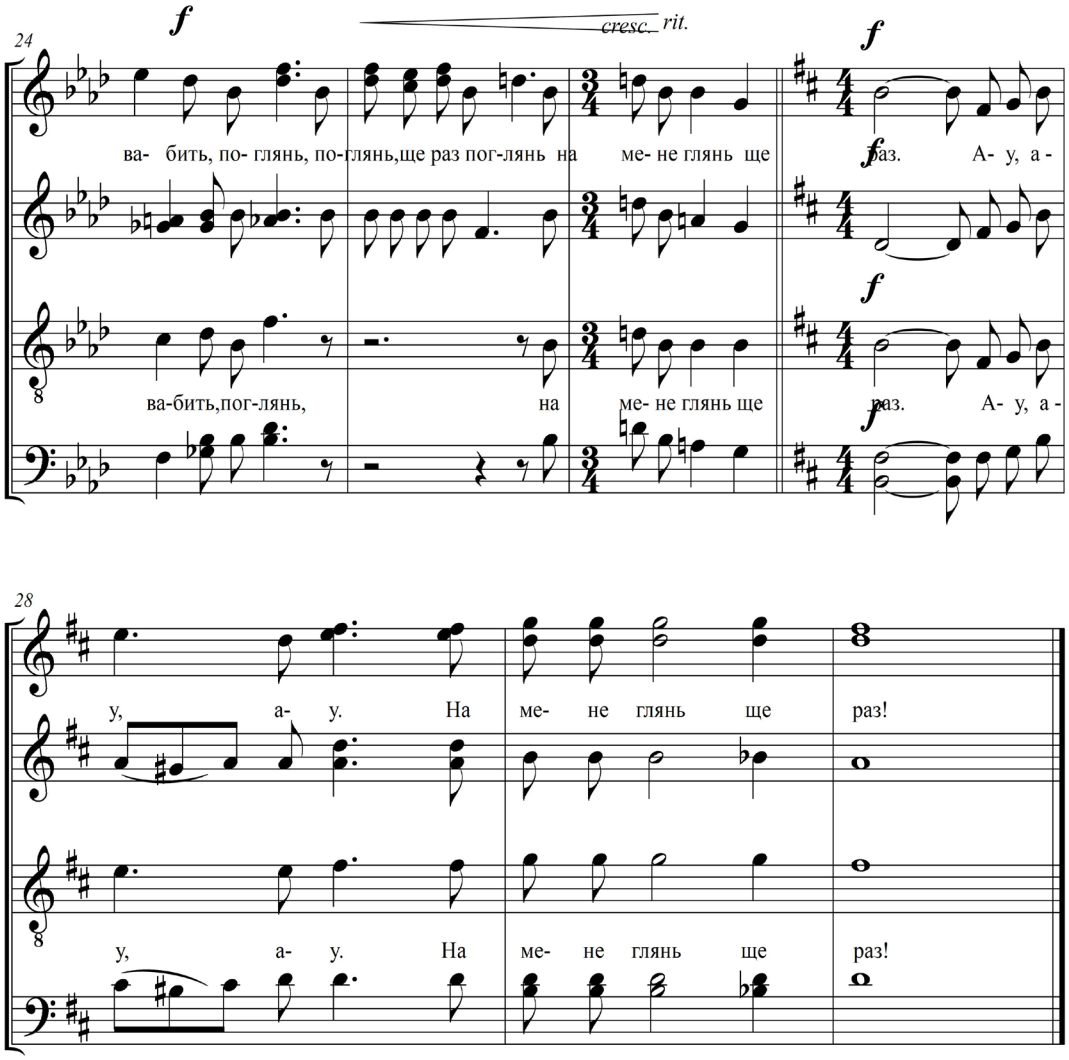
24
f
cresc.
rit.
f
ва- бить, по- глянь, по-глянь,ще раз пог-лянь на ме- не глянь ще раз. А- у, а -
f
ва-бить,пог-лянь, на ме- не глянь ще раз. А- у, а -
f
28
у, а- у. На ме- не глянь ще раз!
у, а- у. На ме- не глянь ще раз!

Горить моє серце

Музика В. Герасимчука,
слова Лесі Українки

Швидко

mf

Го- рить мо- є сер- це, го- рить мо- є

mf

Го-рить мо- є сер- це, го-рить, го- рить

mf

Го- рить мо- є сер- це,

сер- це, йо- го за- па- ли- ла га- ря- ча- я іс- кра пал-ко го жа-

сер- це, йо- го за- па- ли- ла га- ря- ча- я іс- кра пал-ко го жа-

-лю. Чо- му я не пла- чу, ряс- ни- ми сльо-

Чо- му я не пла- чу, ряс- ни- ми

-лю. Чо- му я не пла- чу, ряс- ни- ми сльо-

Чо- му я не пла- чу, ряс- ни- ми

за- ми чо- му я страш- но- го вог-ню не зал- лю?

сльо-за- ми

за- ми чо- му я страш- но- го вог-ню не зал- лю? Ду-

за- ми

f

А сльо- зи не ри- нуть по-

f

mf *f*

-ша мо- я пла- че, ду- ша мо- я рветь- ся, а сльо- зи не ри- нуть по-

f

то- ком буй- ним.

mp *espress.*

Ме- ні до о- чей не до- хо- дять ті сльо- зи,

mp

то- ком буй-ним.

М...

pp

М...

Темп I

mf

Хо- ті- ла б я вий- ти у

pp

вог-нем за- паль- ним.

pp

бо су- шить їх ту- га за- паль- ним.

pp

М... М...

чис- те- є по- ле і там би припас- ти ли- цем до зем- лі. І

mf *ff*

і там би припас- ти ли- цем до зем- лі. І

mf *ff*

Дуже повільно

так за- ри- да- ти, щоб зо- рі по- чу- ли, щоб лю- ди вжахну- лись на сльо- зи мо-

так за- ри- да- ти, щоб зо- рі по- чу- ли, щоб лю- ди вжахну- лись на сльо- зи мо-

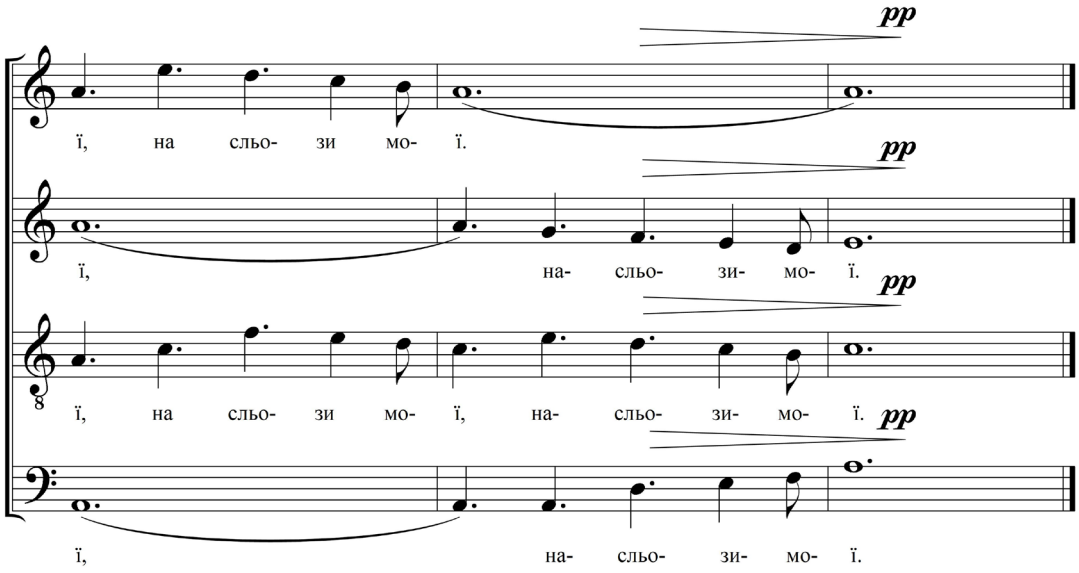
pp
ї, на сльо- зи мо- ї.
pp
ї, на- сльо- зи- мо- ї.
pp
ї, на сльо- зи мо- ї, на- сльо- зи- мо- ї.
pp
ї, на- сльо- зи- мо- ї.

КАЛИНА

Музика В.Тиможинського

Повільно

С

А

Т

Б

p *Повільно*

mp

Ко-зак у- ми-

mp У- ми-

А...(Мм...)

6

ра- є, дів- чи- нонь- ка пла- че: "Візь- ми ж ме- не в си

ра- є, пла- че: "Візь- ми ж ме- не-

"Візь- ми ж ме- не-

mp

"Візь- ми ж ме- не-

10

ру зем- лю з со- бо- ю, ко- за- че!" Мм...

в си- ру зем- лю з со- бо- ю, ко- за- че!" Мм...

в си- ру зем- лю з со- бо- ю, Мм...

в си- ру зем- лю з со- бо- ю, Мм...

14

"Ой ко- ли ж ти

"Ой ко- ли ж ти

mp

"Ой ко- ли ж ти справ-

"Ой ко- ли ж ти справ-

17

справ- ді вір- на- я дів- чи- на, бу- де з те- бе на мо-

справ- ді вір- на- я дів- чи- на, бу- де з те- бе на мо-

ді, справ-ді вір-на- я дів- чи- на, бу- де з те- бе на мо-

ді, справ-ді вір-на- я дів- чи- на, бу- де з те- бе на мо-

21

ги- лі хо- ро- ша ка- ли- на; як у- па- дуть ро- - - си

ги- лі хо- ро- ша ка- ли- на; як *mp* у- па-дуть, у па- дуть ро- си

ги- лі хо- ро- ша ка- ли- на; як у-па-дуть, у- па- дуть ро-

ги- лі хо- ро- ша ка- ли- на; як ро-

25

на ран- ні по- ко- си, то не в мо-ю до- мо- ви- ну

на ран- ні по- ко- си, то не в мо- ю до- мо- ви- ну, а

си на ран- ні по- ко- си, то нев мо- ю, не в мо- ю до- мо-ви- ну, а

си на ран- ні по- ко- си, то не в мо-ю до-мо-ви- ну, а

28

а на тво- ї ко- си; як при- пе- че

на тво- ї ко- си; а на тво- ї ко- си; як при-пе- че

на тво- ї ко- си; а на тво- ї ко- си; як при-пе-че сон- це

на тво- ї ко- си; а на тво- ї ко- си; як при- пе-

31

сон- це вес- ня- ні- ї кві- ти,

сон- це вес- ня- ні- ї вес- ня- ні- ї кві- ти,

при- пе- че- сон- це вес- ня- ні- ї кві- ти,

че- сон- це вес- ня- ні- ї кві- ти,

34

хай не в'я- лить мо- їх кос- тей,

хай не в'я- лить мо- їх кос- тей,

хай не в'я- лить мо- їх кос- тей,

хай не в'я- лить мо- їх кос- тей,

36

тіль- ки тво- ї ві- ти". Мм...

sub. *p*

тіль- ки тво- ї ві- ти". Мм...

тіль- ки тво- ї ві- ти".

тіль- ки тво- ї ві- ти".

40

Ой, що ж то- бі, ми- лий,

mp

Ой, що ж то- бі, ми- лий,

Ой ко- ли ж ти справ- ді, справ- ді

p

Ой ко- ли ж ти справ- ді, справ- ді

43

з то- го за по- ті- ха, щоб я ма- ла чер- во-

з то- го за по- ті- ха, щоб я ма- ла чер- во-

вір- на- я дів- чи- на, Мм...

вір- на- я дів- чи- на, Мм...

46

ні- ти се- ред мо- го ли- ха?

ні- ти се- ред мо- го ли- ха?

Мм...

48

mp

Ой що ж то- бі, ми- лий, з то- го за від-ра- да,

Ой що ж то- бі, що ж то- бі, ми- лий, з то- го за від- ра- да,

mp

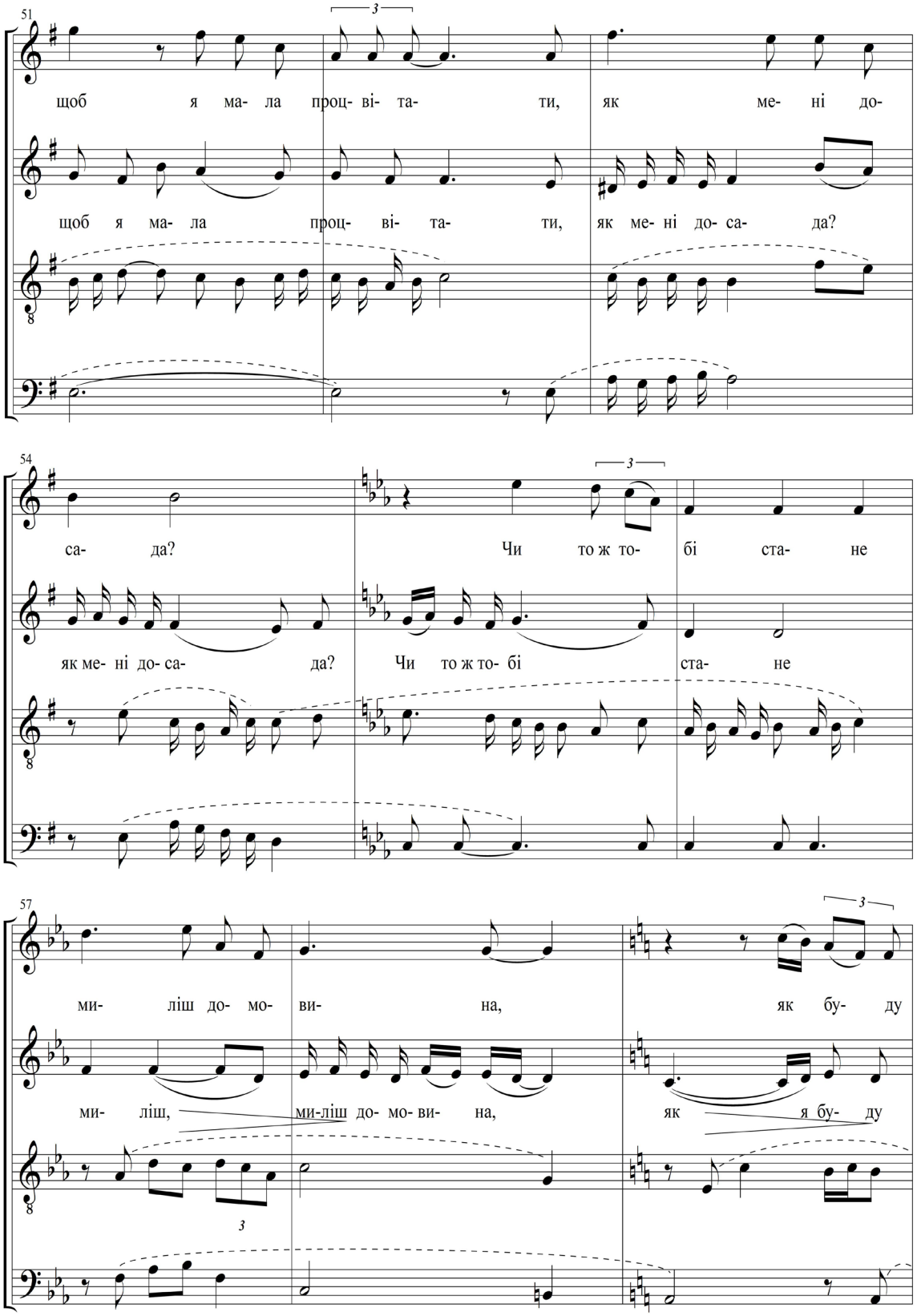
51
щоб я ма- ла проц- ві- та- ти, як ме- ні до-
щоб я ма- ла проц- ві- та- ти, як ме- ні до- са- да?
54
са- да? Чи то ж то- бі ста- не
як ме- ні до- са- да? Чи то ж то- бі ста- не
57
ми- ліш до- мо- ви- на, як бу- ду
ми- ліш, ми-ліш до- мо- ви- на, як я бу- ду

60

зе- ле- ні- ти - ні- ма де- ре- ви- на?

зе- ле- ні- ти - ні- ма де- ре- ви- на?

62

"Чи- я то мо-

mp

"Чи- я то мо- ги- ла, чи-

mp

"Чи- я то, чи- я то мо-

"Чи- я то мо- ги- ла, чи-

64

ги- ла в по- лі при до

я то мо- ги- ла, чи- я то мо- ги- ла в по- лі,

ги- ла, чи- я то мо- ги- ла в по- лі, в по- лі при до

я то, чи я то мо- ги- ла в по- лі при до-

66

ро- зі, що над не- ю ка- ли-нонь- ка цві-

в по- лі при до- ро- зі, що над не- ю ка- ли-нонь- ка цві-

ро- зі, чи- я то мо-ги- ла що над не- ю ка- ли-нонь- ка цві-

ро- зі, що над не- ю ка- ли-нонь- ка цві-

69

те на мо- ро- зі, що на тій ка- ли- ні

те на мо- ро- зі, що на тій, на тій ка- ли- ні

mp

те на мо- ро- зі, щона тій ка- ли- ні лис-тя

те на мо- ро- зі, щона тій ка- ли- ні лис-тя

72

лис- тя ку- че- ря- ві, а між цві- том

лис- тя ку- че- ря- ві, а між цві- том

ку- че- ря- ві, а між цві- том

ку- че- ря- ві, а між цві- том

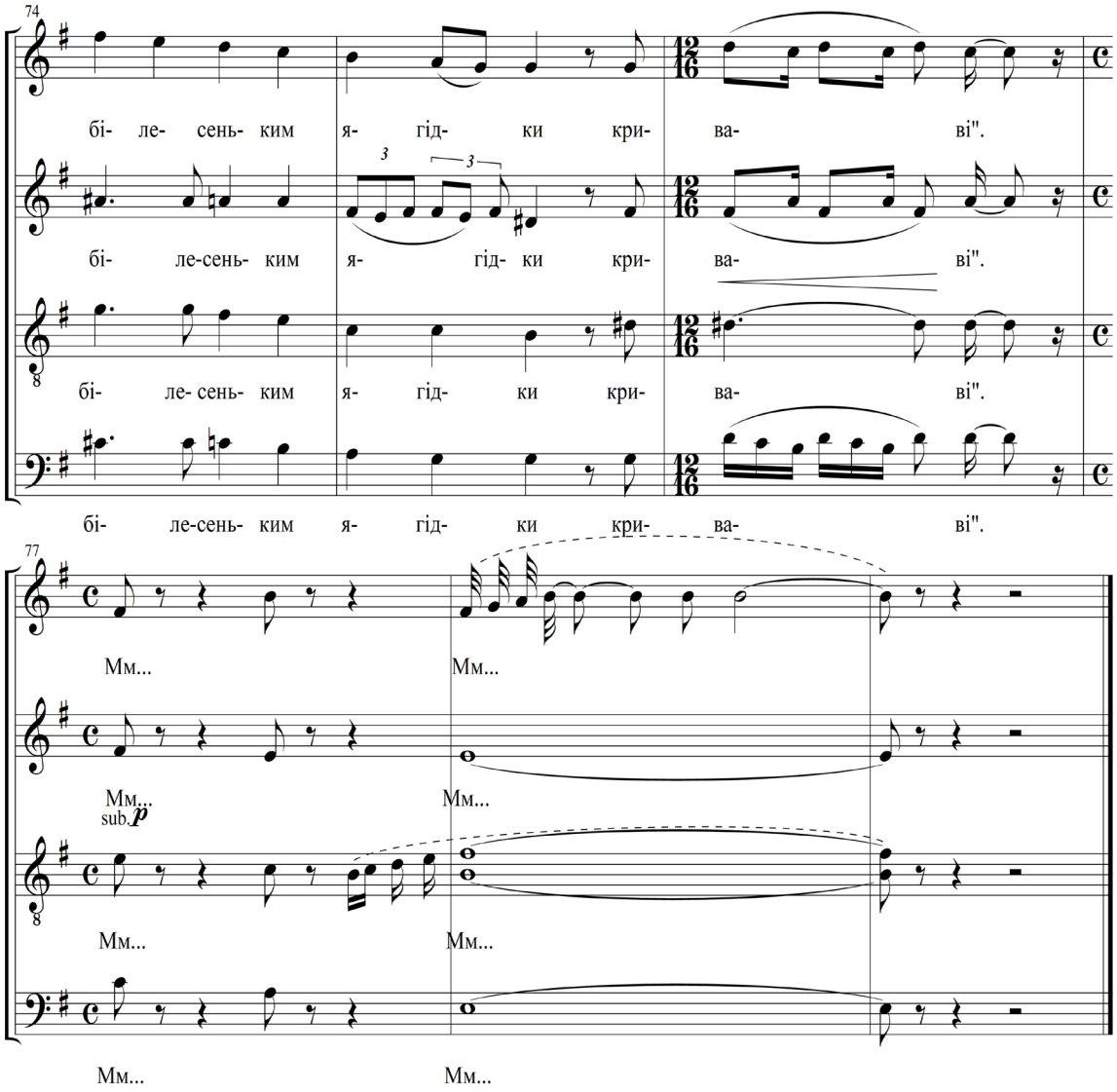
74
бі- ле- сень- ким я- гід- ки кри- ва- ві".
бі- ле-сень- ким я- гід- ки кри- ва- ві".
бі- ле- сень- ким я- гід- ки кри- ва- ві".
бі- ле-сень- ким я- гід- ки кри- ва- ві".
77
Мм... Мм...
Мм... Мм...
sub. p
Мм... Мм...
Мм... Мм...

Моя одинокая зірка

Музика В. Тиможинського

♩= 60

С

Мм... А... Мм...

А

Мм... А... Мм...

p *mf* *pp* *sf* *pp*

Т

Мм... А... Мм...

Б

Мм... А... Мм...

Соло

mp

legatissimo

А...

А

Мм...

Т

p

Соло

А...

А

Т

Соло

А

Крізь тем-но- ту са- мот-ньо го-рить

Т

Мм...

А

о-ди- но- ка- я зір- ка яс- на- я, ї- ї про-мінь так гор-до го-рить не-страш-

Т

А

на їй тем- но- та ніч- на- я!

Т

А

Гор- дий про- мінь в ті- є- ї зо- рі та в нім ту- га па- ла- є ог-

Т

А

нис- та і сі- я- є та зір-ка вго- рі, сі- я- є, мов ве- ли- ка сльо-

Т

нис- та і сі- я- є та зір-ка вго- рі, сі- я- є, мов сльо-

Соло

А

за про- ме- нис- та, ве- ли- ка, ве- ли- ка сльо-за... Мм... А...

p

pp

Т

за про- ме- нис- та, сльо- за...

Соло

leg.

А

Чи над людь- ми та

mf

Т

А

зір-ка сум- на про- ме- нис- ти- ми слізь- ми ри- да- є

Т

зір-ка сум-на про- ме- нис- ти- ми слізь- ми ри- да- є (є).

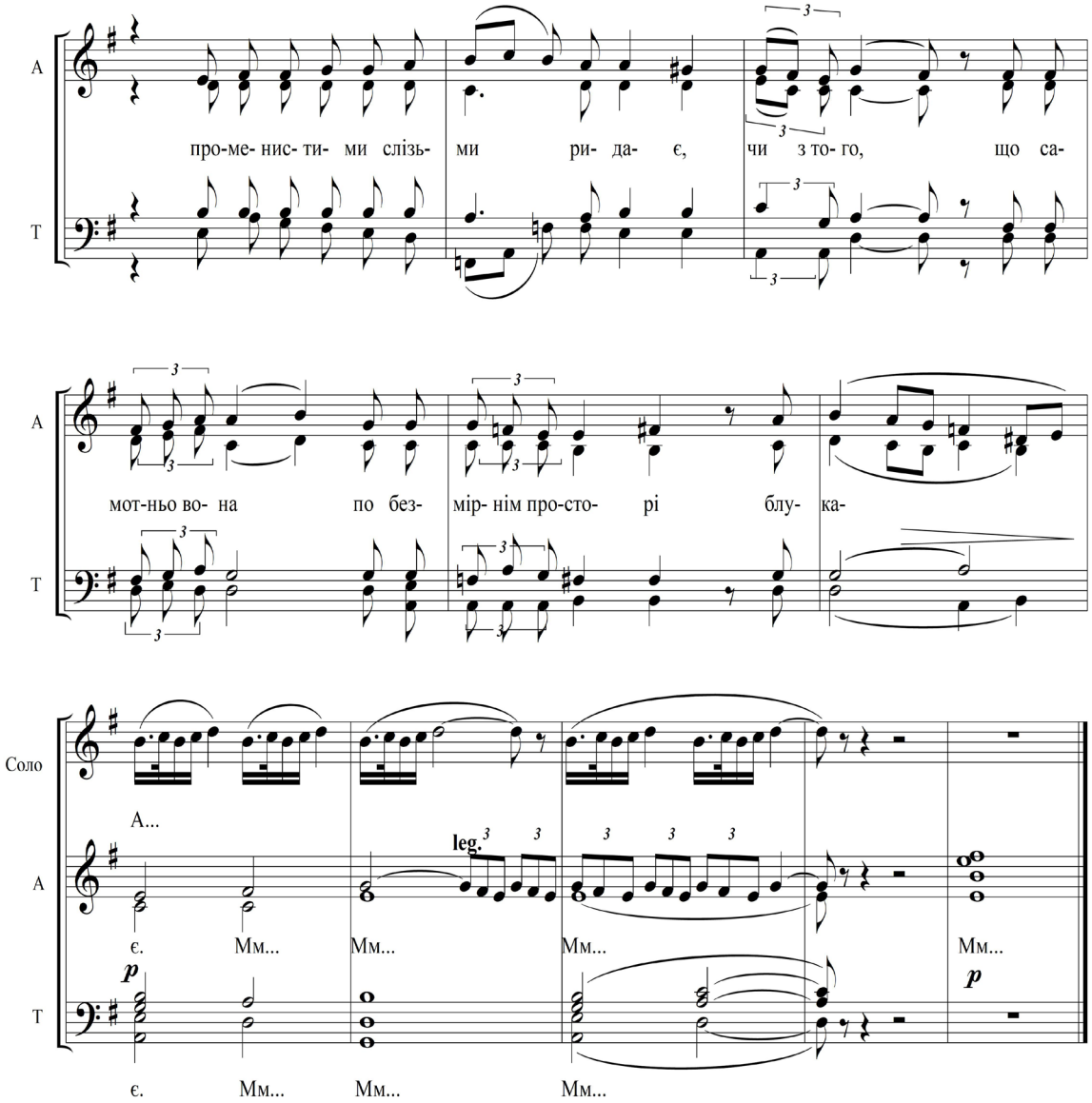
А
Т
про-ме- нис- ти- ми слізь- ми ри- да- є, чи з то- го, що са-
мот-ньо во- на по без- мір- нім про-сто- рі блу- ка-
Соло
А...
leg.
А
є. Мм... Мм... Мм... Мм...
p
Т
є. Мм... Мм... Мм...
p

Останні квітки

для мішаного хору і фортепіано

Музика В. Тиможинського

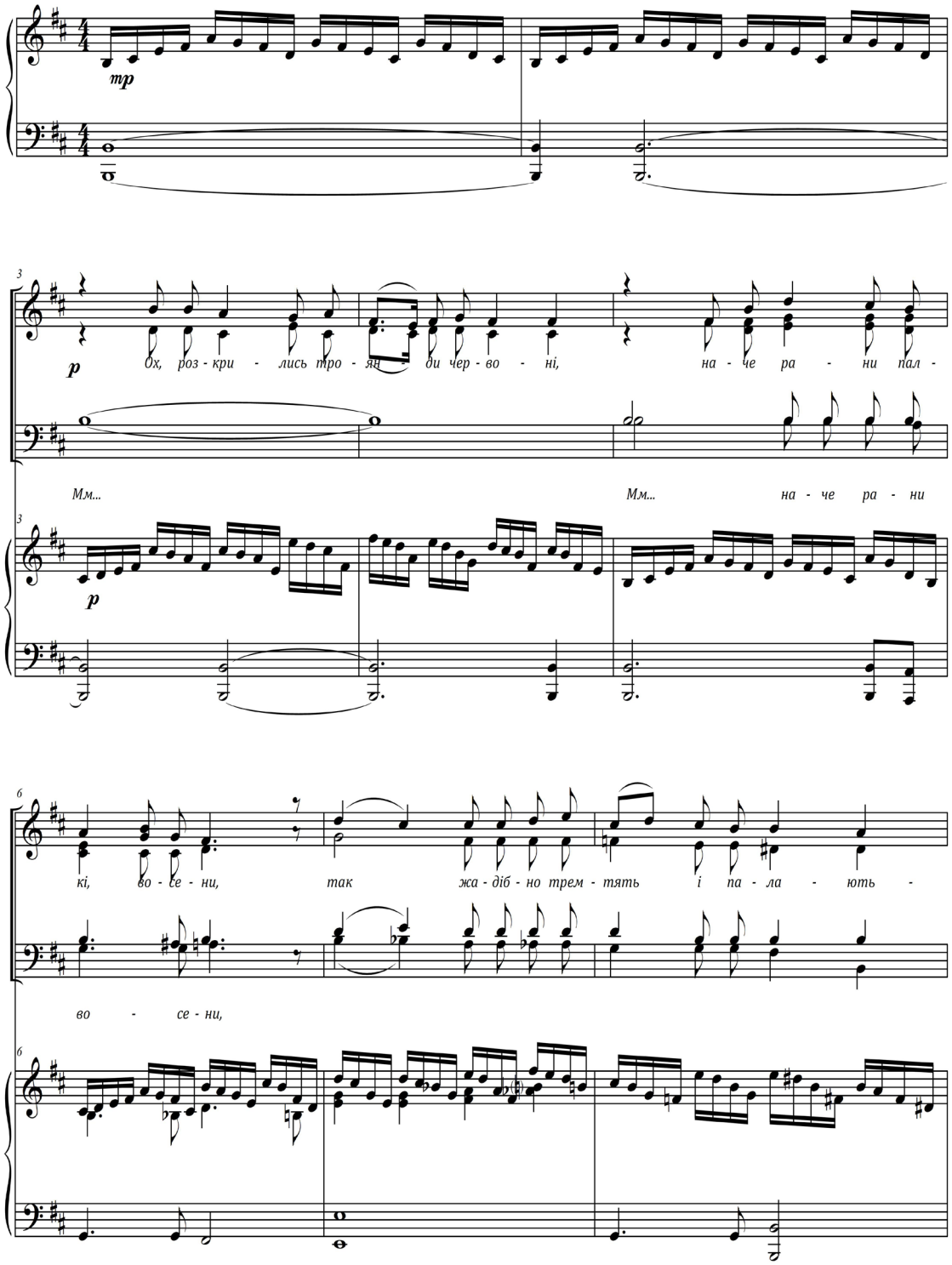

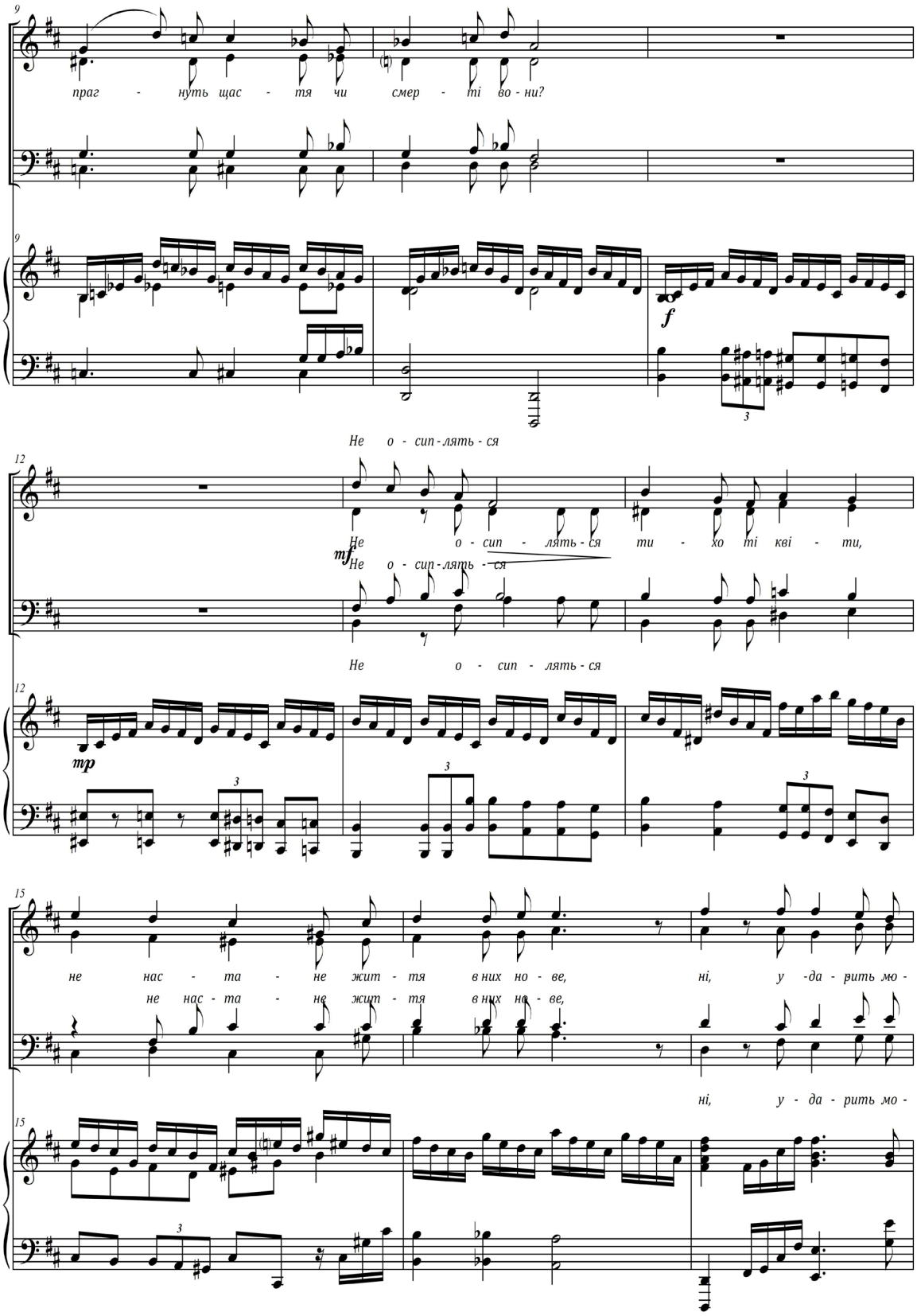
9
праг - нуть щас - тя чи смер - ті во - ни?
f
Не о - сип - лять - ся
12
Не о - сип - лять - ся ти - хо ті кві - ти,
mf
Не о - сип - лять - ся
Не о - сип - лять - ся
mp
15
не нас - та - не жит - тя в них но - ве, ні, у - да - рить мо -
не нас - та - не жит - тя в них но - ве,
ні, у - да - рить мо -

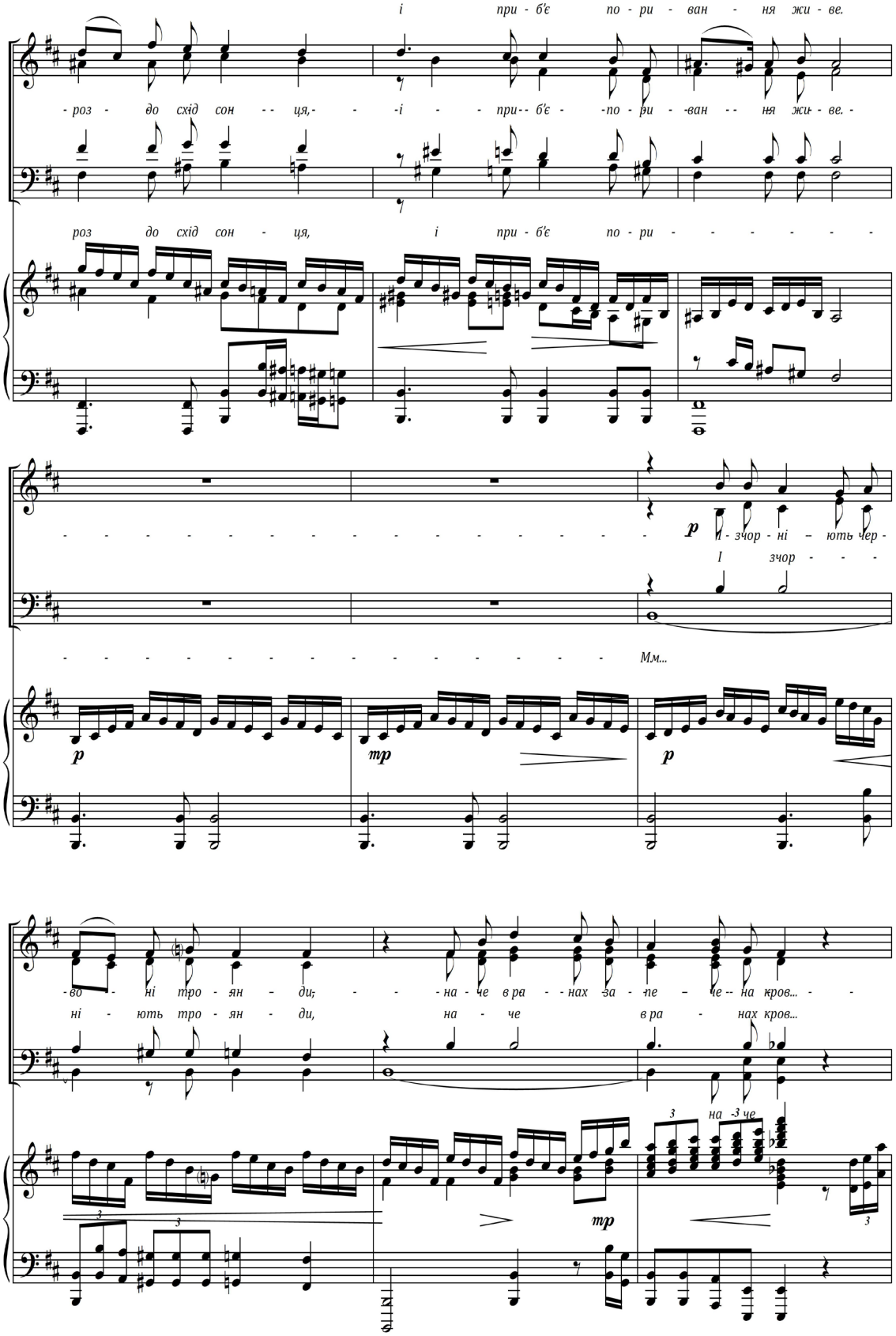
і при - б'є по - ри - ван - ня жи - ве.
- роз - до схід сон - - ця,- - -і - - при- - б'є - -по - ри - -ван - - ня жи- - ве. -
роз до схід сон - ця, і при - б'є по - ри - - - - - - -
- - - - - - -

non troppo

по - ки ще їх мо -

mp

но - - - - - ки - ще - - - мо - -

mp

роз не збо - ров! a tempo

- роз- не збо - - ров! - - - - - - - - - - - - - - - - -

f

- - Ох, роз-кри-лись тро - ян-ди чер-во-ні...

p

Мм...

f

p

f

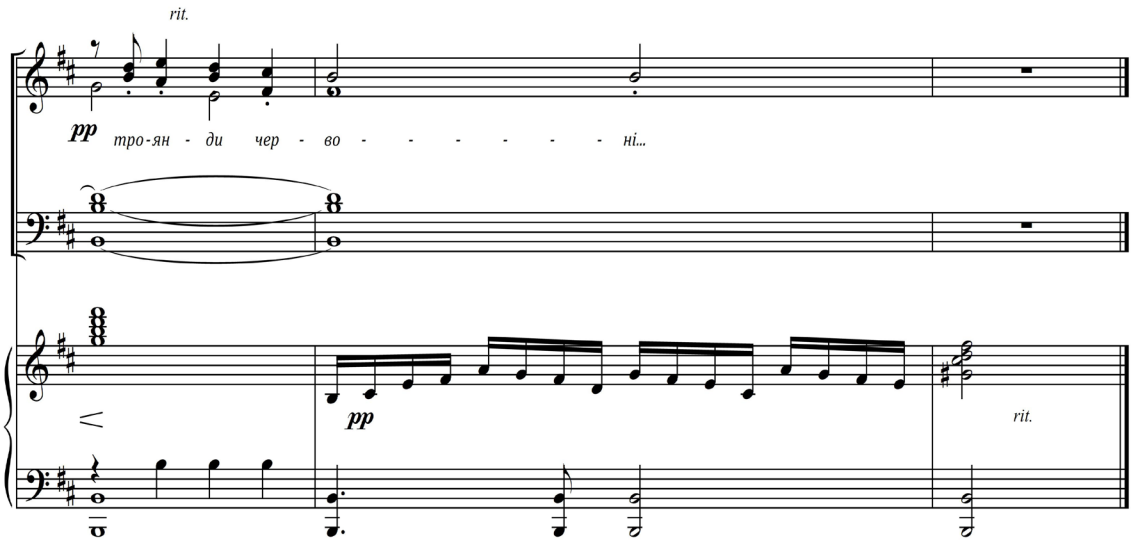
rit.
pp
тро-ян - ди чер - во - - - - - - ні...
pp
rit.

До тебе, Україно

Музика О. Стадника
Музичний супровід Р. П'ятачука

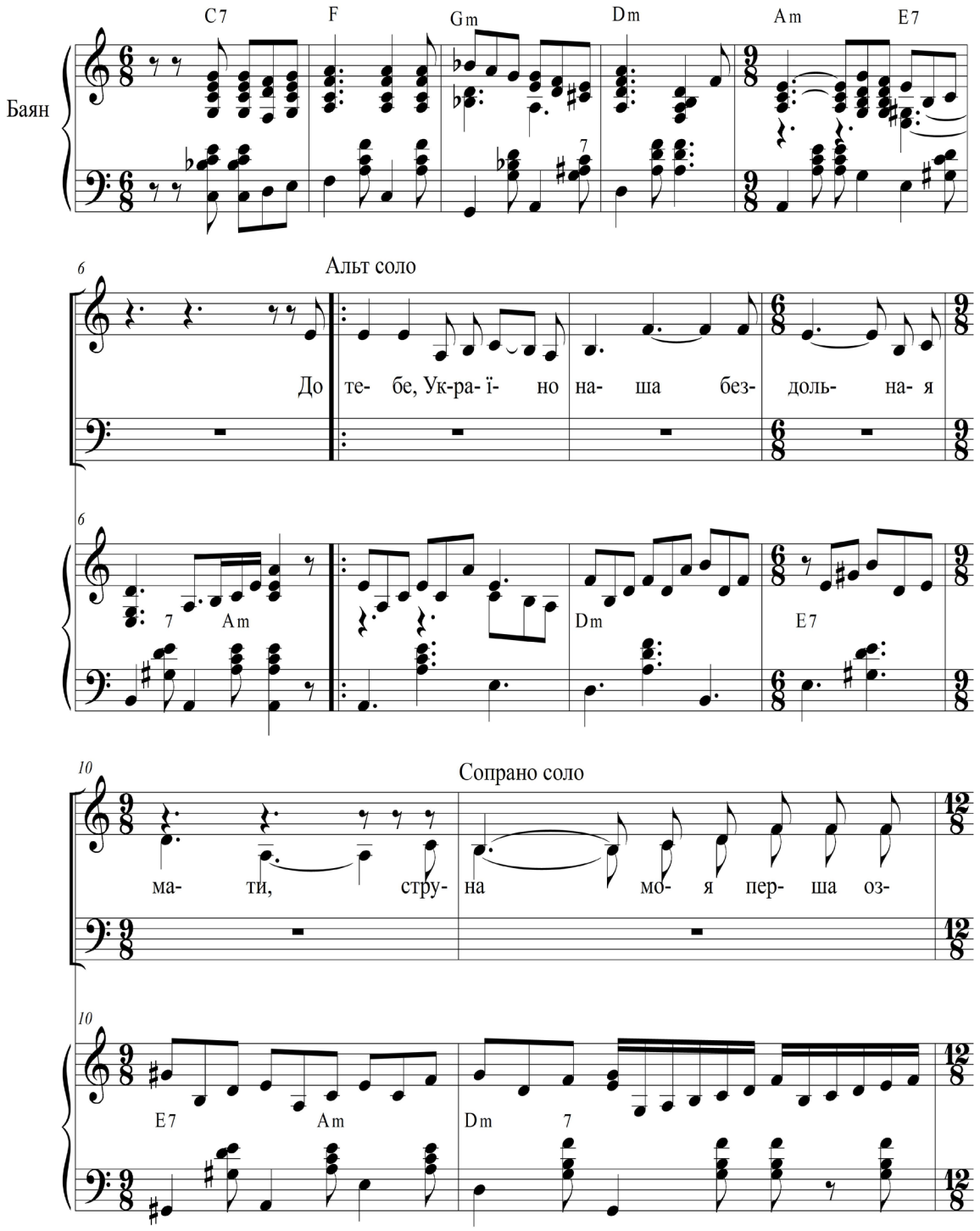

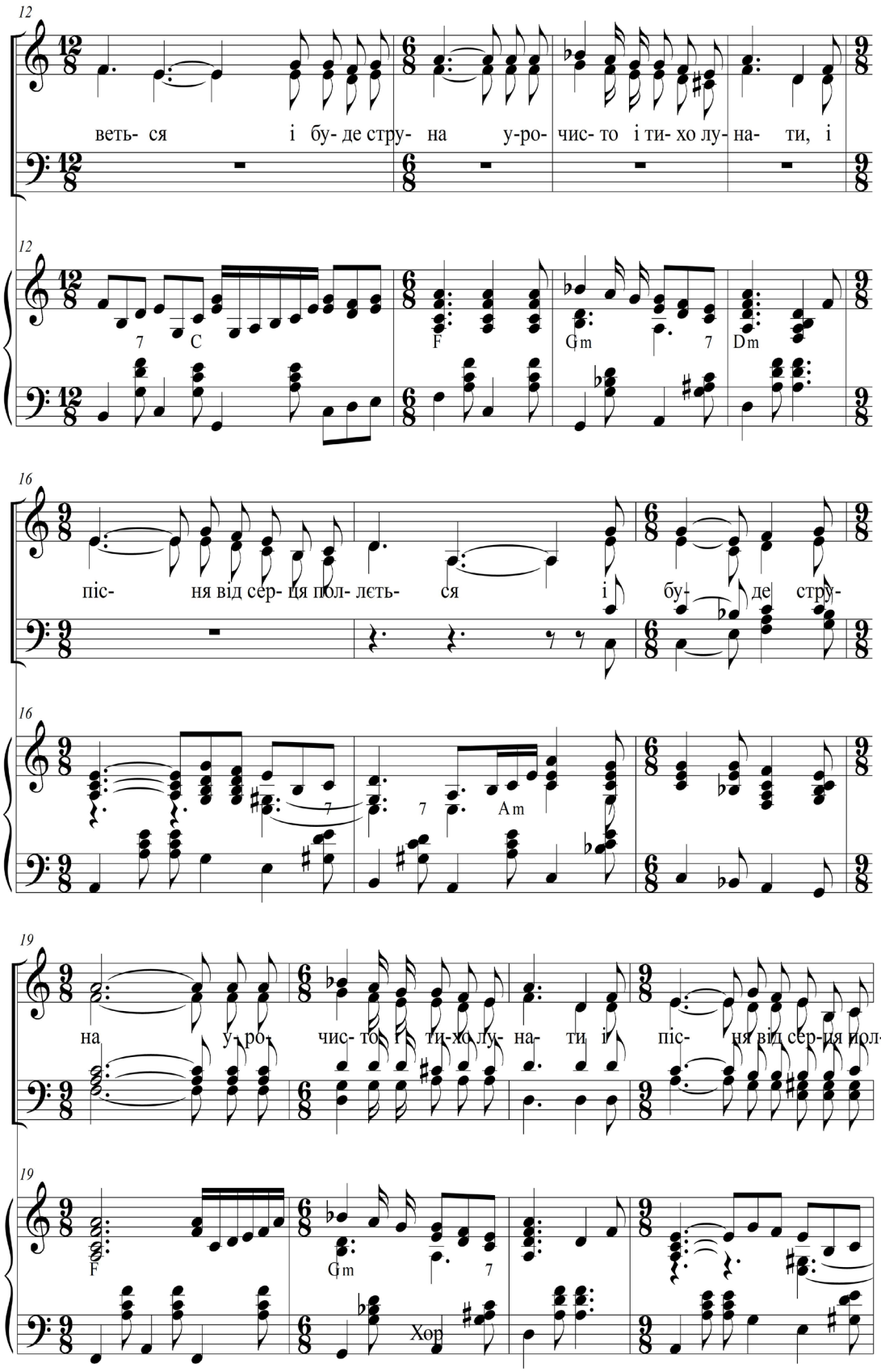
12
веть- ся і бу- де стру- на у-ро- чис- то і ти- хо лу- на- ти, і
7 C
F
Gm
7
Dm
16
піс- ня від сер- ця пол- лєть- ся і бу- де стру-
7
7
Am
19
на у-ро- чис- то і ти-хо лу- на- ти і піс- ня від сер-ця пол-
F
Gm
7
Хор

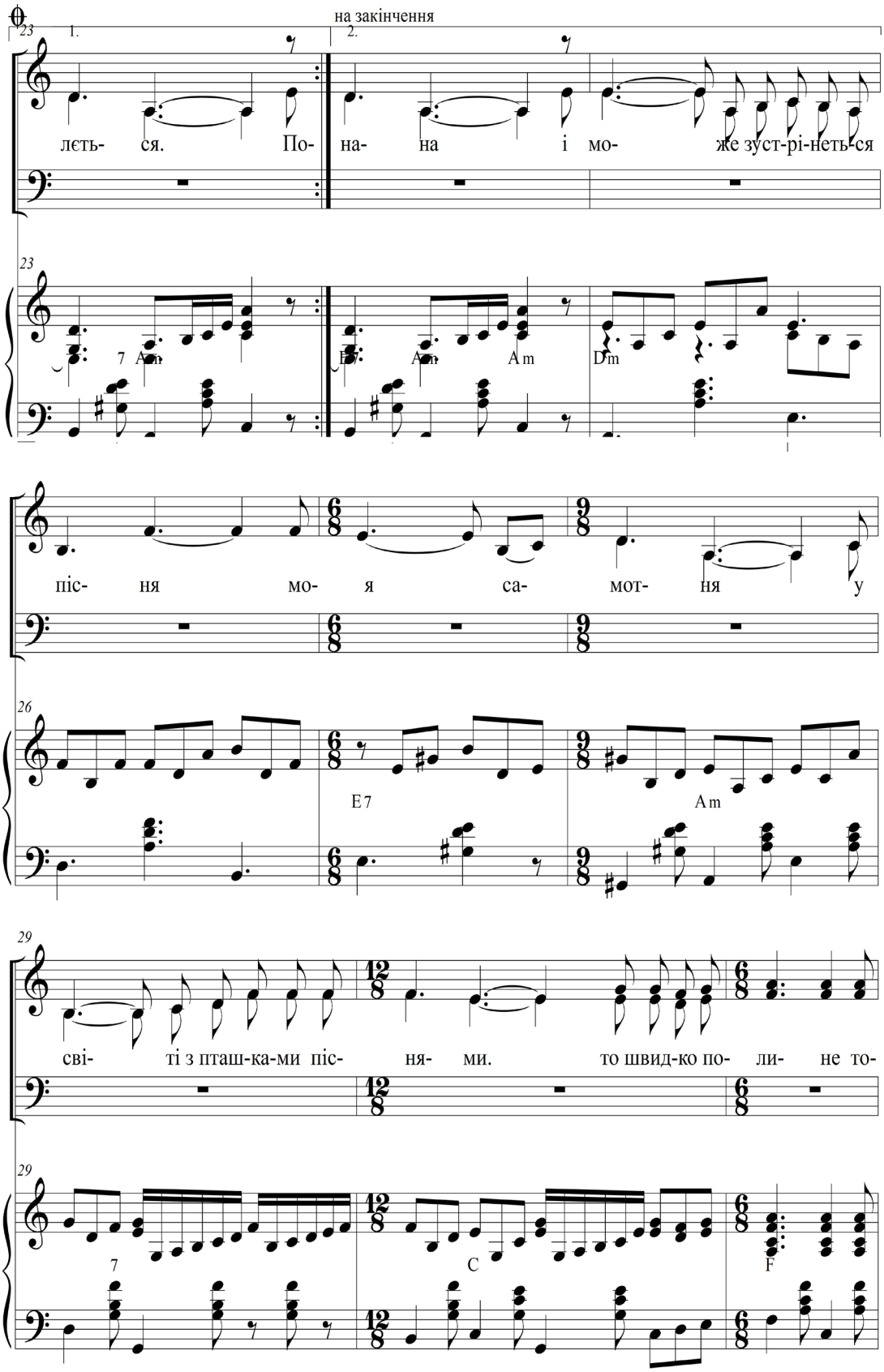
на закінчення
1.
2.
лєть- ся. По- на- на і мо- же зуст-рі-неть-ся
7 Am
Am
Am
Dm
піс- ня мо- я са- мот- ня у
E7
Am
сві- ті з пташ-ка-ми піс- ня- ми. то швид-ко по- ли- не то-
7
C
F

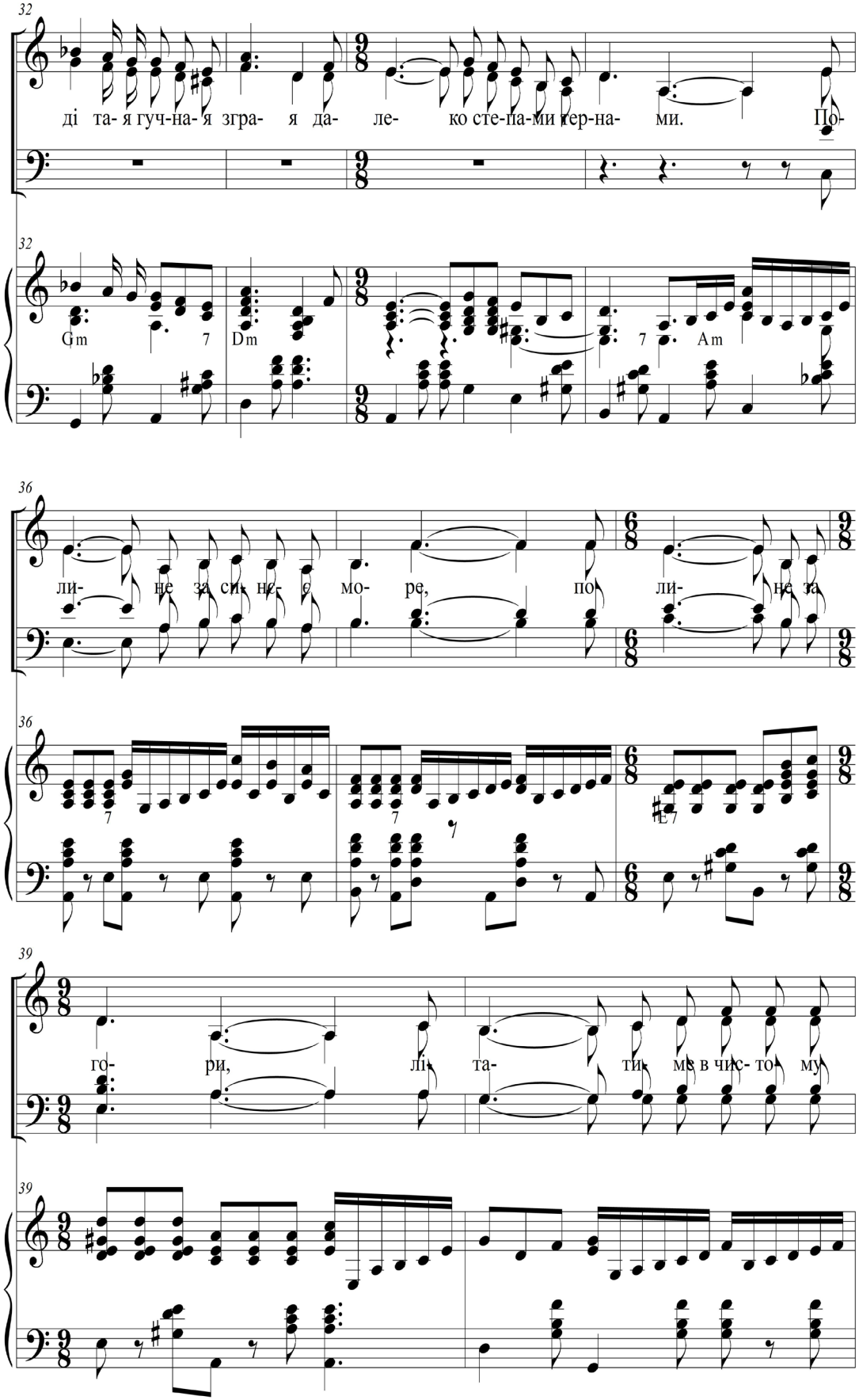
32
ді та- я гуч-на- я зграя да- ле- ко сте-па-ми ґер-на- ми. По-
Gm 7 Dm 7 Am
36
ли- не за си- не- е мо- ре, по ли- не за
7 7 E7
39
го- ри, лі- та- ти мя в чис- то- му

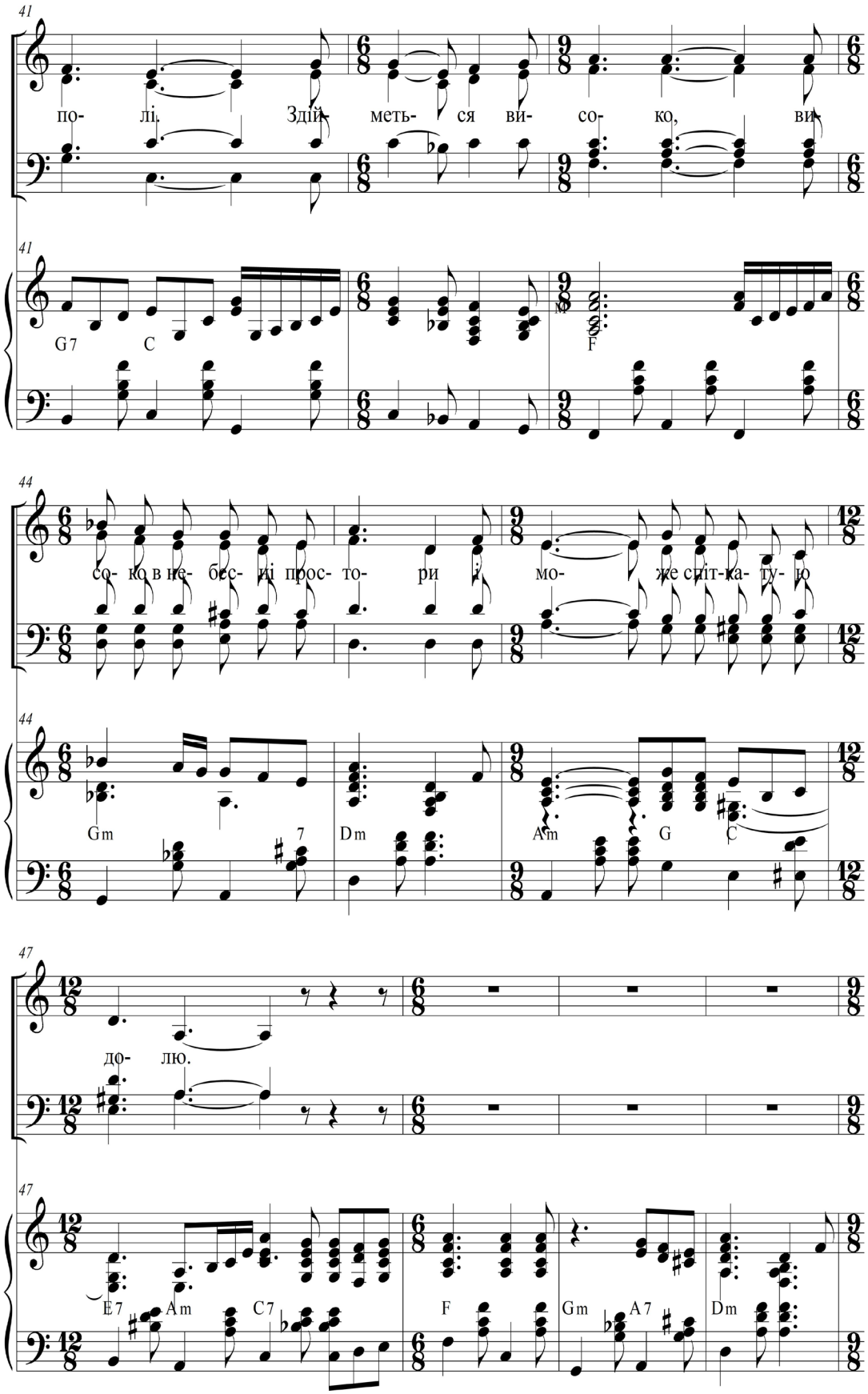
41
по- лі. Здій- меть- ся ви- со- ко, ви-
G7 C F
44
со- ко в не- бес- ні прос- то- ри і мо- же сліт-ка- ту- ю
Gm 7 Dm Am G C
47
до- лю.
E7 Am C7 F Gm A7 Dm

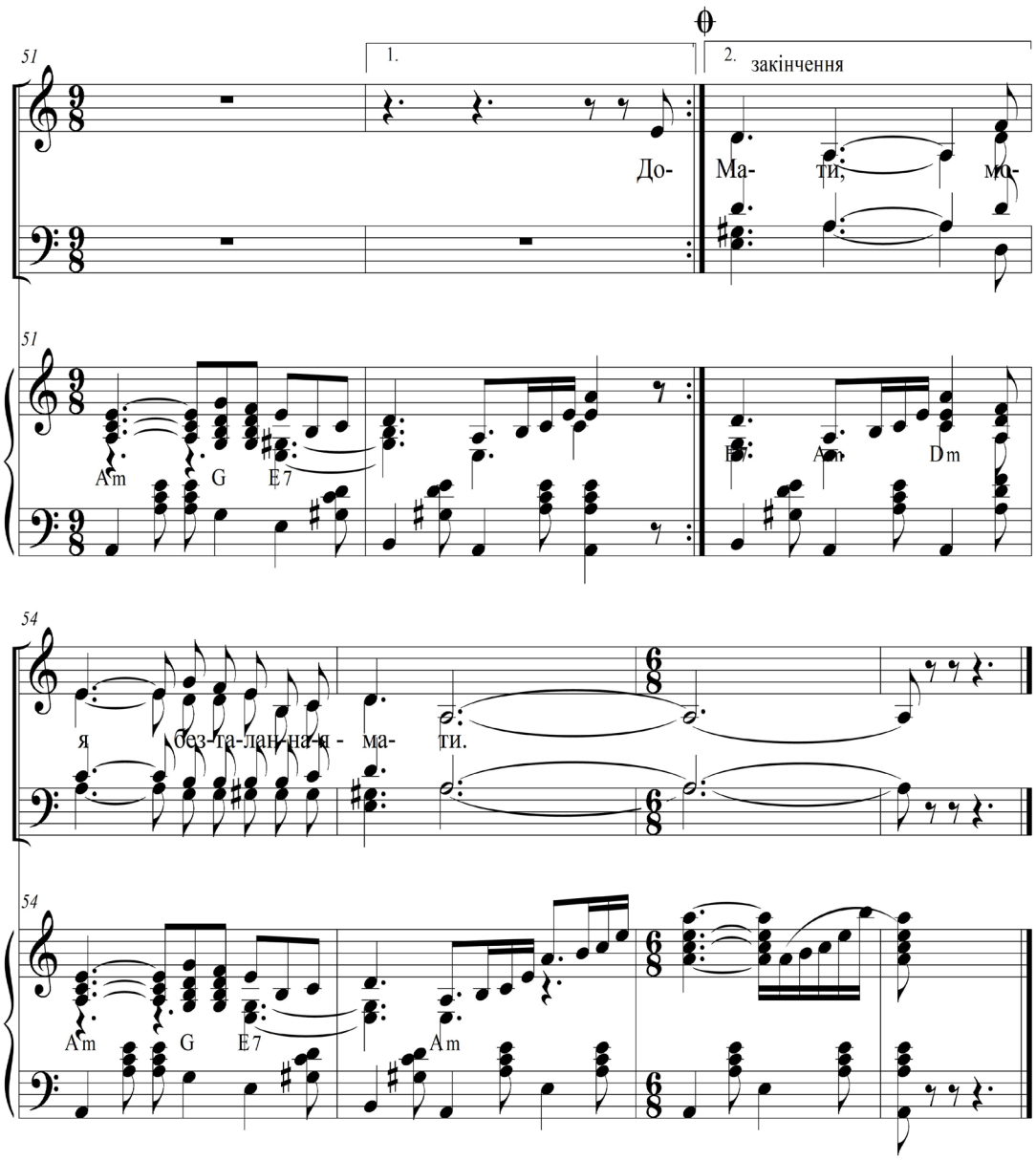
51
1.
2.
закінчення
До-
Ма-
ти,
мо-
Am
G
E7
Am
Dm
54
я
без-та-лан-на-я -
ма-
ти.
Am
G
E7
Am

Реве, гуде негодонька

Музика О. Стадника,
Музичний супровід Р. П'ятачука

♩=110

С
А
Т
Б

Ре- ве, гу- де. Ре- ве, гу- де

Баян

10

не- го-донь-ка, не- го-донь-ки не бо- ю- ся, хоч на ме- не при- го- донь- ка, та- я

14

не- ю не- жу- рю- ся.

♩=66

Гей! Ви гріз- ні, чор- ні

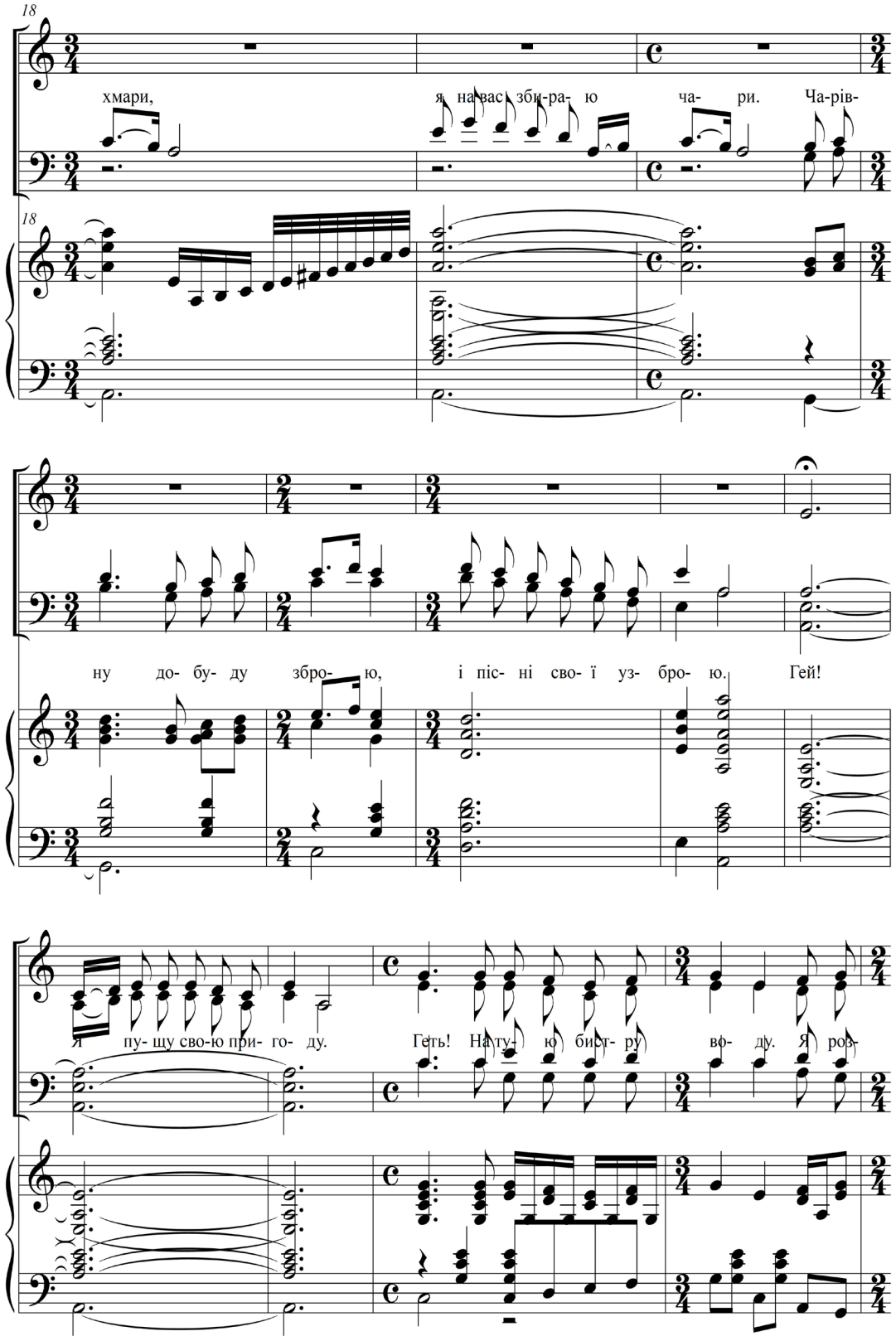
18
хмари, я на вас збі-ра- ю ча- ри. Ча-рів-
18
ну до- бу- ду збро- ю, і піс- ні сво- ї уз- бро- ю. Гей!
я пу- щу сво-ю при- го- ду. Геть! На ту- ю бист- ру во- ду. Я роз-

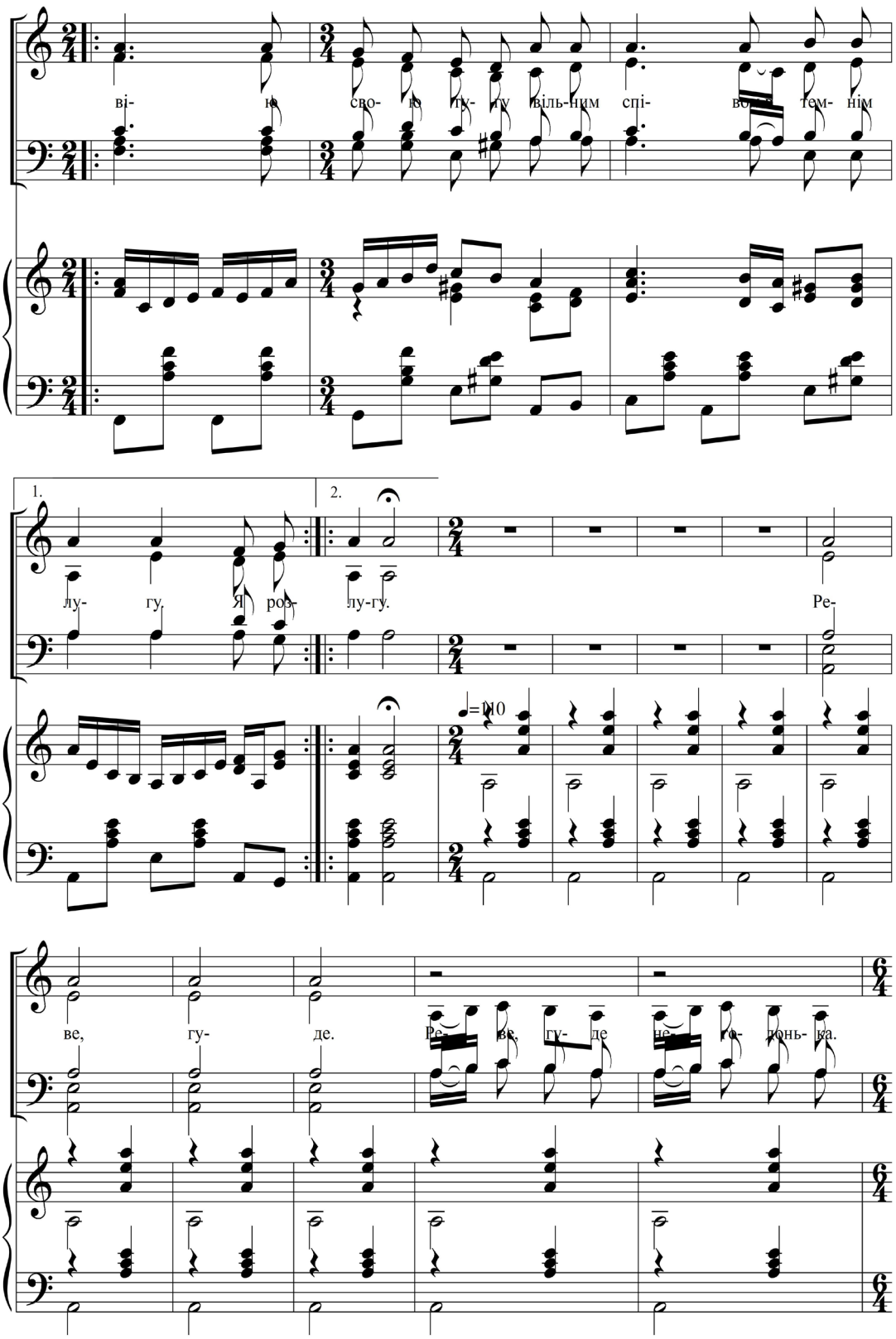
ві- ю сво- ю гу- гу віль-ним спі- ву тем- нім
1.
2.
лу- гу. Я роз- лу-гу. Ре-
♩=110
ве, гу- де. Ре- ве, гу- де не- го- донь- ка.

Ре- ве не- го- донь- ка, хоч на

Ре- ве не- го- донь- ка, хоч на ме- не при- го- донь- ка, та я

не- го- донь- ки не бо- ю- ся, хоч на

не- ю на жу- рю- ся.

Нічка тиха і темна була

Andante

Музика Ю. Кресака

Флейта

Ніч- ка ти-ха і тем на бу- ла. Я сто-я- ла, мій дру- же з то-бо- ю;

Сопрано
Альт

А...

Тенор
Бас

Віолончель

Фл

Я ди-ви-лась на те- бе з жур-бо- ю, ніч- ка ти-ха і тем- на бу- ла...

С
А

Т
Б

Віол

Фл

Ніч- ка ти- ха і тем- на бу- ла...

С
А

Т
Б

Віол

А...

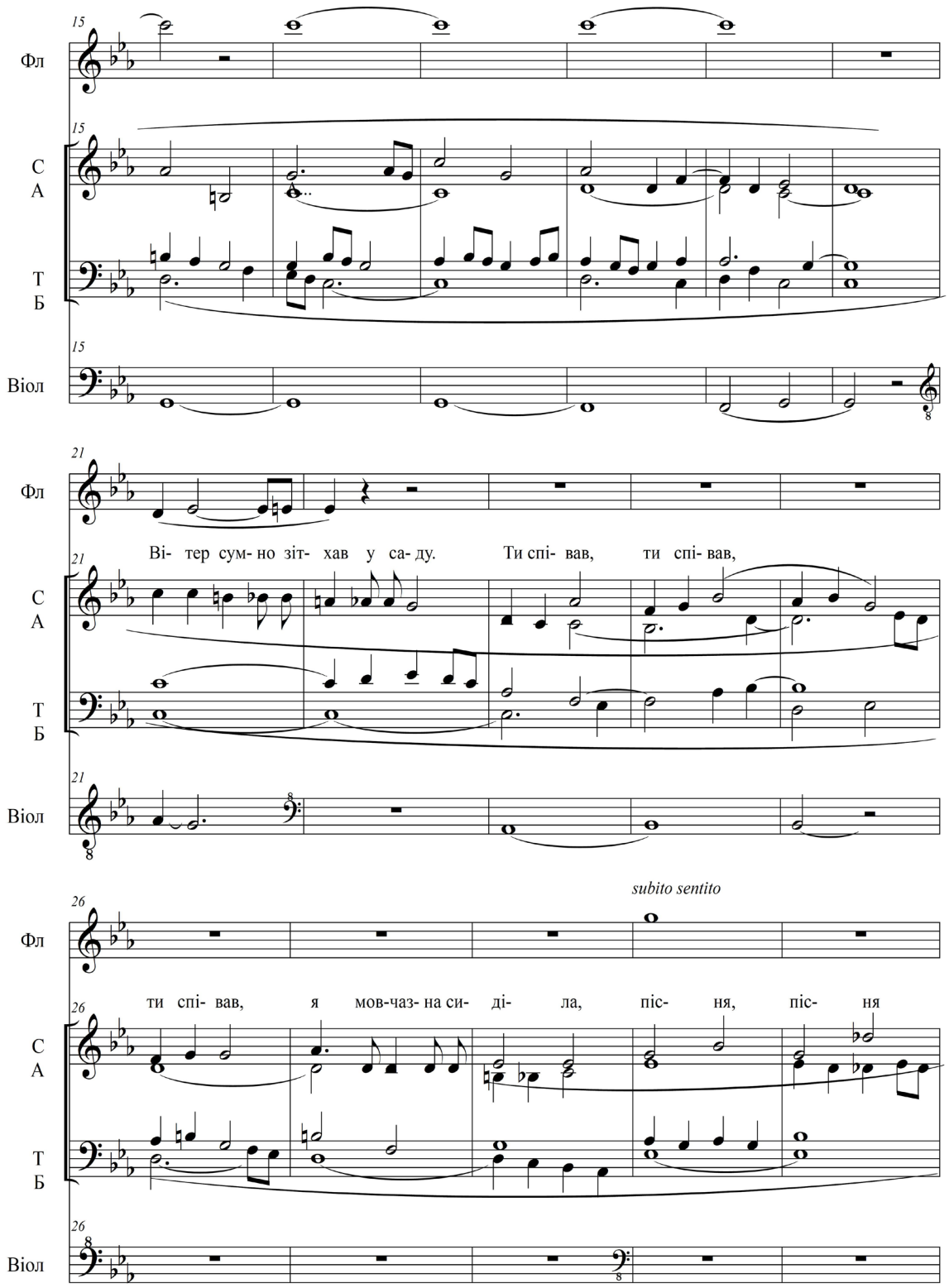
Фл
С
А
Т
Б
Віол
Ві- тер сум- но зіт- хав у са- ду. Ти спі- вав, ти спі- вав,
subito sentito
ти спі- вав, я мов-часз- на си- ді- ла, піс- ня, піс- ня

31

Фл

С
А

в сер- ці у ме- не бри- ні- ла; ві- тер сум- но зі- тхав у са-ду... Ти спі- вав,

Т
Б

Віол

36

Фл

ти спі- вав...Спа-лах-ну-ла да-ле-ка зір-ни-ця. Ох, я- ка ме-не

С
А

А...

Т
Б

Віол

41

Фл

С
А

ту- га взя- ла! Сер- це сер-це гост-рим но-жем прой-ня-ла.Спа-лах-ну-ла да-ле-ка зір-ни-ця...

Т
Б

Віол

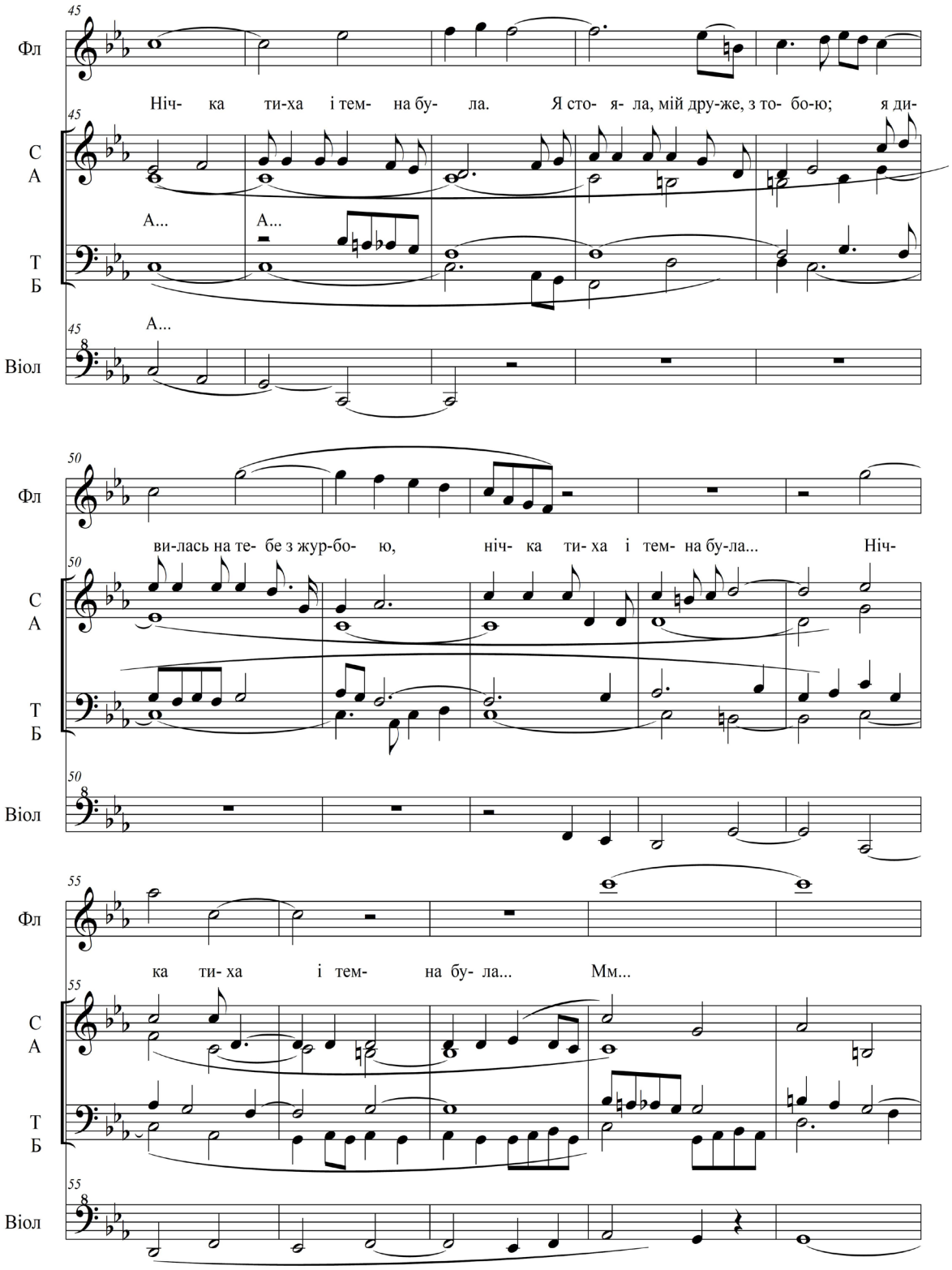
Фл
С
А
Т
Б
Віол
Ніч- ка ти-ха і тем- на бу- ла. Я сто- я- ла, мій дру-же, з то- бо-ю; я ди-
А... А...
А...
ви-лась на те- бе з жур-бо- ю, ніч- ка ти- ха і тем- на бу-ла... Ніч-
ка ти- ха і тем- на бу- ла... Мм...

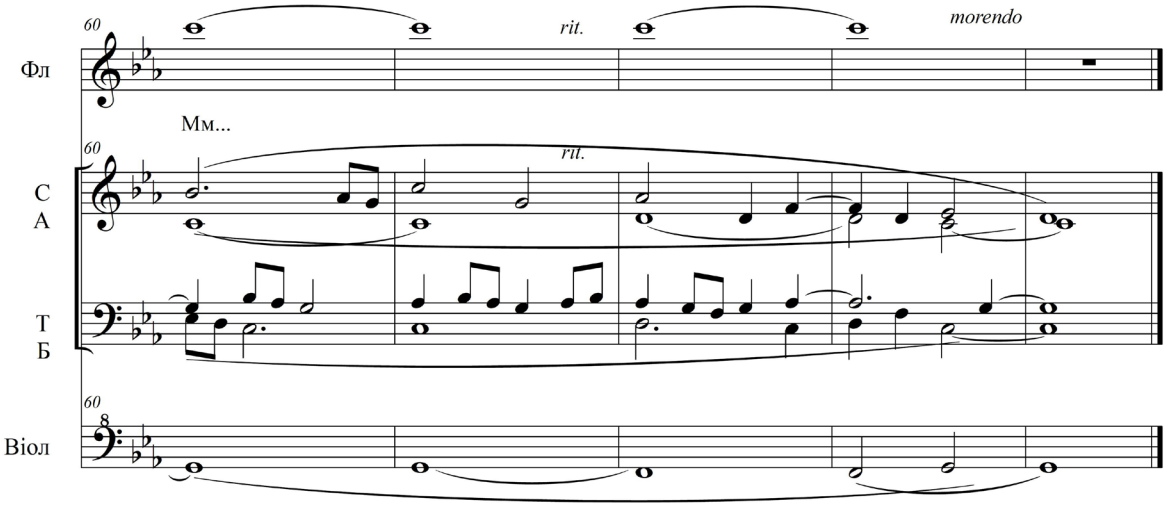

Нічка тиха і темна була

Нічка темна і тиха була.
Я стояла, мій друже, з тобою;
Я дивилась на тебе з журбою,
Нічка темна і тиха була...

Вітер сумно зітхав у саду.
Ти співав, я мовчазно сиділа,
Пісня в серці у мене бриніла;
Вітер сумно зітхав у саду...

Спалахнула далека зірниця.
Ох, яка мене туга взяла!
Серце гострим ножем пройняла.
Спалахнула далека зірниця...

Весняні ночі зористі

Ноктюрн

Музика М. Стефанишина

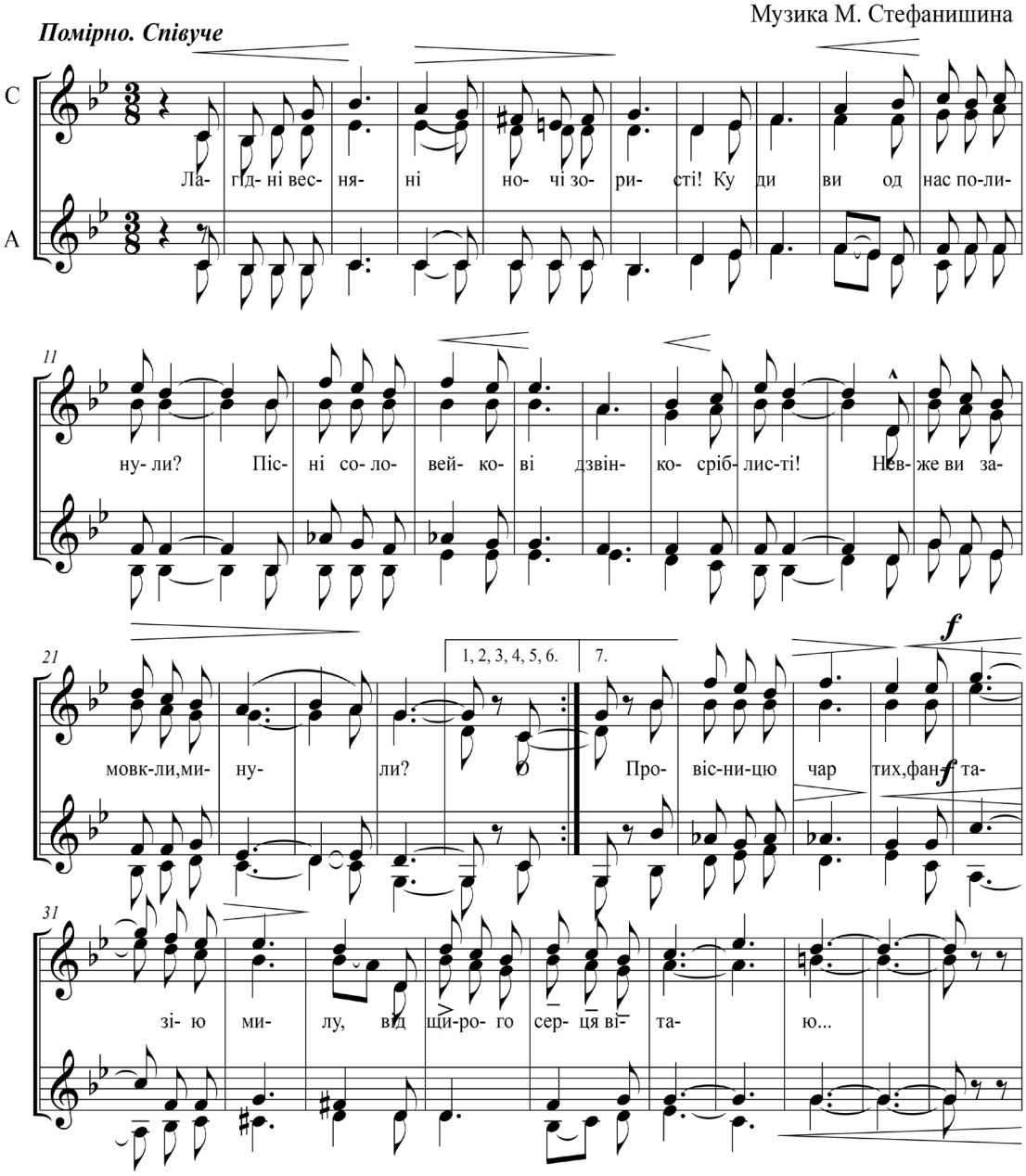

Веснянка

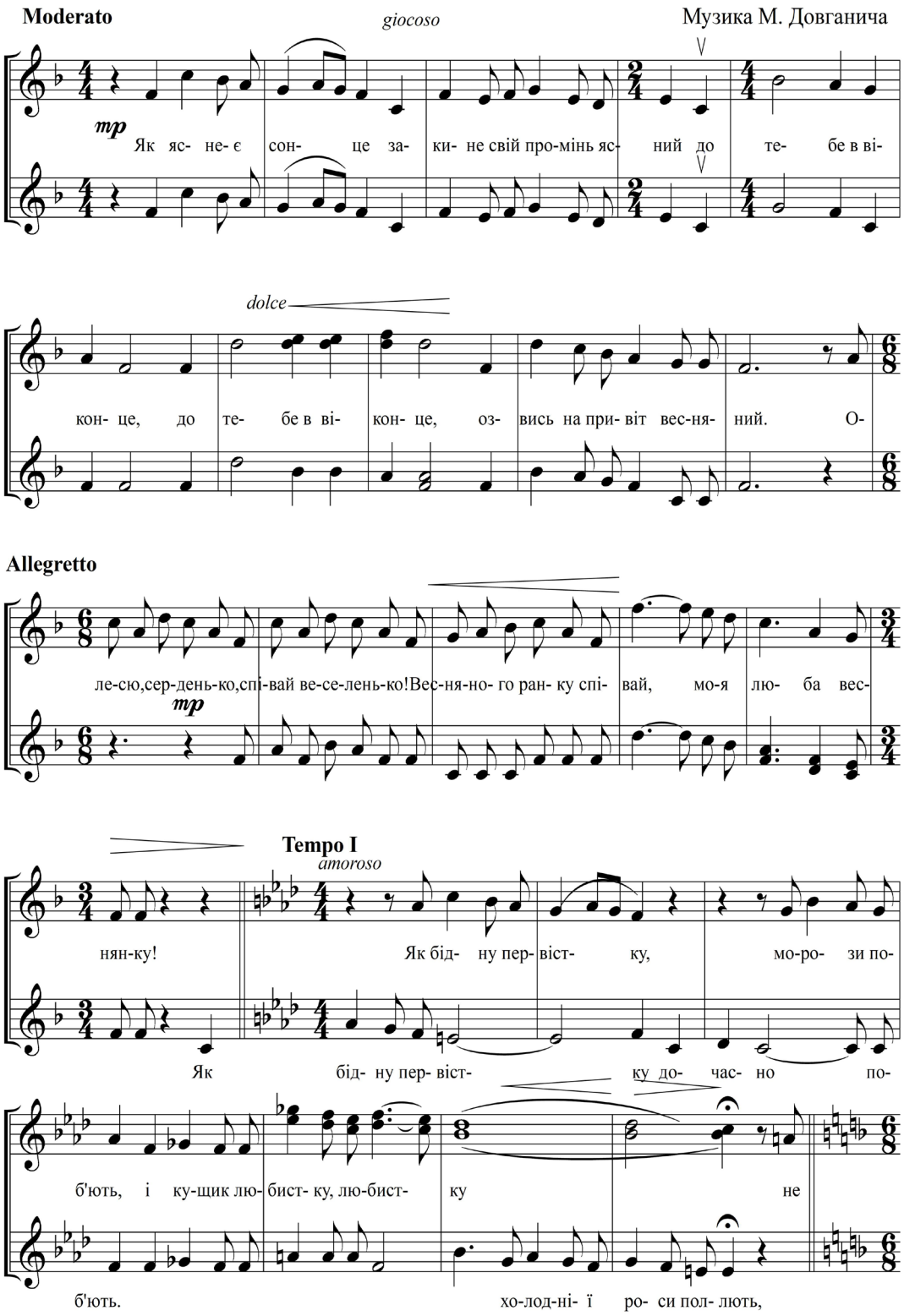
Moderato
giocoso
Музика М. Довганича
mp
Як яс- не- є сон- це за- ки- не свій про-мінь яс- ний до те- бе в ві-
dolce
кон- це, до те- бе в ві- кон- це, оз- вись на при- віт вес-ня- ний. О-
Allegretto
ле-сю,сер-день-ко,спі-вай ве-се-лень-ко!Вес-ня-но- го ран- ку спі- вай, мо-я лю- ба вес-
mp
Tempo I
amoroso
нян-ку!
Як бід- ну пер- віст- ку, мо-ро- зи по-
Як бід- ну пер- віст- ку до- час- но по-
б'ють, і ку-щик лю- бист- ку, лю-бист- ку не
б'ють.
хо-лод-ні- ї ро- си пол- ють,

плач, мо-я ро-же,вес- на пе-ре- мо-же! Вес- ня- но- го ран- ку спі- вай, мо-я лю- ба, вес-

нян- ку! Як до- щі, як дріб-ні- ї дощі за- сло-нять нам світ на- вес- ні, як

f *mp*

нам мо- ло- до- щі по- в'ють-ся у хма- ри сум- ні, не

не 4

f *mp*

трать-мо на-ді-ї в лі- та мо-ло-ді- ї! Вес-ня-но-го ран-ку спі-вай- мо,сест-ри- це вес- нян-ку! На

трать- мо на-

herzlich

con moto

лі- то, на лі-то зе-ле-не по- ї- ду я теть в чу- жий край, зга-

зга- дай же про ме-не, зга-

rit.

meno mosso

дай же про мене, як пі-деш по кві- ти у гай. Спо- га-дуй,О-ле-сю, сест-

дай ме-не, як

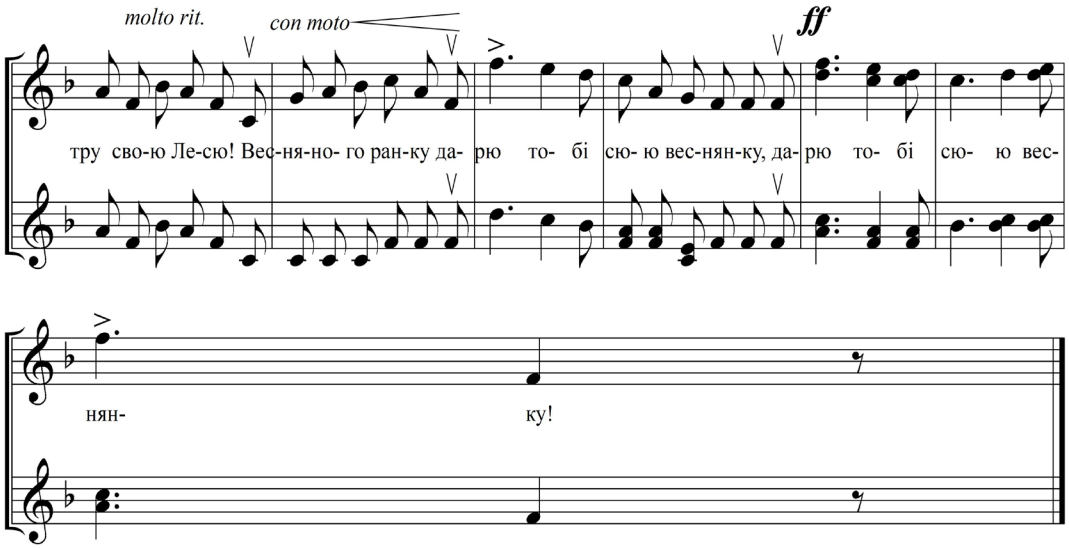
molto rit.
con moto
ff
тру сво-ю Ле-сю! Вес-ня-но- го ран-ку да- рю то- бі сю- ю вес-нян-ку, да- рю то- бі сю- ю вес-
нян- ку!

На зеленому дубочку

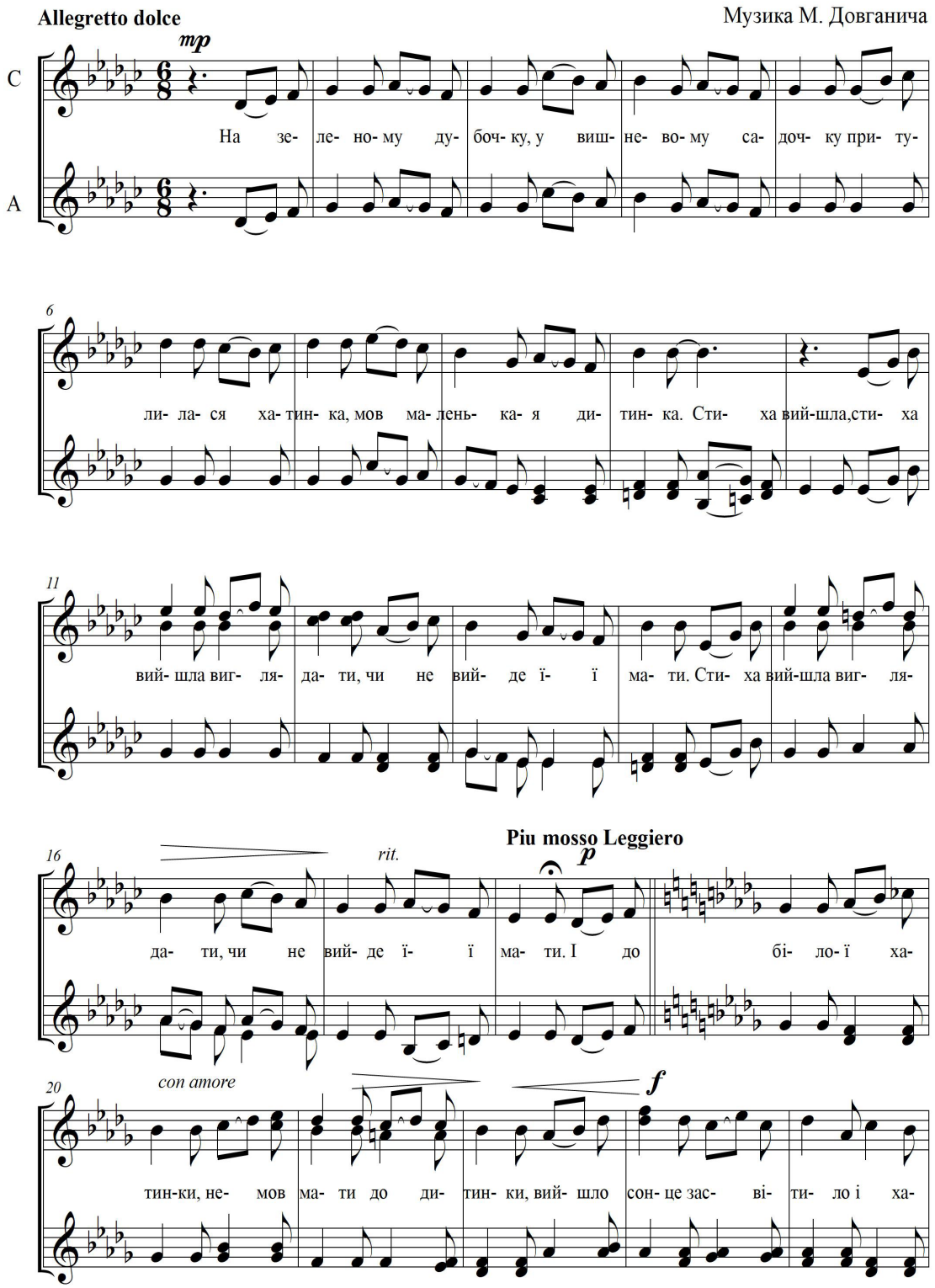

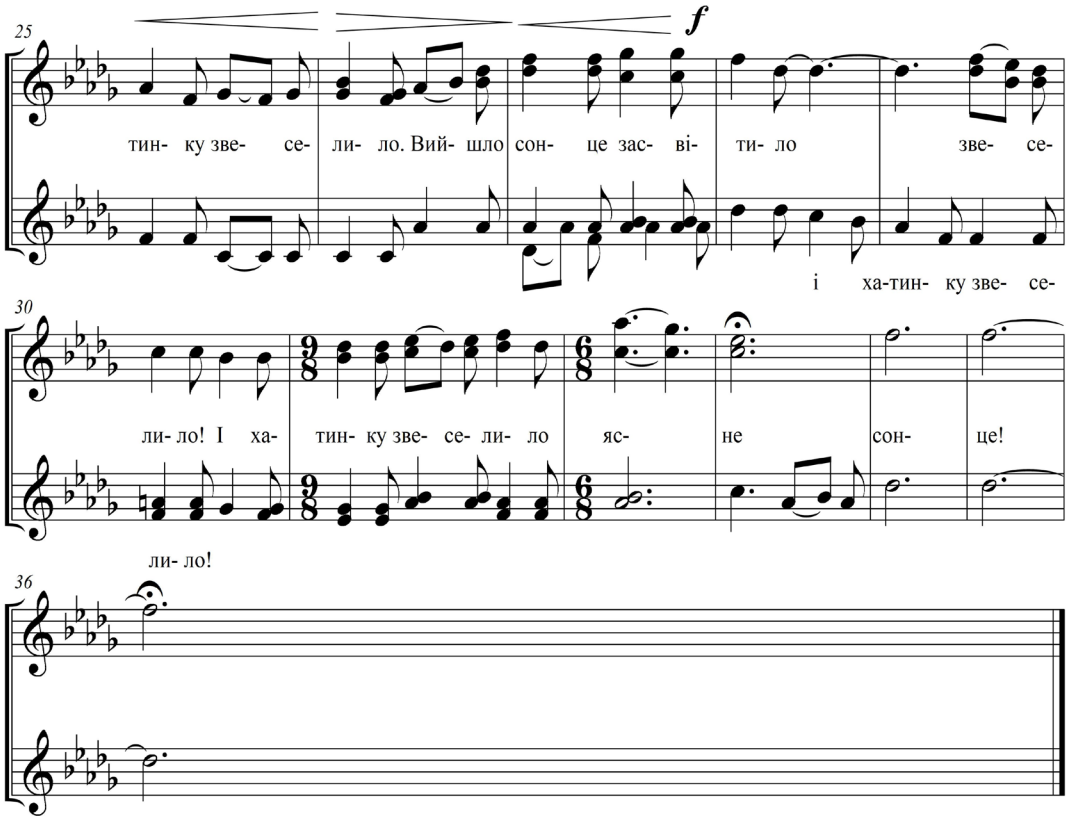
25
f
тин- ку зве- се- ли- ло. Вий- шло сон- це зас- ві- ти- ло зве- се-
і ха-тин- ку зве- се-
30
ли- ло! І ха- тин- ку зве- се- ли- ло яс- не сон- це!
ли- ло!
36

Вечірня година

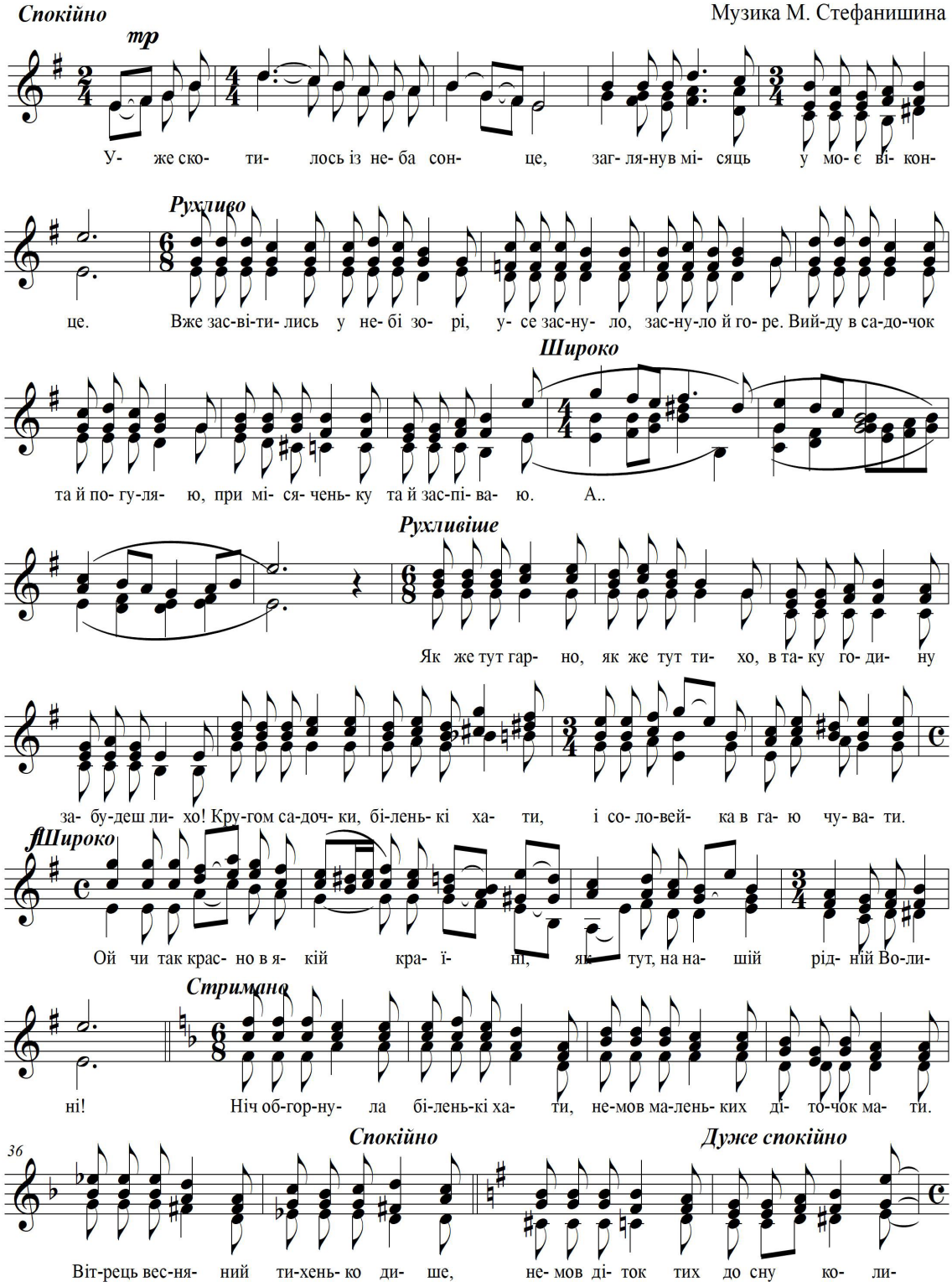

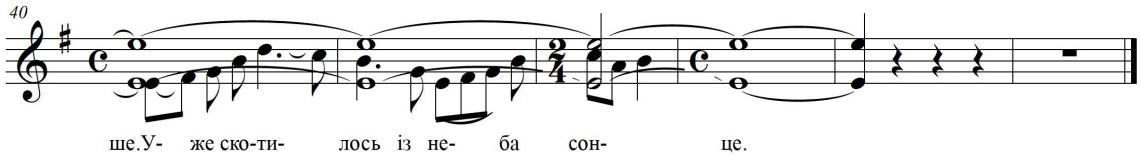

Вечірня година

Уже скотилось із неба сонце,
Заглянув місяць в моє віконце.
Вже засвітились у небі зорі,
Усе заснуло, заснуло й горе.

Вийду в садочок та й погуляю,
При місяченьку та й заспіваю.
Як же тут гарно, як же тут тихо,
В таку годину забудеш лихо!

Кругом садочки, біленькі хати,
І соловейка в гаю чувати.
Ой чи так красно в якій країні,
Як тут, на нашій рідній Волині!

Ніч обгорнула біленькі хати,
Немов маленьких діточок мати.
Вітрець весняний тихенько дише,
Немов діток тих до сну колише.

Стояла я і слухала весну

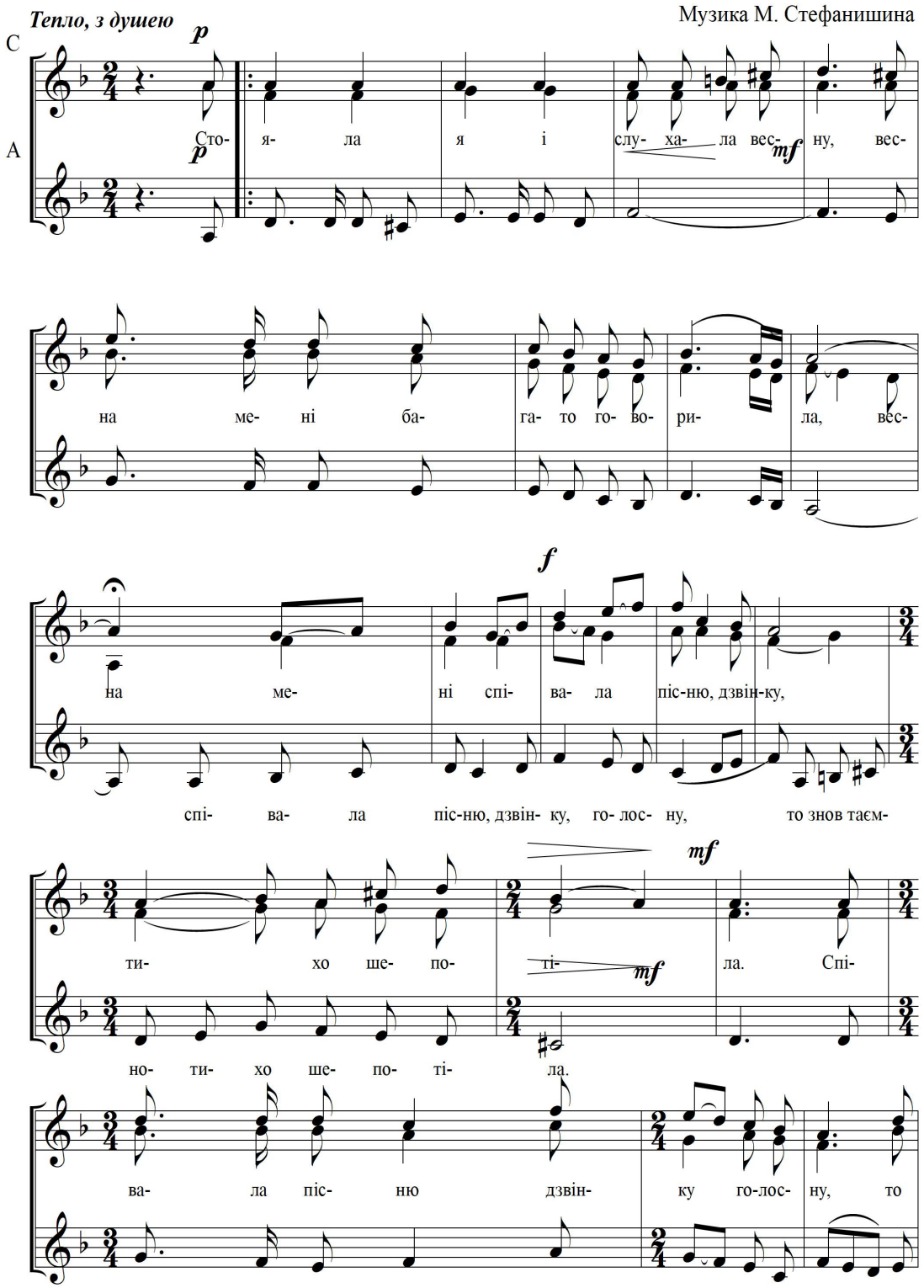

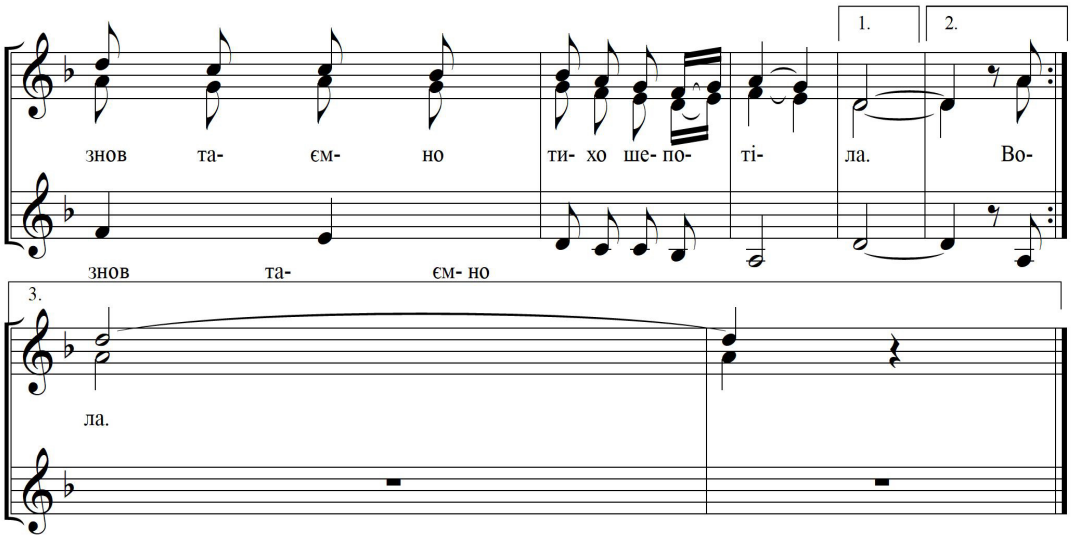

Стояла я і слухала весну

Стояла я і слухала весну,
Весна мені багато говорила,
Співала пісню, дзвінку, голосну,
То знов таємно-тихо шепотіла.

Вона мені співала про любов,
Про молодощі, радощі, надії,
Вона мені переспівала знов
Те, що давно співали мої мрії.

Стояла я і слухала весну,
Весна мені багато говорила,
Співала пісню, дзвінку, голосну,
То знов таємно-тихо говорила.

Вже сонечко в море сіда

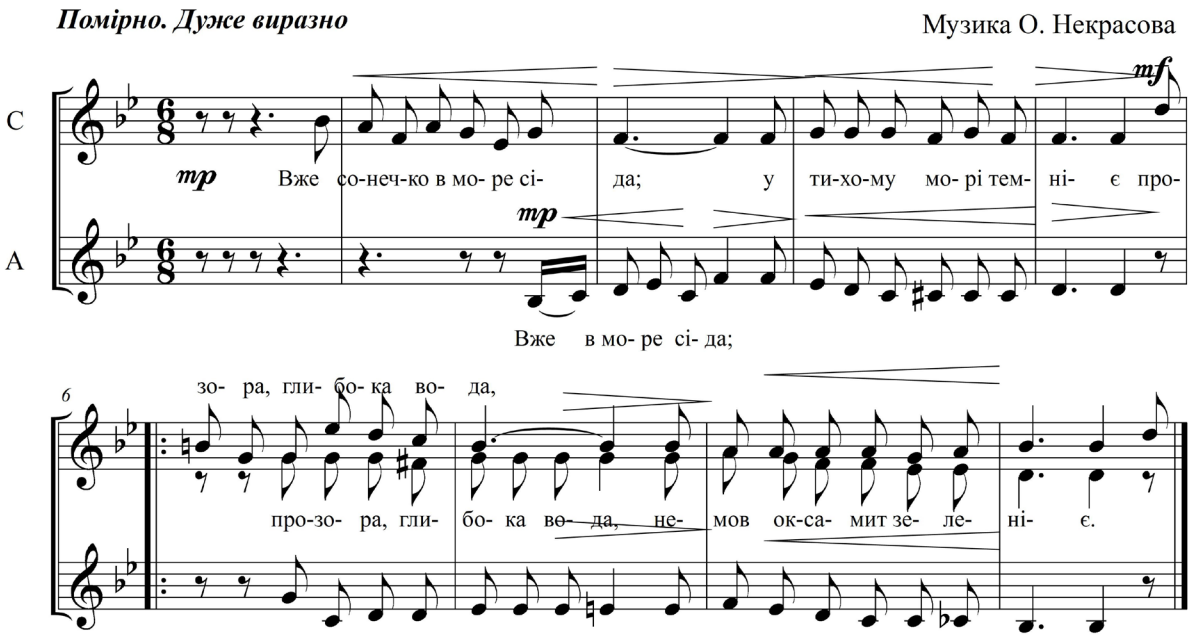

Вже сонечко в море сіда

Вже сонечко в море сіда;
У тихому морі темніє;
\Прозора, глибока вода,
Немов оксамит, зеленіє.\ двічі

На хвилях зелених тремтять
Червонії іскри блискучі
\І ясним огнем миготять,
Мов блискавка з темної тучі.\ двічі

Рожевіє пінистий край;
То іскра заблисне, то згасне...
Ось промінь остатній!.. Прощай,
Веселеє сонечко ясне!

Невчасна веснянка

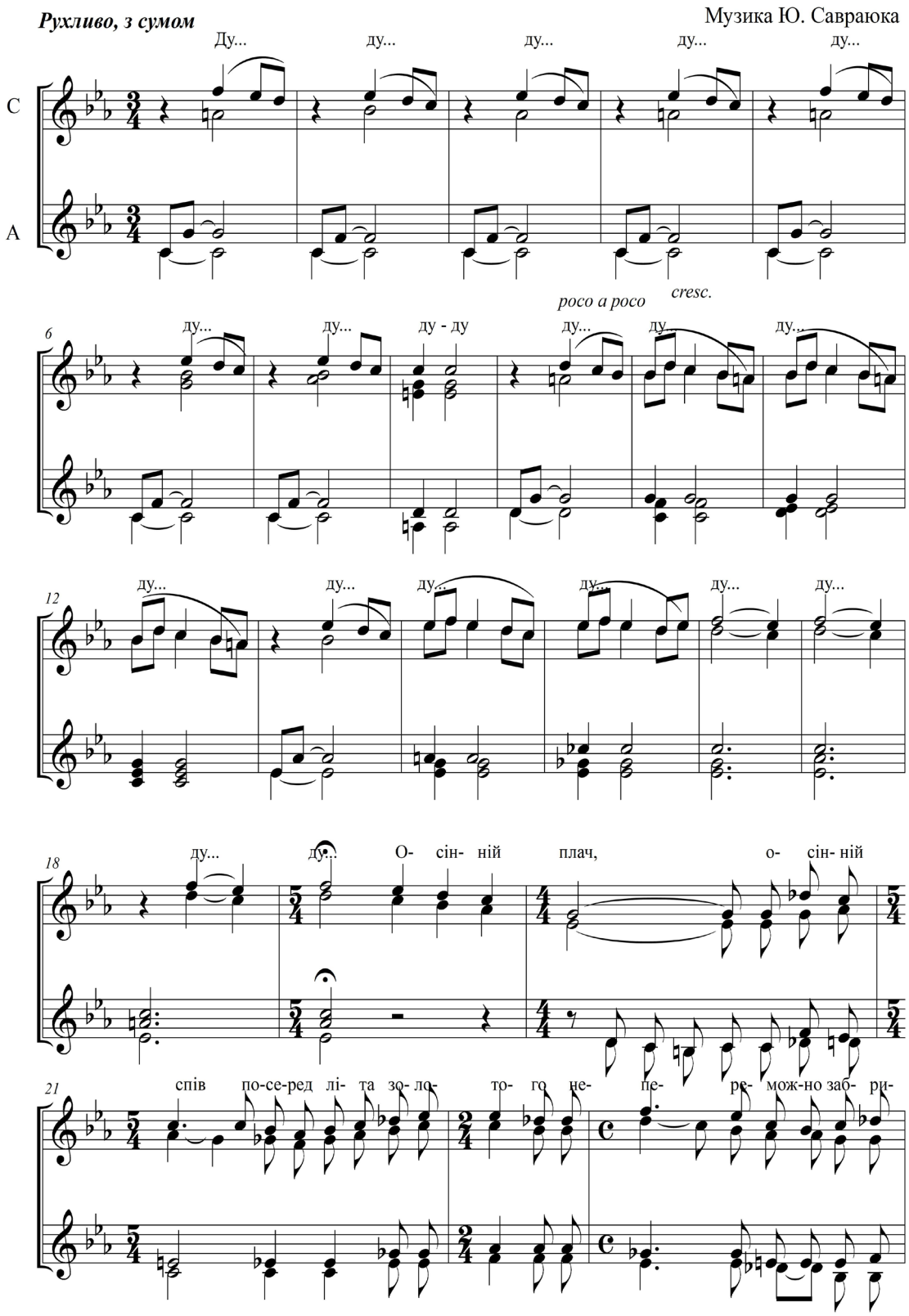

нів із сер- ця мо- го. *тр* Ох,

тож за те, що во- се- ни, сум- но- го, млис-то- го по-

що во- се- ни

Ох, тож за те, що во- се- ни, сум- но- го, млис-то- го по-

ран-ку, я раз нев-час-но за-ве- ла со-бі вес-ня, со- бі вес-

ран- ку, я раз нев-час-но за-ве- ла со-бі вес-нян-.....

нян- ку. Ду- ду, дам-да, дам-да, да-

Ду- ду, ду- ду,

ку. дам- дам- дам- дам- дам- дам-

дам- да, дам-да- да, дам- да. Да- дам- да. дам, да, дам, да,

дам- дам, дам- дам, дам- дам, дам- дам, дам, дам, дам, дам, дам,

да-... дам -да, дам- да- да- дам- да. Да- дам- да, дам- да,

дам, дам, дам, дам, дам, дам, дам, дам, дам, дам, дам, дам, дам, дам,

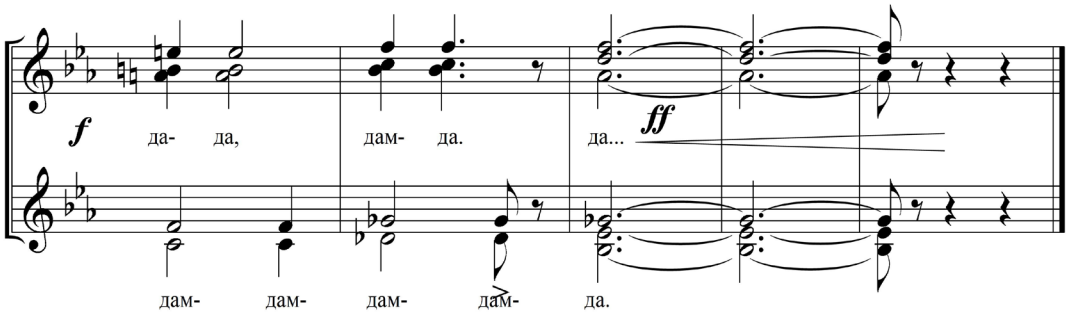
f
да- да,
дам- да.
да...
ff
дам- дам- дам- дам- да.

Пісня

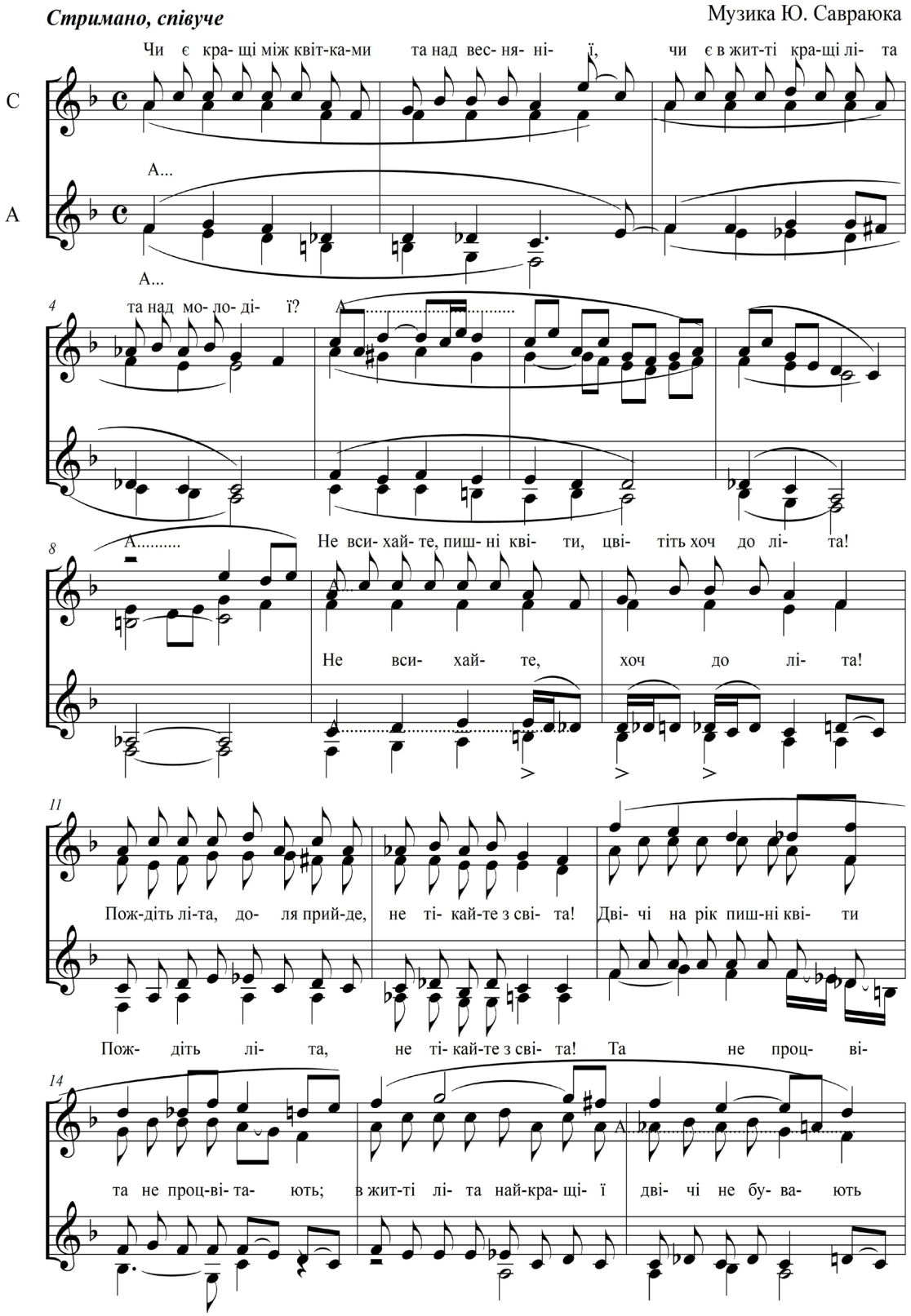
Стримано, співуче
Музика Ю. Савраюка
С
А
Чи є кра- щі між квіт-ка-ми та над вес- ня- ні- ї, чи є в жит-ті кра-щі лі- та
А...
А...
та над мо- ло- ді- ї?
А.....
А.....
Не вси- хай- те, пиш- ні кві- ти, цві- тіть хоч до лі- та!
Не вси- хай- те, хоч до лі- та!
Пож-діть лі-та, до- ля прий-де, не ті- кай-те з сві- та! Дві- чі на рік пиш-ні кві- ти
Пож- діть лі- та, не ті- кай-те з сві- та! Та не проц- ві-
та не проц-ві- та- ють; в жит-ті лі- та най-кра- щі- ї дві- чі не бу- ва- ють

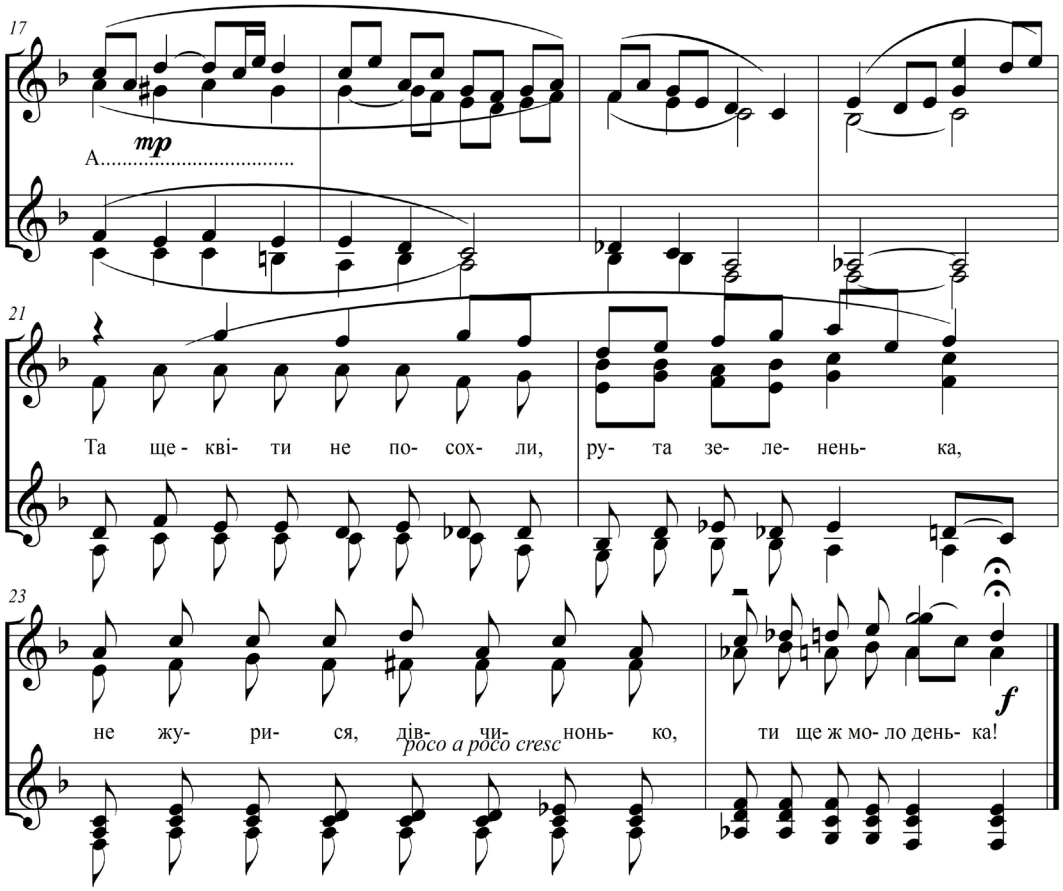
17
mp
A.....
21
Та ще - кві- ти не по- сох- ли, ру- та зе- ле- нень- ка,
23
не жу- ри- ся, дів- чи- нонь- ко, ти ще ж мо- ло день- ка!
poco a poco cresc
f

Хотіла б я піснею стати

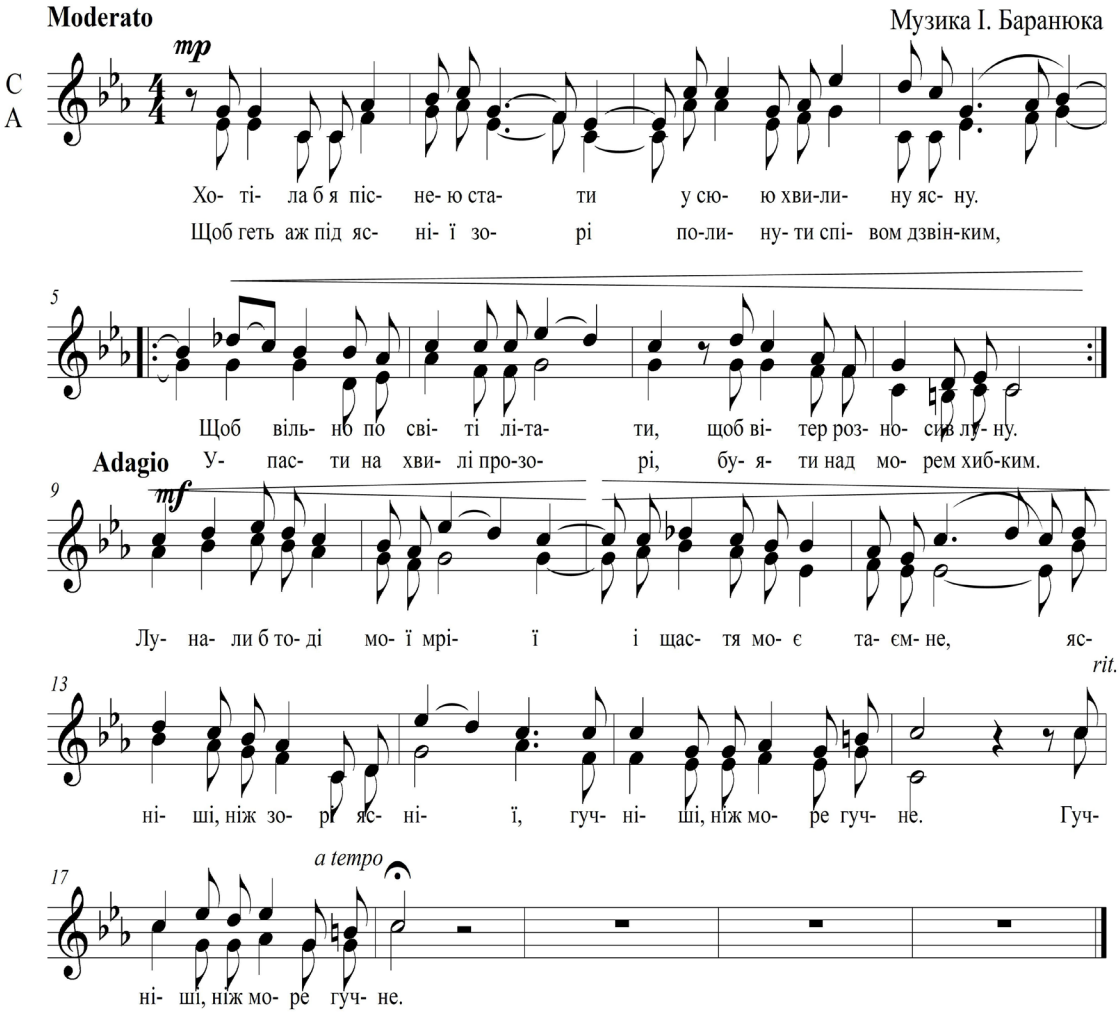

Хотіла б я піснею стати

Хотіла б я піснею стати
У сюю хвилину ясну.
Щоб вільно по світі літати,
Щоб вітер розносив луну.

Щоб геть аж під яснії зорі
Полинути співом дзвінким,
Упасти на хвилі прозорі,
Буяти над морем хибким.

Лунали б тоді мої мрії
І щастя моє таємне,
Ясніші, ніж зорі яснії,
Гучніші, ніж море гучне.

Талого снігу платочки сивенькії...

Музика Ю.Сіврзюка

Allegretto, con spirito

mf Та- ло- го сні-гу пла- точ- ки си-вень-кі-ї, до-щик дріб-нень-кий хо- лод-ний віт-рець,

про- ліс-ки в рід-кій тра- ви- ці то-нень-кі-ї, се бу- ла про-вес-на, щас-тя ві- нець?

f Не- бо гли-бо-ке- є, сон- це лас- ка- ве- є, пур-пур і зло- то на лис- ті в га-ю,

mf піз- ніх тро-янд про- цві- тан- ня яс- кра-ве- є о- сінь ві- щу- є чи то ж і мо-

poco cresc.

con moto

f -ю? *mp* А - - - - а - - - -

mf а - - - - - а - - - *allargando* - -

a tempo

f Що ж хай над-хо-дить, ме- не на- віть ра-ду-є душ- но- го лі- та зав-час-ний кі-нець;

Що ж хай над- хо- дить, ме-не на-віть ра-ду- є лі- та- кі- нець;

про- вес- ни тіль- ки не- хай не на- га- ду- є до- щик дріб- нень- кий, хо-

про-вес- ни тіль- ки не хай не на- га- ду- є до- щик дріб- нень-кий, хо-

лод- ний віт- рець! *ff* А - - - - *poco dim.*

до- щик дріб- нень-кий, хо- лод- ний віт- рець!

А - - - - - - -

mf а - - - - - - - *mp* а - *rit.* - -

а - - - - - - - - а - - -

На зеленому горбочку

Швиденько. Грайливо

Музика О. Некрасова

f *f* *rit.*

С

На зе- ле- но- му гор- боч- ку, у виш- не- во- му са- доч- ку,

А

rit.

Спокійніше

при- ту- ли- ла- ся ха- тин- ка, мов ма- лень-ка- я ди- тин- ка.

5

Помірно. З сумом

9 *mp* *mp*

Сти- ха вий-шла виг- ля- да- ти, чи не вий- де ї- ї ма- ти.

9

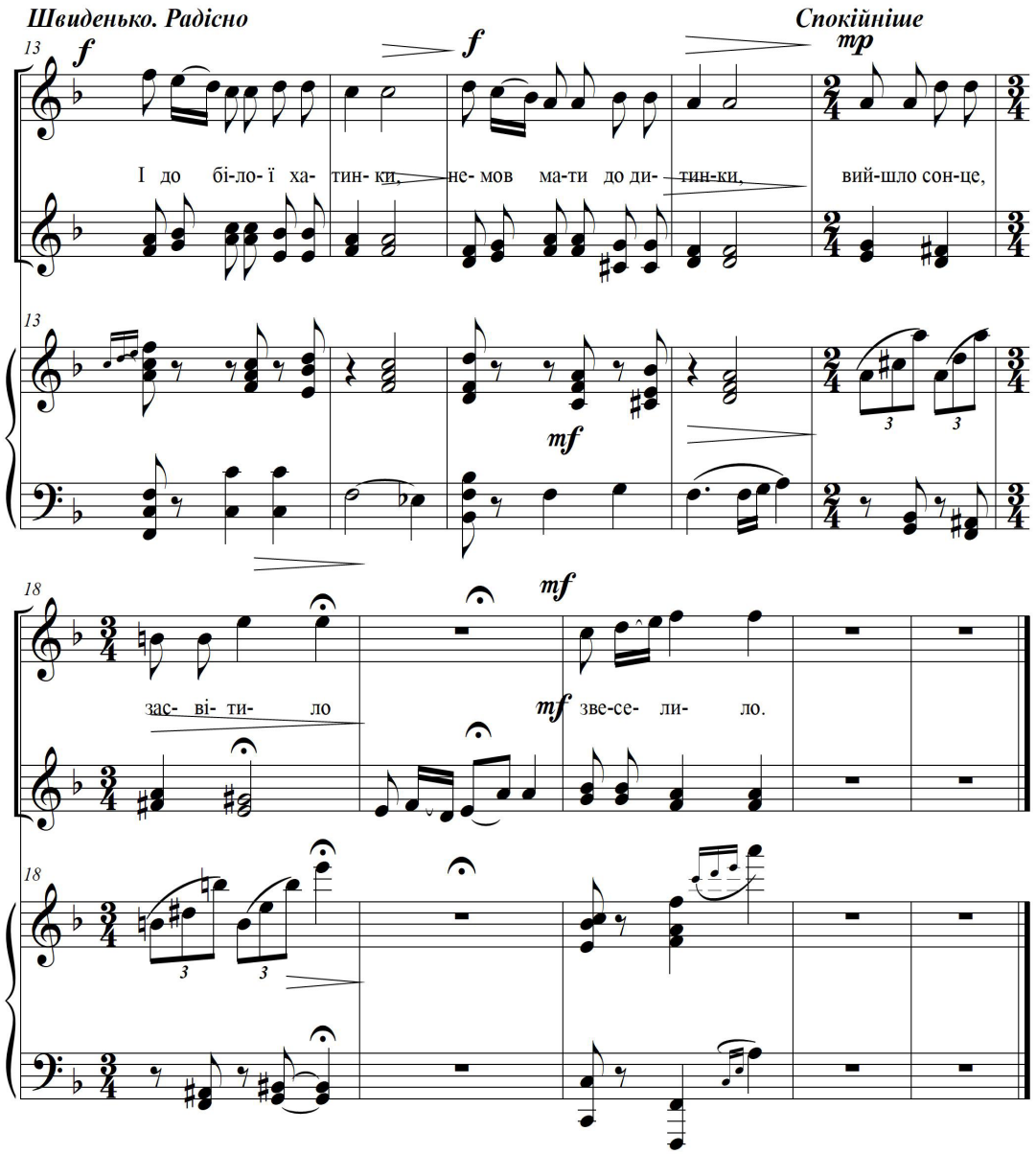
Швиденько. Радісно
Спокійніше
13
f
f
mp
І до бі-ло-ї ха- тин- ки, не- мов ма-ти до ди- тин-ки, вий-шло сон-це,
13
mf
18
mf
зас- ві- ти- ло
mf зве-се- ли- ло.
18

Солов'їний спів

Музика А. Горчинського
Аранжування М. Сточанської

tempo di Valse

a tempo

Сопрано 1,2

Альт

Бандура 1

Бандура 2

Бандура 3

Бас

Я слу- ха- ла

Я слу-

p *cresc.* *mf* *mp*

спів со- ло- в'ї- ний я- кось в са- ду на- вес- ні, на- ве-

ха- ла спів со- ло- в'ї- ний я- кось в са- ду на- вес

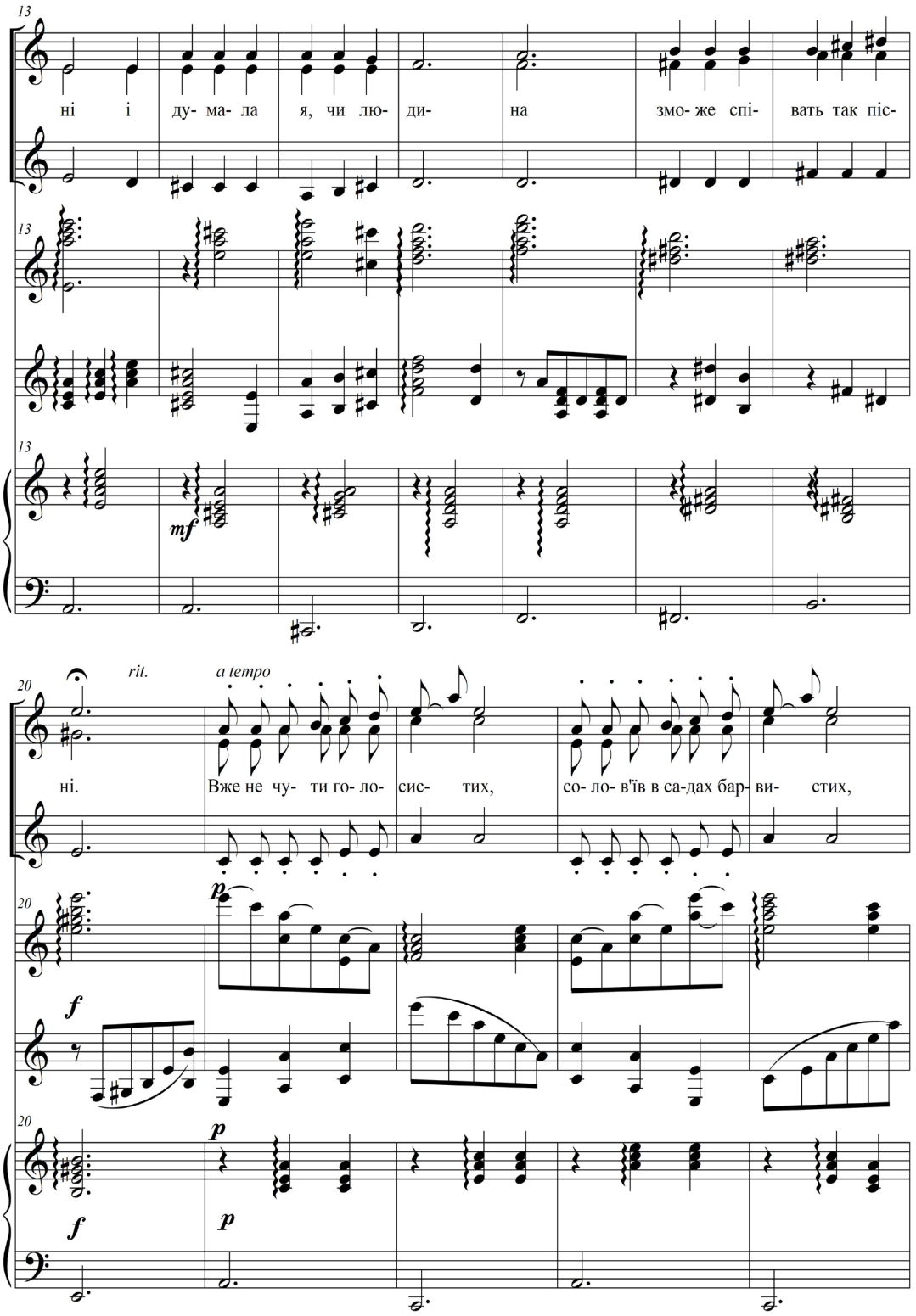
13
ні і ду- ма- ла я, чи лю- ди- на змо- же спі- вать так піс-
mf
20
rit.
a tempo
ні. Вже не чу- ти го- ло- сис- тих, со- ло- в'їв в са-дах бар- ви- стих,
p
f

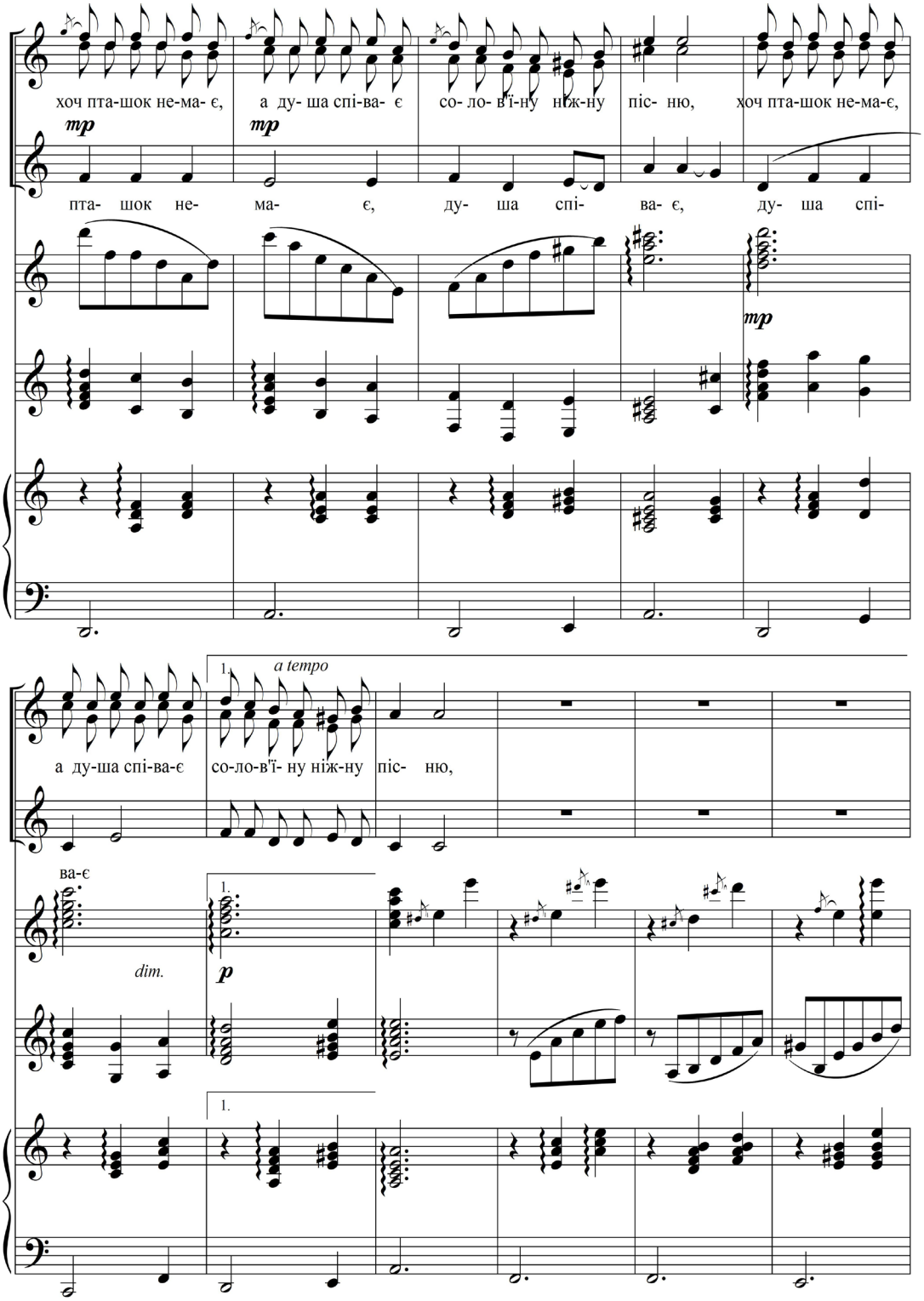
хоч пта-шок не-ма- є, а ду- ша спі-ва- є со- ло- в'ї-ну ніж-ну піс- ню, хоч пта-шок не-ма-є,
mp
mp
пта- шок не- ма- є, ду- ша спі- ва- є, ду- ша спі-
mp
1.
a tempo
а ду-ша спі-ва-є со-ло-в'ї- ну ніж-ну піс- ню,
ва-є
dim.
p
1.
1.

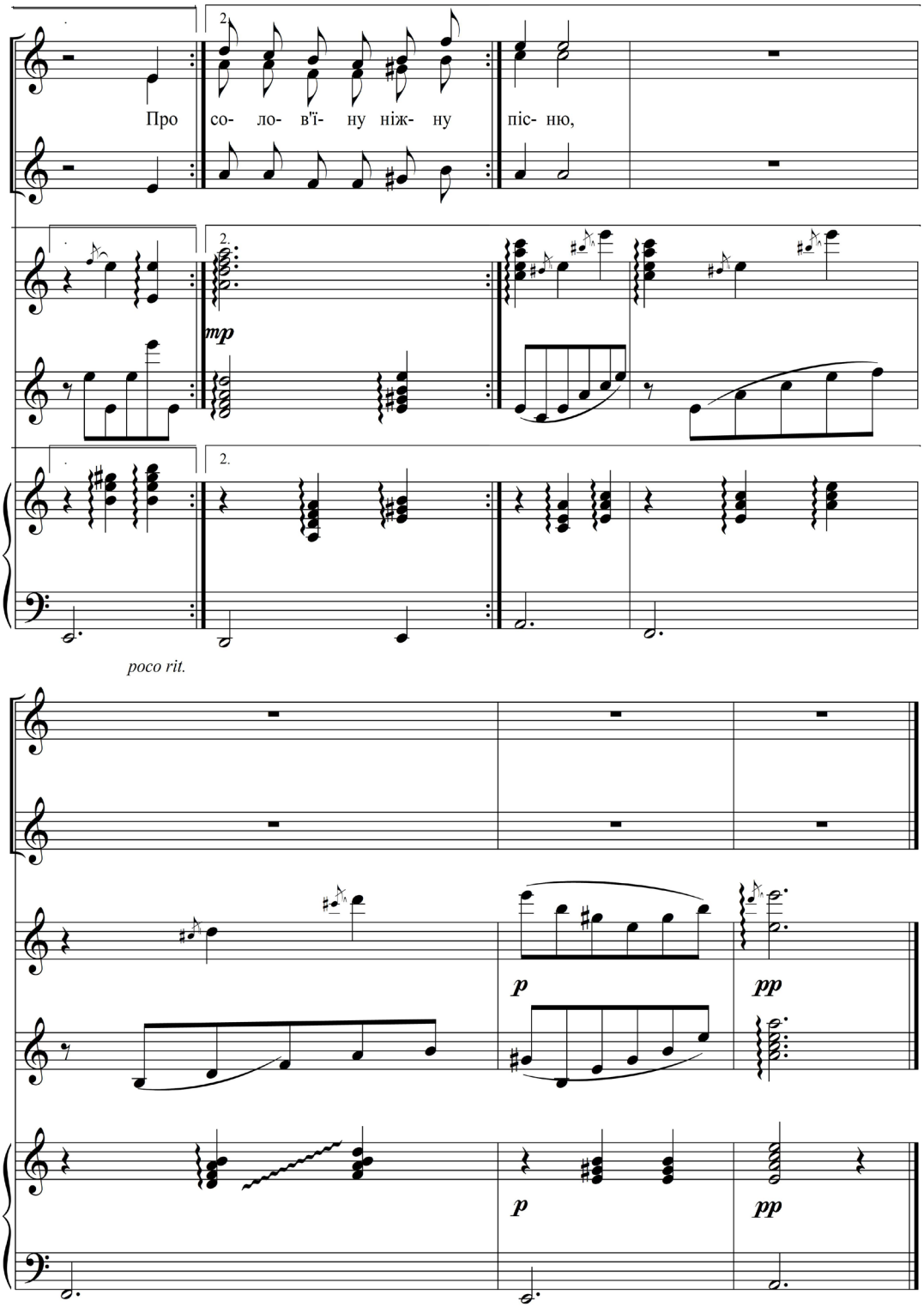
Про со- ло- в'ї- ну ніж- ну піс- ню,
mp
poco rit.
p
pp
p
pp

Була весна

Andante commodo

Музика Г. Майбороди

p *mf*

mp *sempre*

Бу-ла вес- на ве- се- ла щед- ра ми- ла, про-мін-ням гра- ла, си- па- ла квіт- ки, во-на ле- ті- ла хут- ко, мов сто- кри- ла, за не- ю всід спі- ву- чі- ї пташ- ки!

29

2.

rit.

Во-на ле- ті- ла хут- ко, мов сто-кри- ла, за не- ю

36

1.

2.

вслід спі- ву- чі- ї пташ- ки! При-ли- нув -слав. Бу- ла вес-

42

на, бу- ла вес- на бу- ла вес- на...

48

rit. *molto rit.*

За не- ю вслід спі- ву- чі- ї пташ-

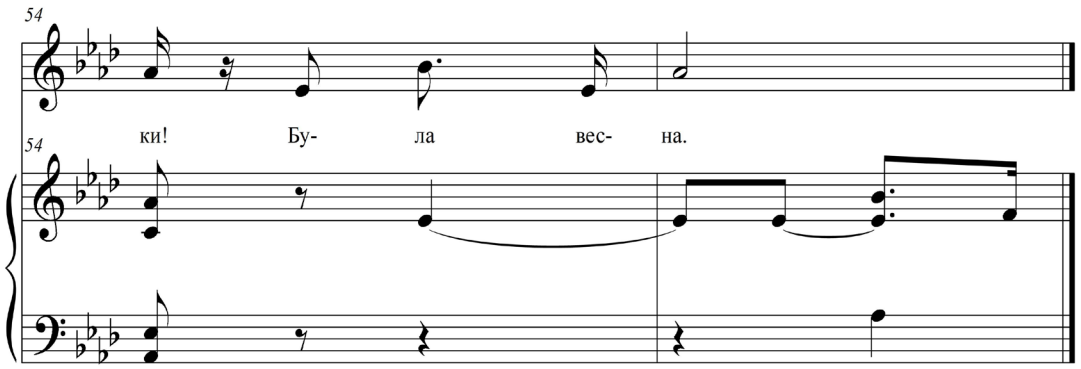
54
ки! Бу- ла вес- на.
54

Вже сонечко в море сіда

Музика Б. Фільц

Andante cantabile

mp

Вже со- неч- ко в мо- ре сі- да; у

7

ти- хо- му мо- рі тем- ні- є; про- зо- ра, гли-

12

бо- ка во- да, не- мов ок-са- мит, зе- ле-

17

mf

ні- є. Про- зо- ра,про- зо- ра, гли- бо- ка во-

mf

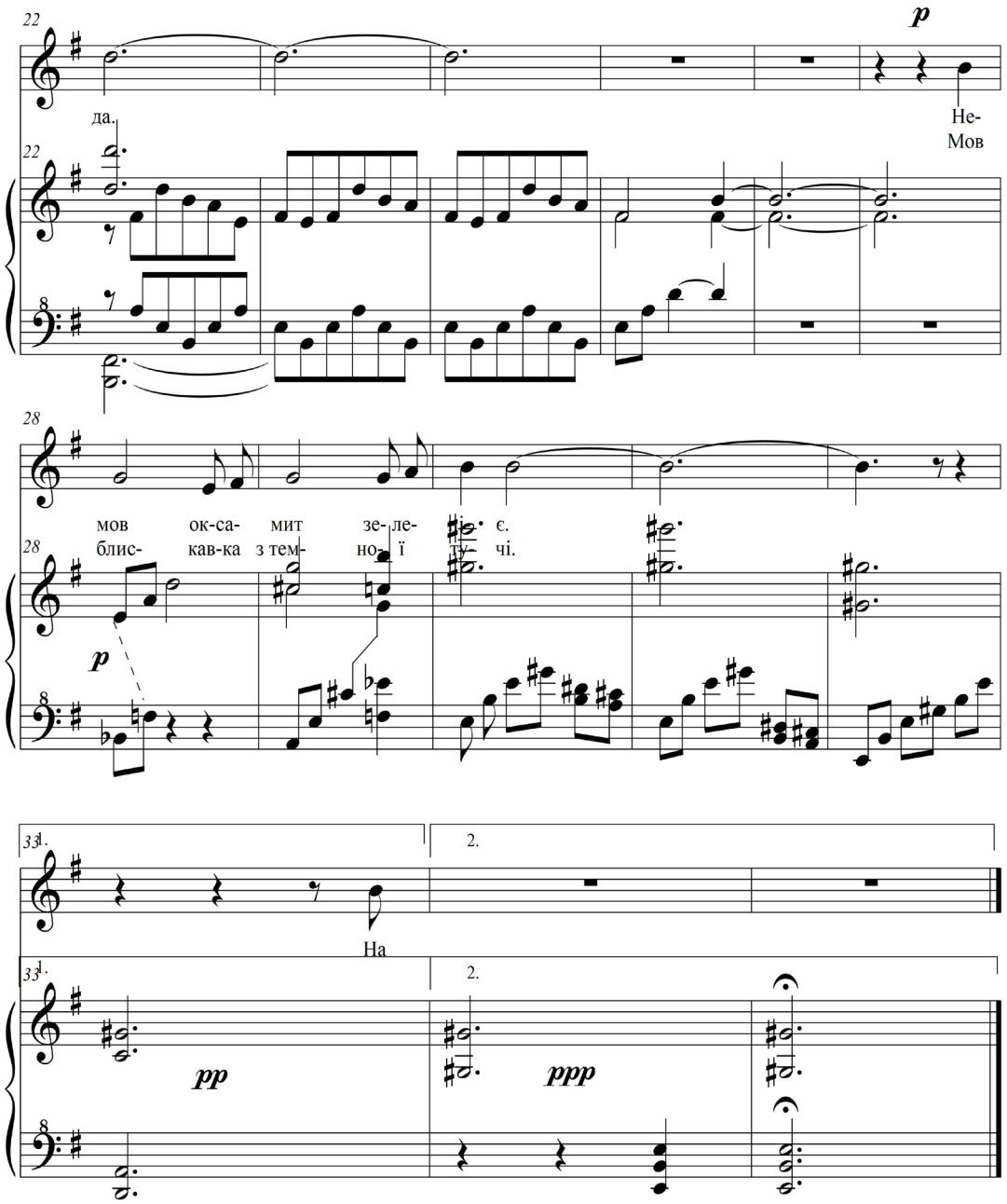
22
p
да.
Не-
Мов
28
мов ок-са- мит зе-ле- є.
блис- кав-ка з тем- но- ї ту- чі.
p
33
1.
2.
На
pp
ppp

Ви щасливі, пречистії зорі

Музика В. Герасимчука

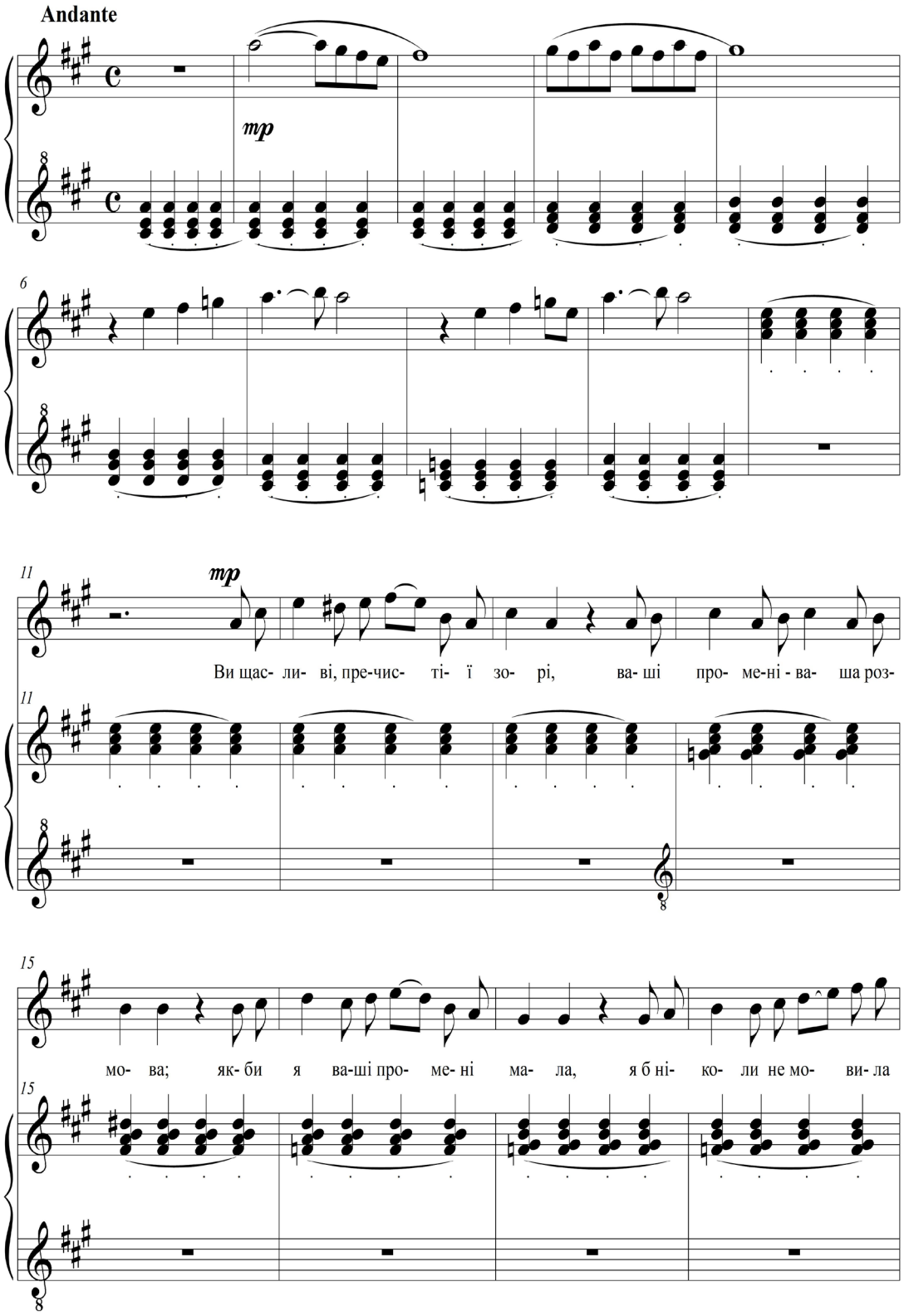

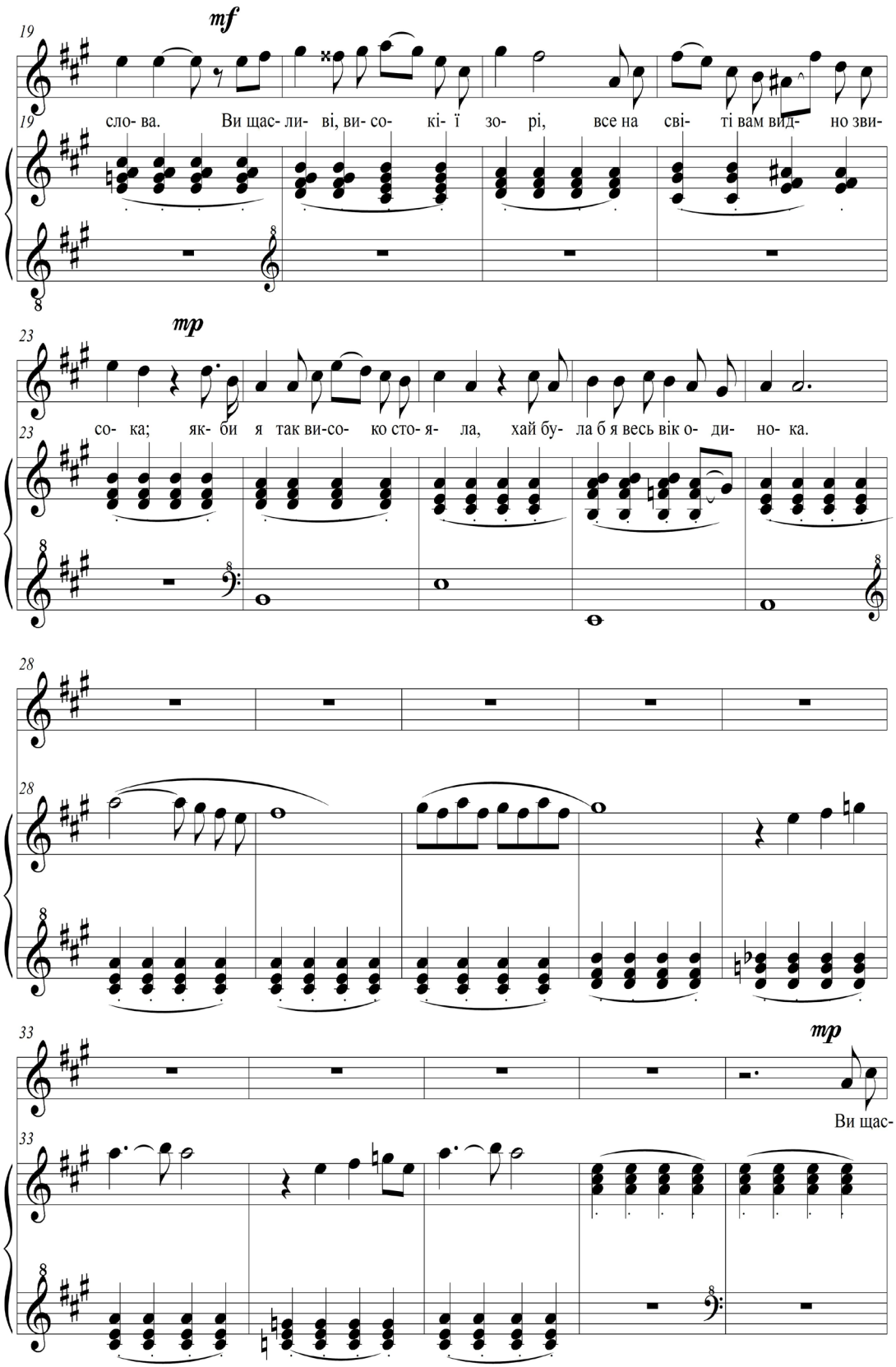
mf
19
сло- ва. Ви щас- ли- ві, ви- со- кі- ї зо- рі, все на сві- ті вам вид- но зви-
mp
23
со- ка; як- би я так ви-со- ко сто- я- ла, хай бу- ла б я весь вік о- ди- но- ка.
28
mp
33
Ви щас-

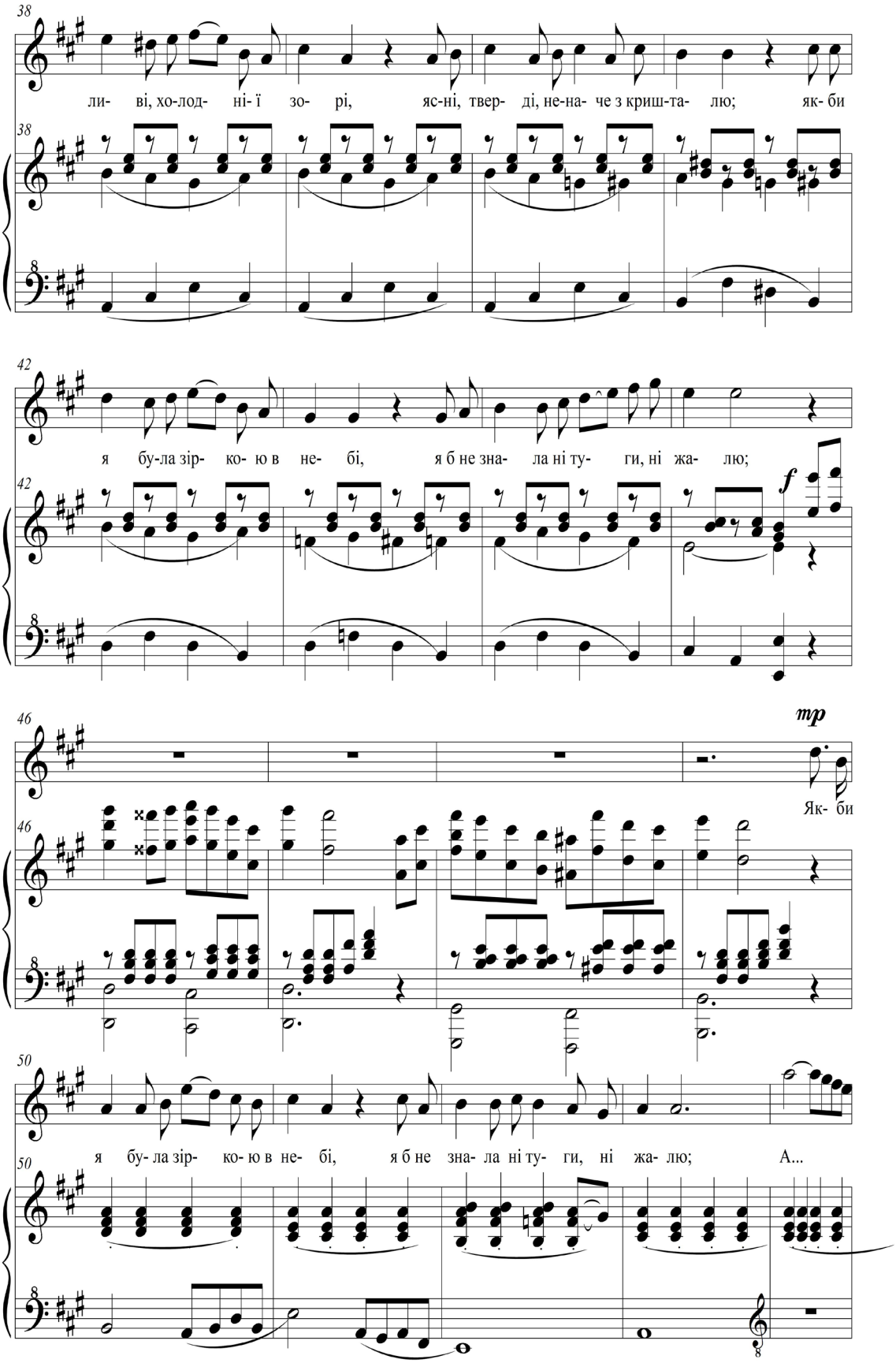
38
ли- ві, хо-лод- ні- ї зо- рі, яс-ні, твер- ді, не-на- че з криш-та- лю; як- би
42
я бу-ла зір- ко- ю в не- бі, я б не зна- ла ні ту- ги, ні жа- лю;
f
46
mp
Як- би
50
я бу- ла зір- ко- ю в не- бі, я б не зна- ла ні ту- ги, ні жа- лю; А...

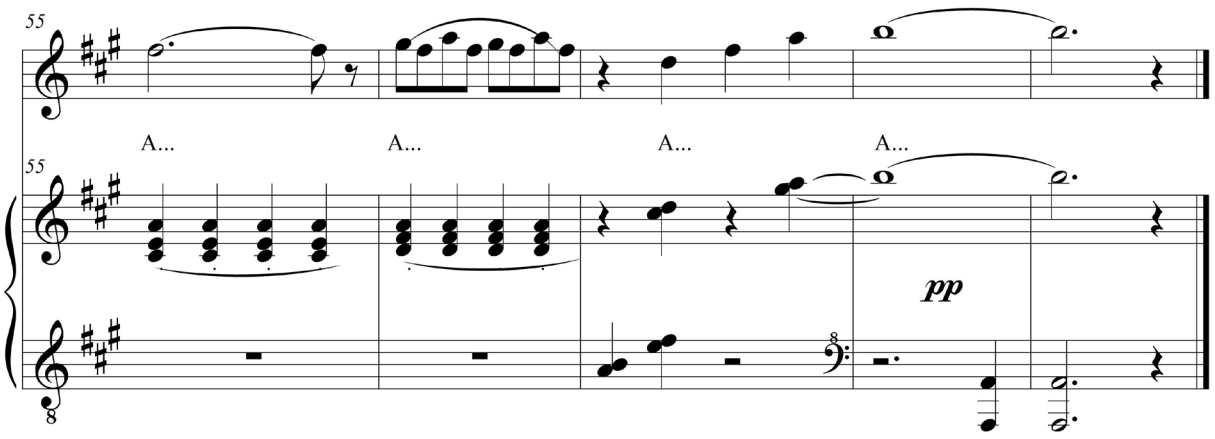

Ви щасливі, пречистії зорі

Ви щасливі, пречистії зорі,
Ваші промені – ваша розмова;
Якби я ваші промені мала,
Я б ніколи не мовила слова.

Ви щасливі, високії зорі,
Все на світі вам видно звисока;
Якби я так високо стояла,
Хай була б я весь вік одинока.

Ви щасливі, холоднії зорі,
Ясні, тверді, неначе з кришталю;
Якби я була зіркою в небі,
Я б не знала ні туги, ні жалю.

Вишеньки

Мелодійно

Музика Олександра Каліщука

Поб-лис-ку-ють че- ре- шень-ки в лис-ті зе- ле- нень- кім. Че- ре-шень-ки ваб- лять о- чі

ді-точ-кам ма-лень- ким. Дів-ча- точ- ко й хло-п'я- точ-ко під де- рев- цем ска- чуть,

11

про- стя- га-ють ру- че- ня- та, та ма- ле- ка пла- чуть. Ра- ді б виш-ню з'їс-ти,

14

Та ви- со- ко ліз- ти, ой ра- ді б зір- ва- ти, та го- ді діс- та- ти.

17

Ля- ля, ля, ля- ля, ля, ля-ля, ля, ля-ля, ля, ля- ля, ля, ля, ля, ля.

Гей, піду я в ті зелені гори

Andante

Музика Г.Майбороди

mf espress.

rit.

mf *ten.*

Гей, пі- ду я в ті зе- ле- ні го- ри, в ті зе- ле- ні го- ри,

mf colla parte

де сме- ре- ки го- мо- нять ви- со- кі, го- мо- нять ви- со- кі,

mp

mp

ten.

го- мо- нять ви- со- кі. До- не- су я

mf

f

colla parte

f

mf

f

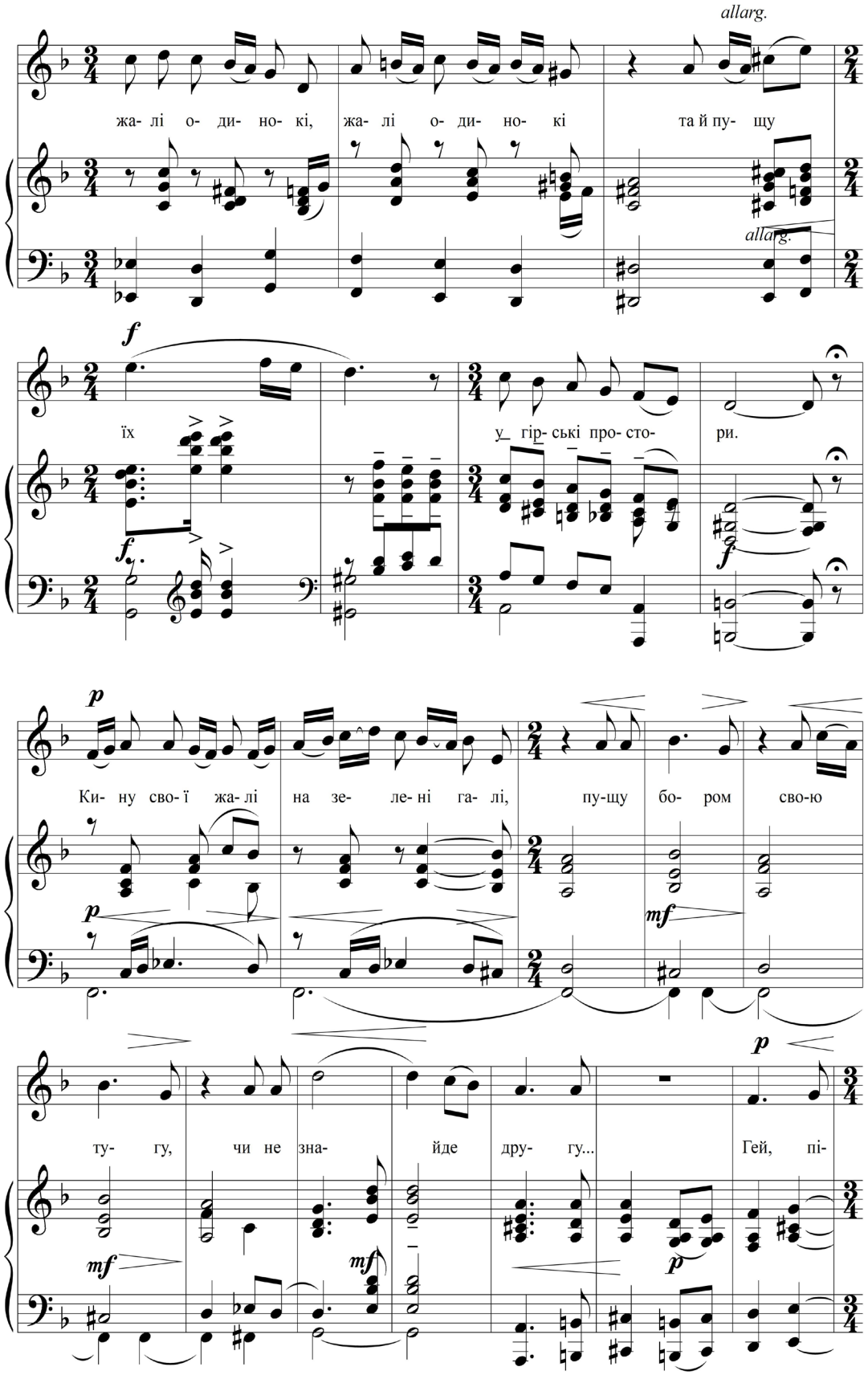
allarg.
жа- лі о- ди- но- кі, жа- лі о- ди- но- кі та й пу- щу
allarg.
їх у гір- ські про- сто- ри.
Ки- ну сво- ї жа- лі на зе- ле- ні га- лі, пу-щу бо- ром сво-ю
ту- гу, чи не зна- йде дру- гу... Гей, пі-

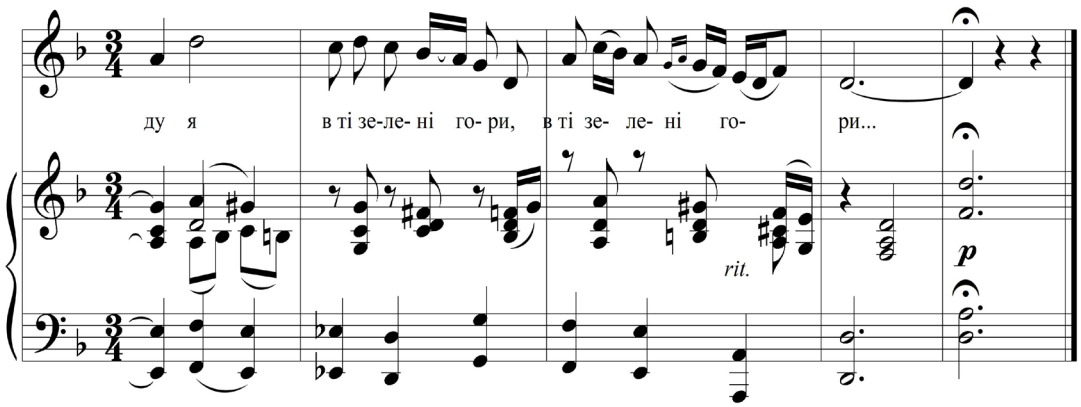
ду я в ті зе-ле- ні го- ри, в ті зе- ле- ні го- ри...
rit.
p

Горить моє серце

Allegro

Музика О. Білаша

Го-

рить мо- є сер- це, йо- го за- па- ли- ла га-

ря- ча я іск- ра пал-- ко- го жа- лю. Чо-

му ж я не пла- чу? Ряс-

8

ни- ми сльо- за- ми чо- му я страш-но-го вог- ню не зал-

8

10 **Meno mosso**

mp

лю? Ду- ша мо- я пла- че, ду- ша мо- я рветь- ся, та

10

p

13

сльо- зи не ри- нуть по- то- ком буй- ним, ме-

13

15

ні до о- чей не до- хо-дять ті сльо- зи, бо

15

17

су- шить їх ту- га вог- нем за-паль-ним.

17

19 **Tempo I**

f

Хо- - ті- ла б я вий- ти у

19

mf

21

чис- те- є по- ле, при- пас- ти ли- цем до си-

21

23

ff

ро- ї зем- лі і так за- ри- да- ти, щоб зо-рі по- чу- ли, щоб лю- ди вжах-ну-лись на

23

colla parte

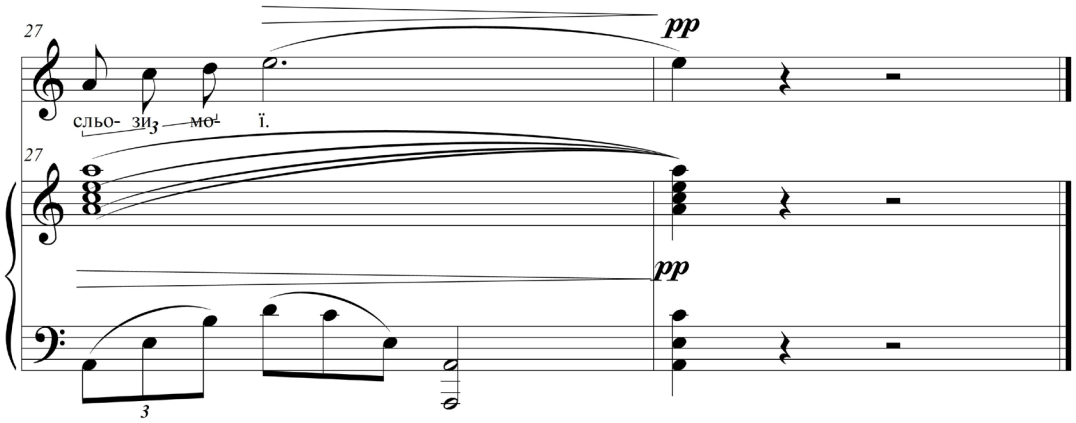
27
pp
сльо- зи мо ї.
27
pp

Грай, моя пісне

Музика В. Герасимчука

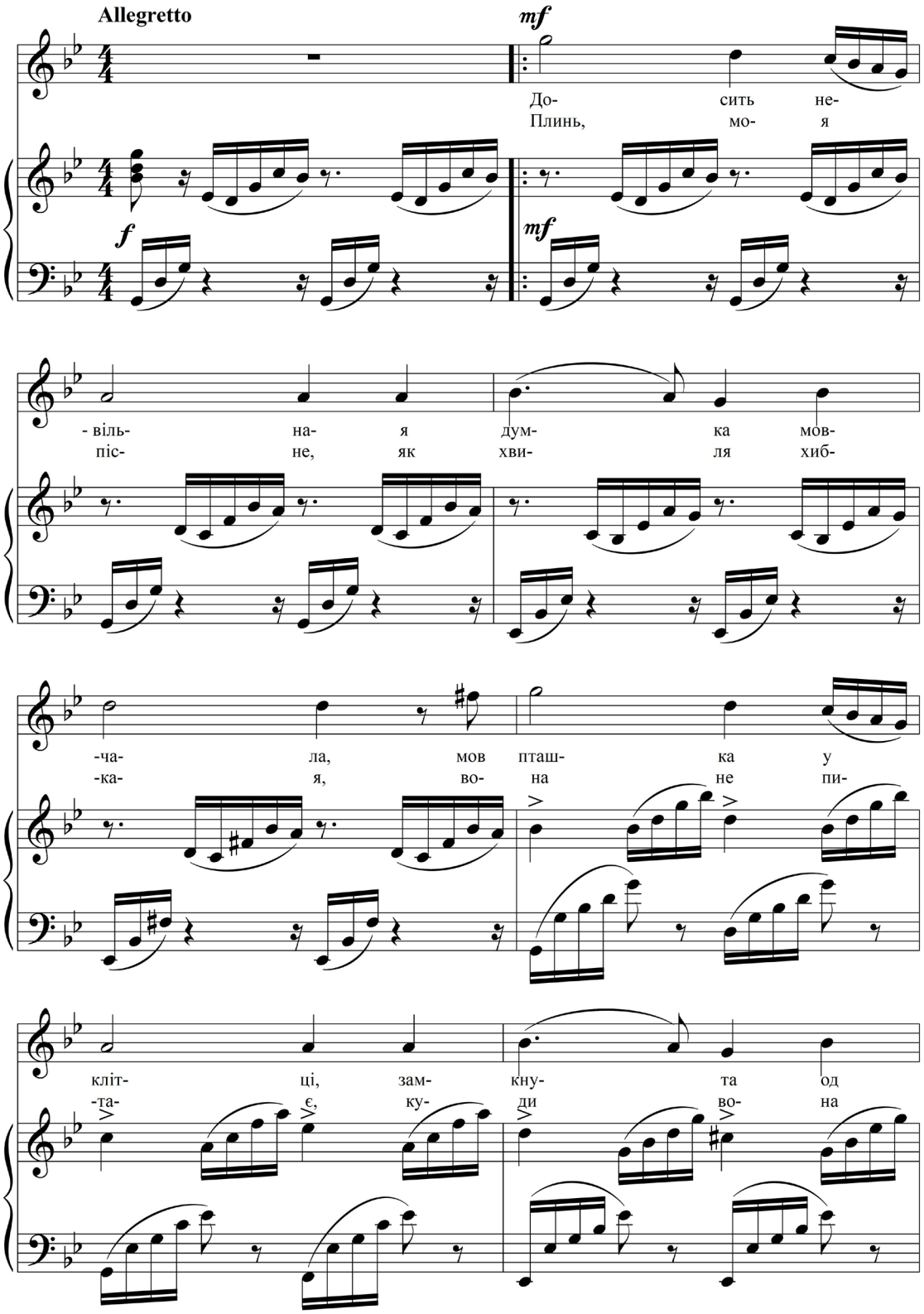

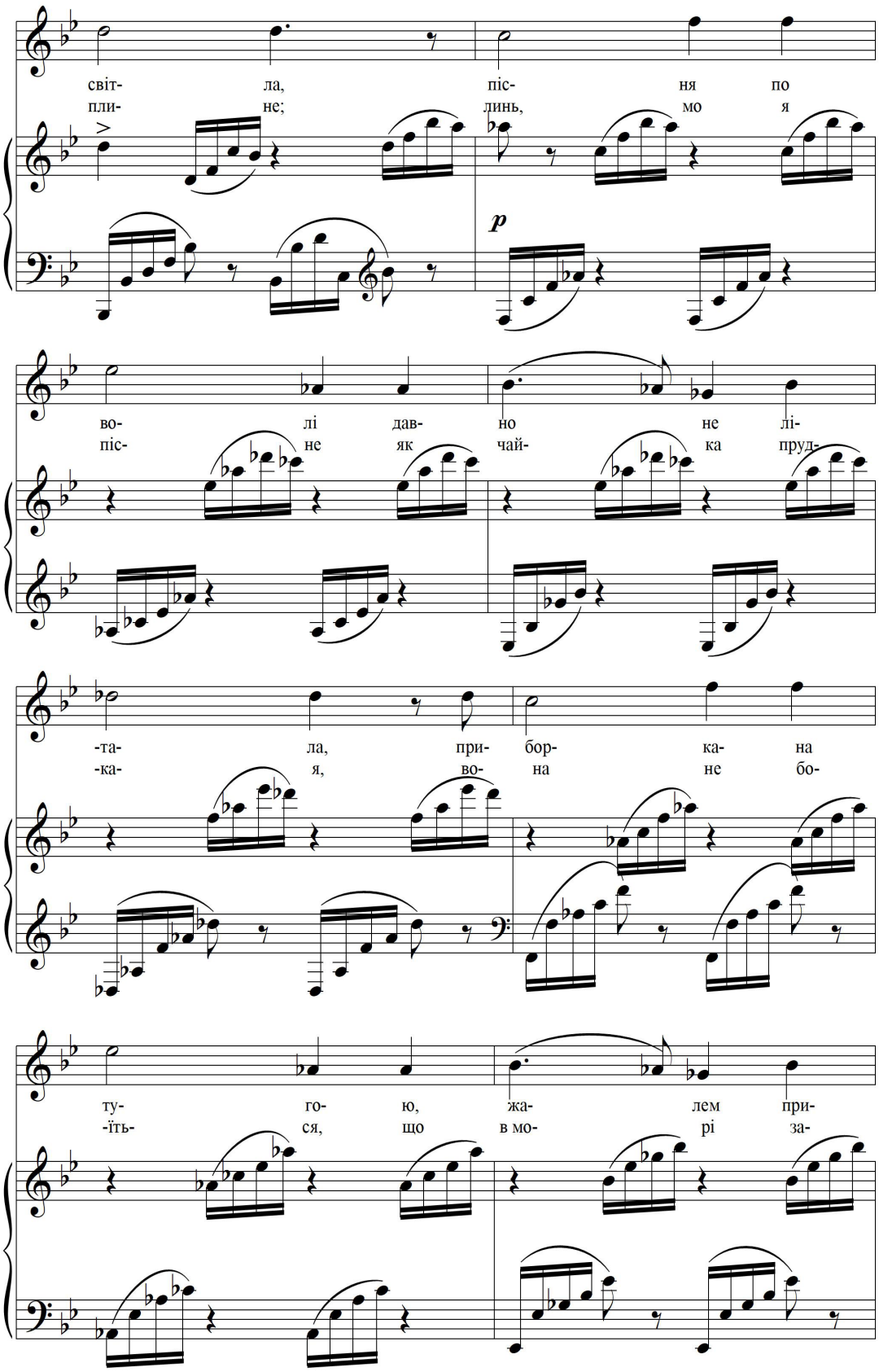
світ- ла, піс- ня по
пли- не; линь, мо я
p
во- лі дав- но не лі-
піс- не як чай- ка пруд-
-та- ла, при- бор- ка- на
-ка- я, во- на не бо-
ту- го- ю, жа- лем при-
-їть- ся, що в мо- рі за-

-би- та.
-ги- не.

p

Час, мо- я піс- не, у світ по- гу- ля- ти, роз- пра- ви- ти
Грай, мо- я піс- не, як ві- тер цей гра- є! Шу- ми, як той

p

криль- ця, по- шар- па- ні го- рем, час, мо- я піс- не, по
шум, що круг чов- на ви- ру- є! Дар- ма, що від- гу- ку

во- лі бу- я- ти, по- слу- хать, як ві- тер за грав по- над
ві- тер не- ма- є, а шум на хви- ли ноч- ку по- гляд ча-

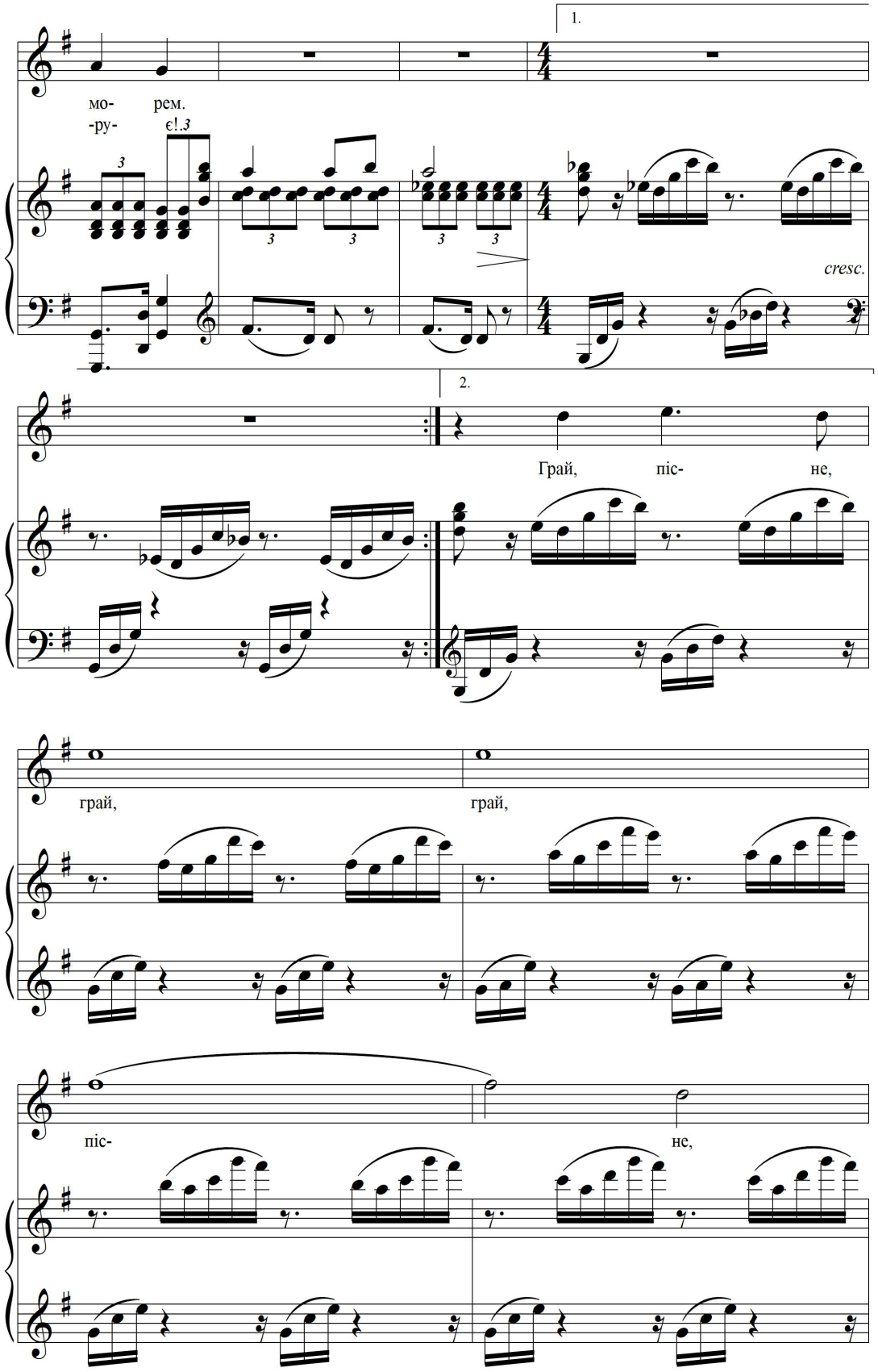
1.
мо- рем.
-ру- є!
cresc.
2.
Грай, піс- не,
грай, грай,
піс- не,

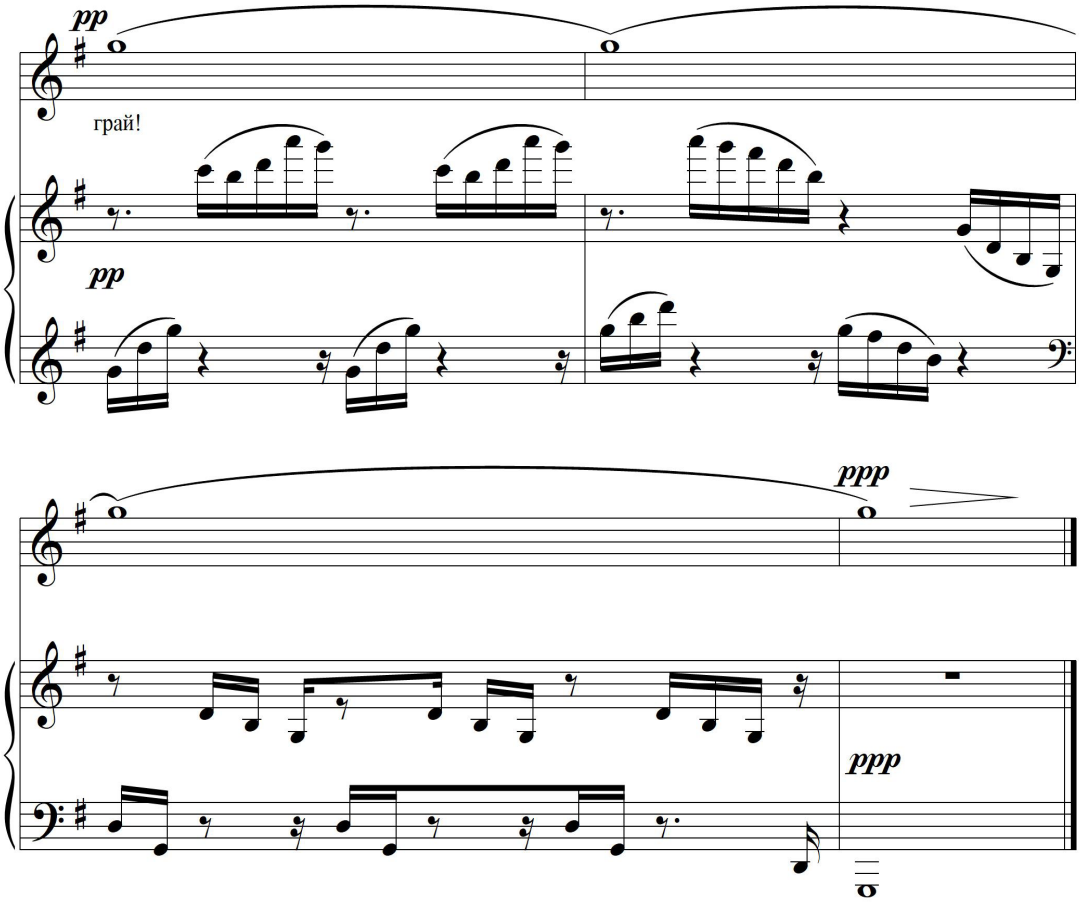
pp
грай!
pp
ppp
ppp

Грай, моя пісне

Музика О. Каліщука

До - сить не-віль-на- я дум-ка мов-

ча- ла, мов пташ- ка у кліт- ці зам- кну- та од сві- та.

Піс- ня- по во- лі дав- но не лі- та- ла, при-

бор-ка-на ту-го- ю, жа-лем при-би та.

Час, мо- я піс- не, у світ- по- гу- ля- ти, роз-

пра- ви- ти кри-льця,по-шар-па-ні го- рем. Час, мо-я піс-не, по

во- лі бу- я- ти, по- слу-хать, як ві-тер за-грав по-над мо-

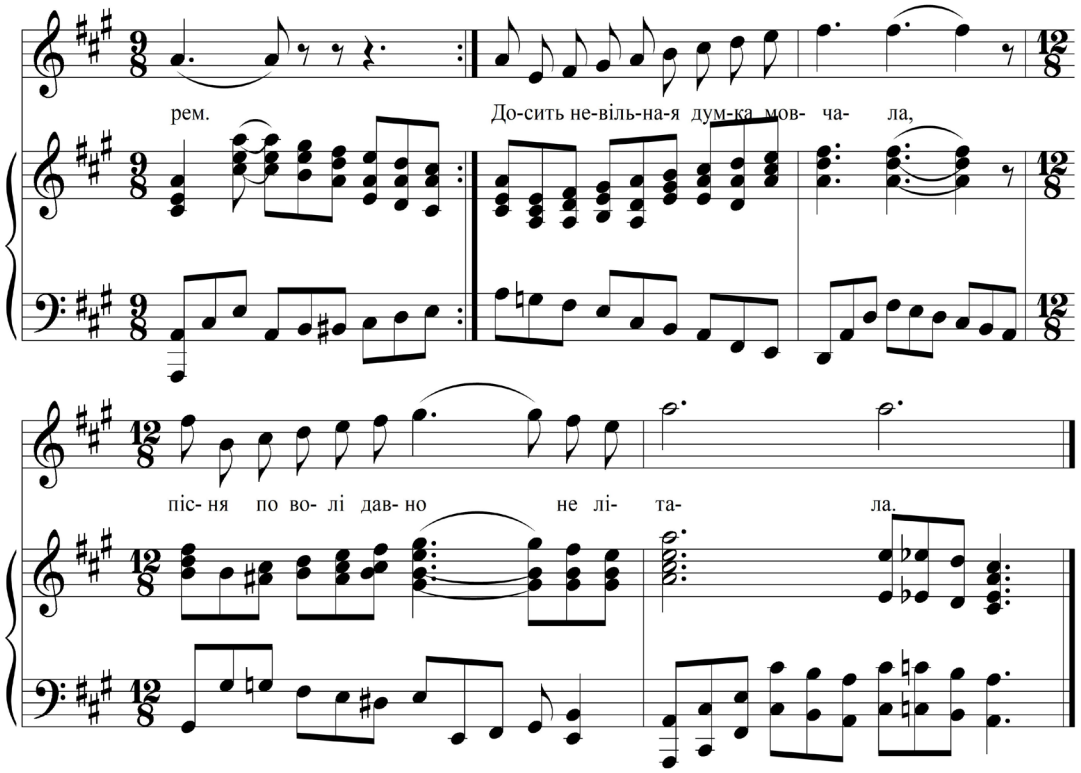
рем.
До-сить не-віль-на-я дум-ка мов- ча- ла,
піс- ня по во- лі дав- но не лі- та- ла.

Дивлюсь я на яснії зорі

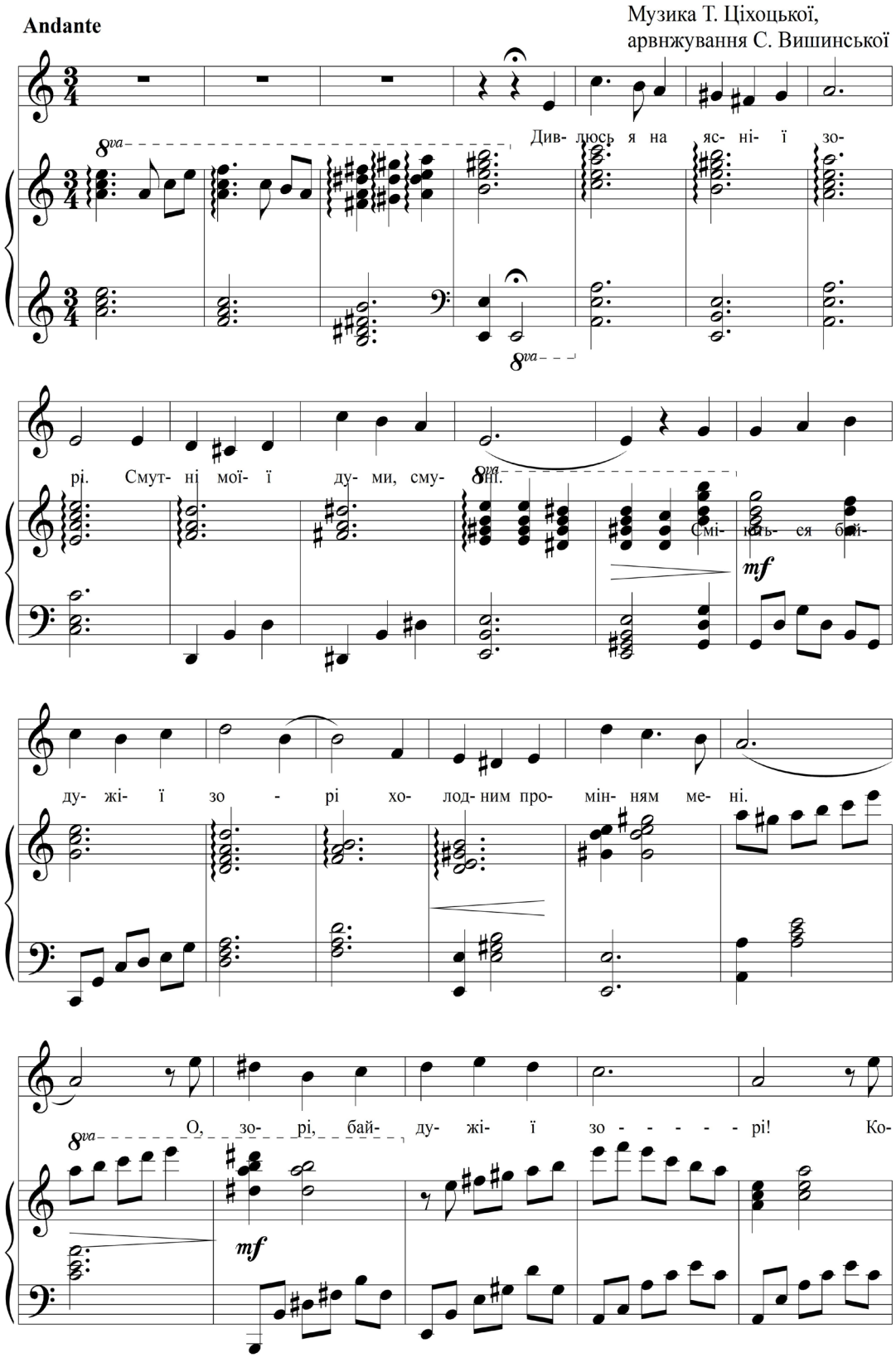

лись ви і- нак- ші бу- ли в той час, ко- ли

ви ме- ні в сер - - - - - - - - - - це со- лод- ку от- ру- ту ли-

ли.

f

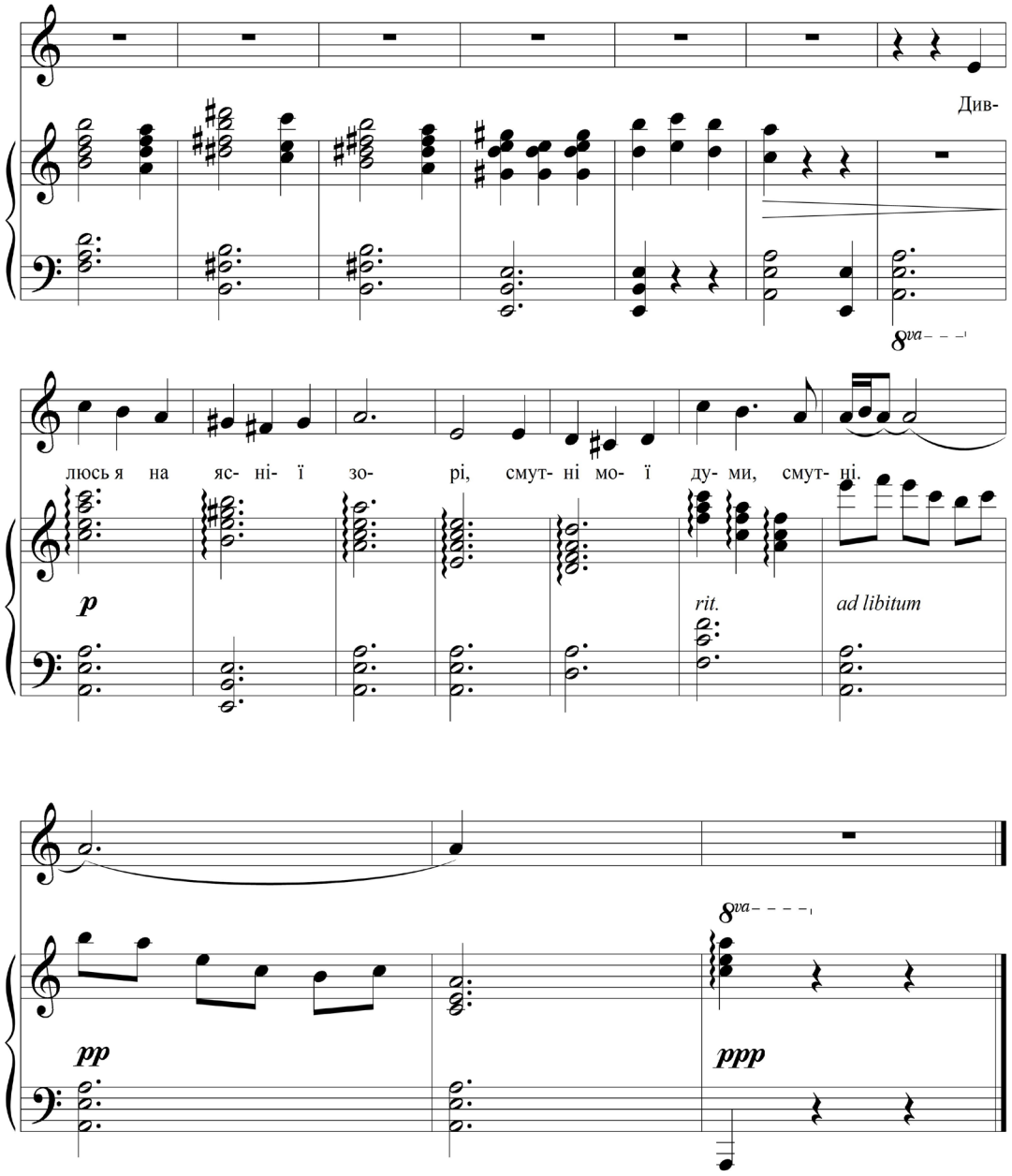
Див-
люсь я на яс- ні- ї зо- рі, смут- ні мо- ї ду- ми, смут- ні.
p
rit.
ad libitum
pp
ppp

Знов весна і знов надії

Музика В. Герасимчука

Moderato

mp

Знов вес- на і знов на-

ді- ї в сер- ці хво- рім о- жи-

ва- ють. Знов ме-не ко- ли- шуть мрі- ї,

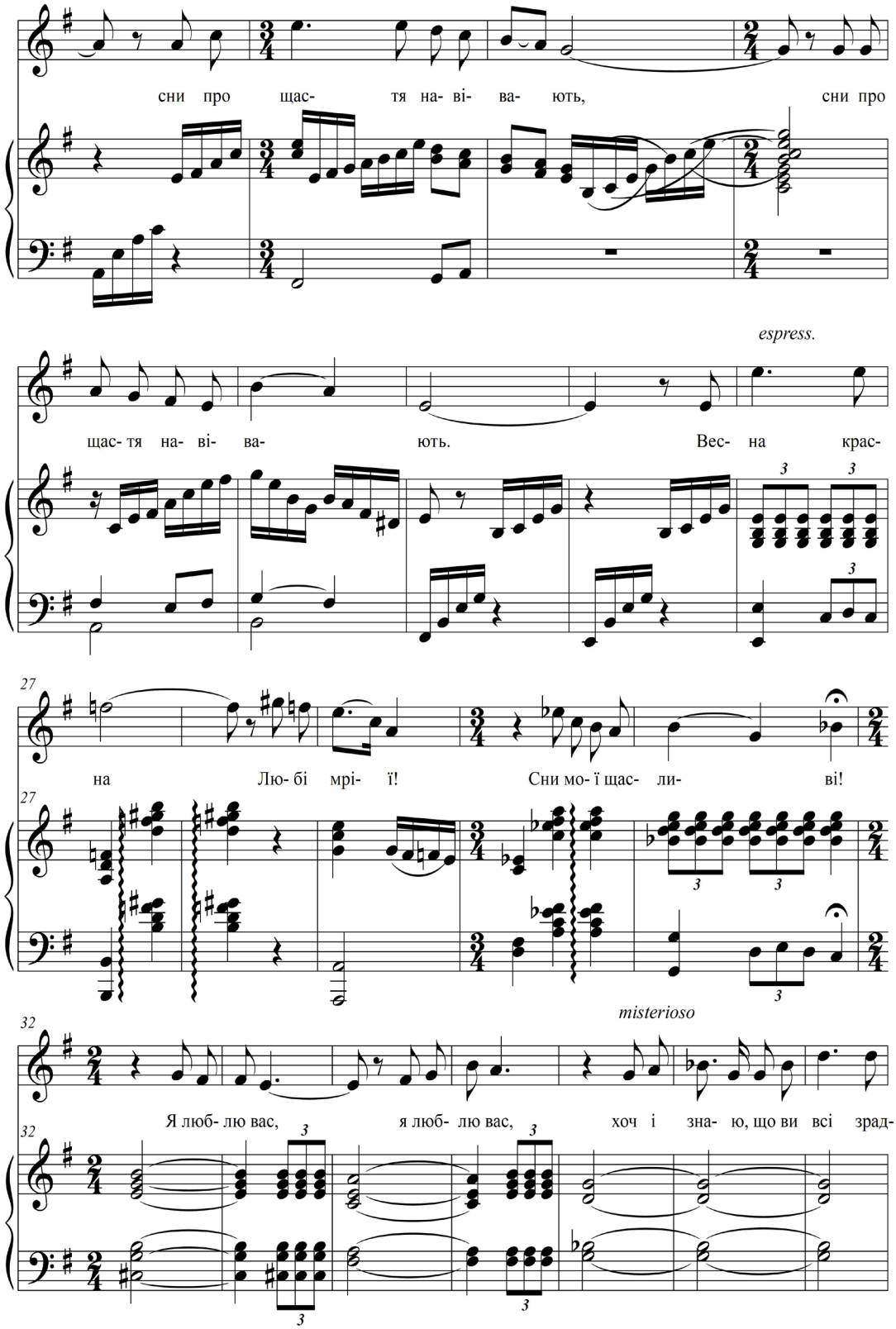
сни про щас- тя на- ві- ва- ють, сни про
espress.
щас- тя на- ві- ва- ють. Вес- на крас-
27
на Лю- бі мрі- ї! Сни мо- ї щас- ли- ві!
27
misterioso
32
Я люб- лю вас, я люб- лю вас, хоч і зна- ю, що ви всі зрад-
32

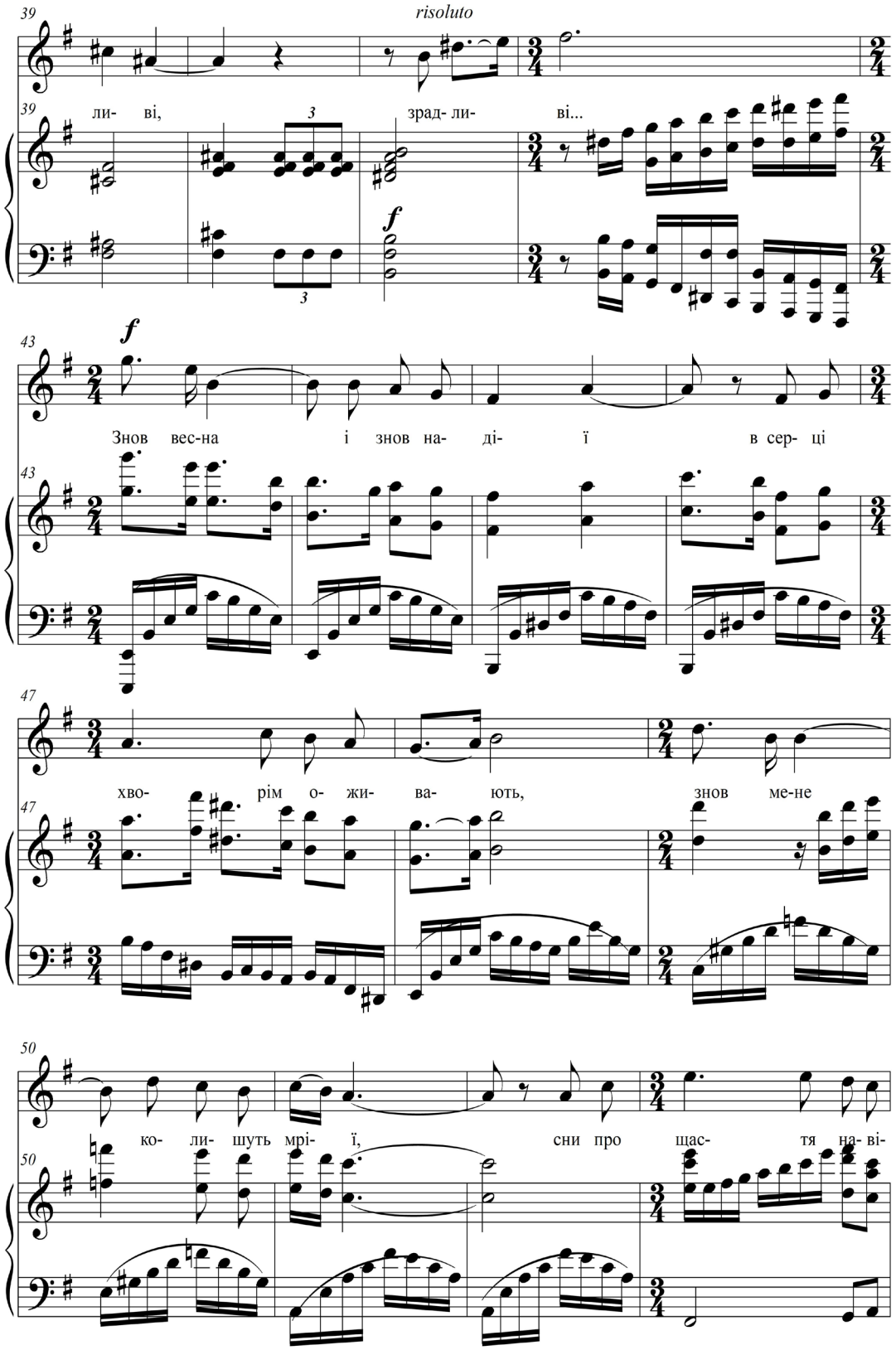
39
risoluto
ли- ві,
зрад- ли- ві...
43
Знов вес-на і знов на- ді- ї в сер- ці
47
хво- рім о- жи- ва- ють, знов ме-не
50
ко- ли- шуть мрі- ї, сни про щас- тя на- ві-

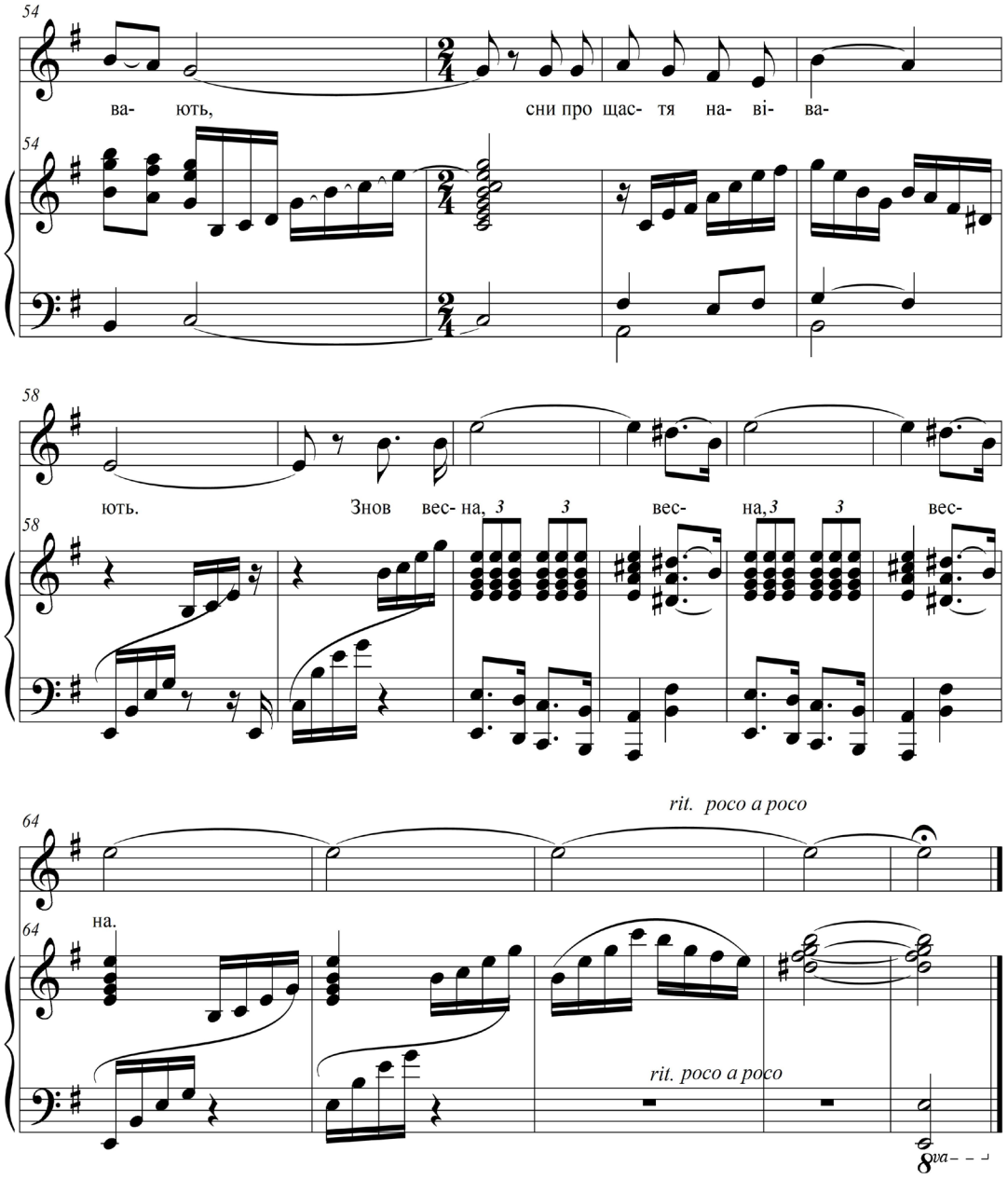
54
ва- ють,
сни про щас- тя на- ві- ва-
58
ють.
Знов вес- на,
вес- на,
вес-
64
на.
rit. poco a poco
rit. poco a poco
8va

Колискова (Люлі-люлі)

Moderato, rubato

Музика Т. Ціхоцької,
слова О. Пчілки,
аранжування І. Циганкової

Лю- лі, лю- лі, лю- лі, лю- лі. Лю-

лі. Спи мо- я до- не-нько, спи мо- я до- ле- нько! Я ко- ли-шу на ру- ках;

А як за-снеш мо-я, я- сна-я зо- ре-нько. Ся- ду в те-бе в го-ло- вах.

Як не вга-ва- ти- ме, сві-тлом сі- я- ти- ме. Ра- ді-стю се-рце мо-

є. Го- ре го-лу-бки йо- го ро- зби-ва-ти- ме. Ра-дість жу-рбо-ю по- в'є!

Вгля-джу ж в о- чах тво- їх ща- стя бли-ску- че- є. З лю-бко- ю я о- бій-

мусь. і за- да- влю в со- бі го- ре пе- ку- че- є,

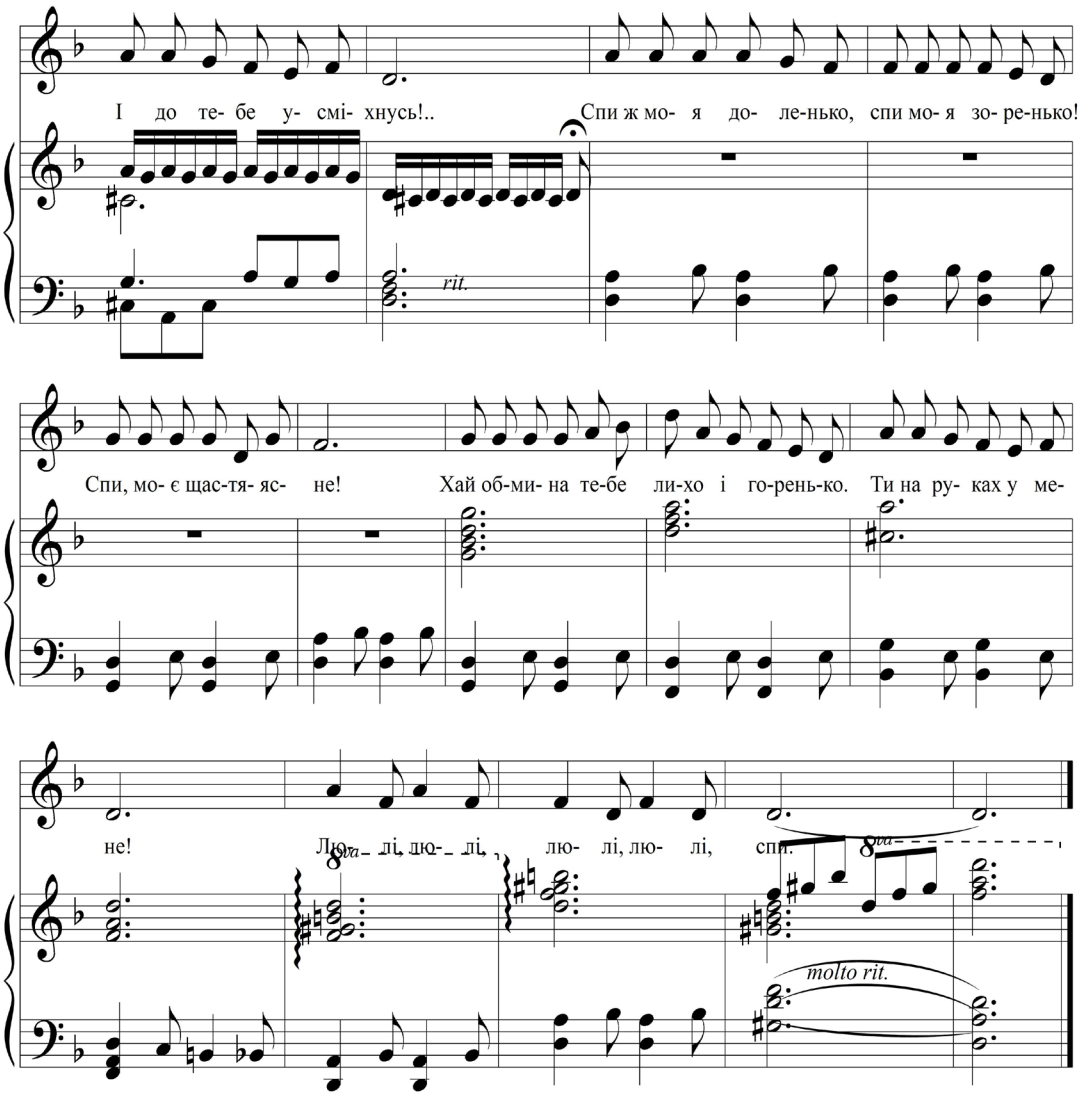
І до те- бе у- смі- хнусь!..
Спи ж мо- я до- ле-нько, спи мо- я зо- ре-нько!
rit.
Спи, мо- є щас-тя- яс- не!
Хай об-ми- на те-бе ли-хо і го-рень-ко. Ти на ру- ках у ме-
не!
Лю- лі, лю- лі, лю- лі, лю- лі, спи.
molto rit.

Не дивися на місяць весною

Andantino

Музика М. Лисенка

p

Не ди- ви-ся на мі-сяць вес-

но- ю, яс-ний мі-сяць наг-ля-дач ці- ка- вий, яс-ний мі-сяць під-слу-хач лу-ка- вий, ба-чив

rallentando a tempo

він те- бе час-то зо мно- ю і сло- ва тво-ї слу-хав ко- лись. Ти це ра-дий за-буть?

rit.

не ди-вись, не ди- ви- ся на мі-сяць вес-но- ю.

mp

Не ди- вись на бе- ре- зу пла- ку- чу, на бе- ре-зі жур- ли-ве- є

mf

віт- тя на-га- да- є то- бі ли-хо- літ- тя, на- га- да- то- бі ту- гу пе- ку- чу, що збра-

31 *rit.* *a tempo* *rit.* *a tempo*

та-ла о-бох нас ко- лись. Ти це ра-дий за-буть? Не ди-вись, не ди-вись на бе-

31 *rit.* *a tempo* *rit.* *a tempo*

36

ре-зу пла-ку- чу.

36

f

Не співайте мені сеї пісні

Andantino

Музика Д. Січинського

p

Не спі- вай- те ме- ні се- ї

f

6

піс- ні, не вра- жай- те сер- день- ка мо- го. Лег- ким

9

сном спить мій жаль у сер- день- ку, на- що ж спі- вом бу- ди- ти йо-

p *rit.*

12

го, на- що ж спі- вом бу- ди- ти йо-

p

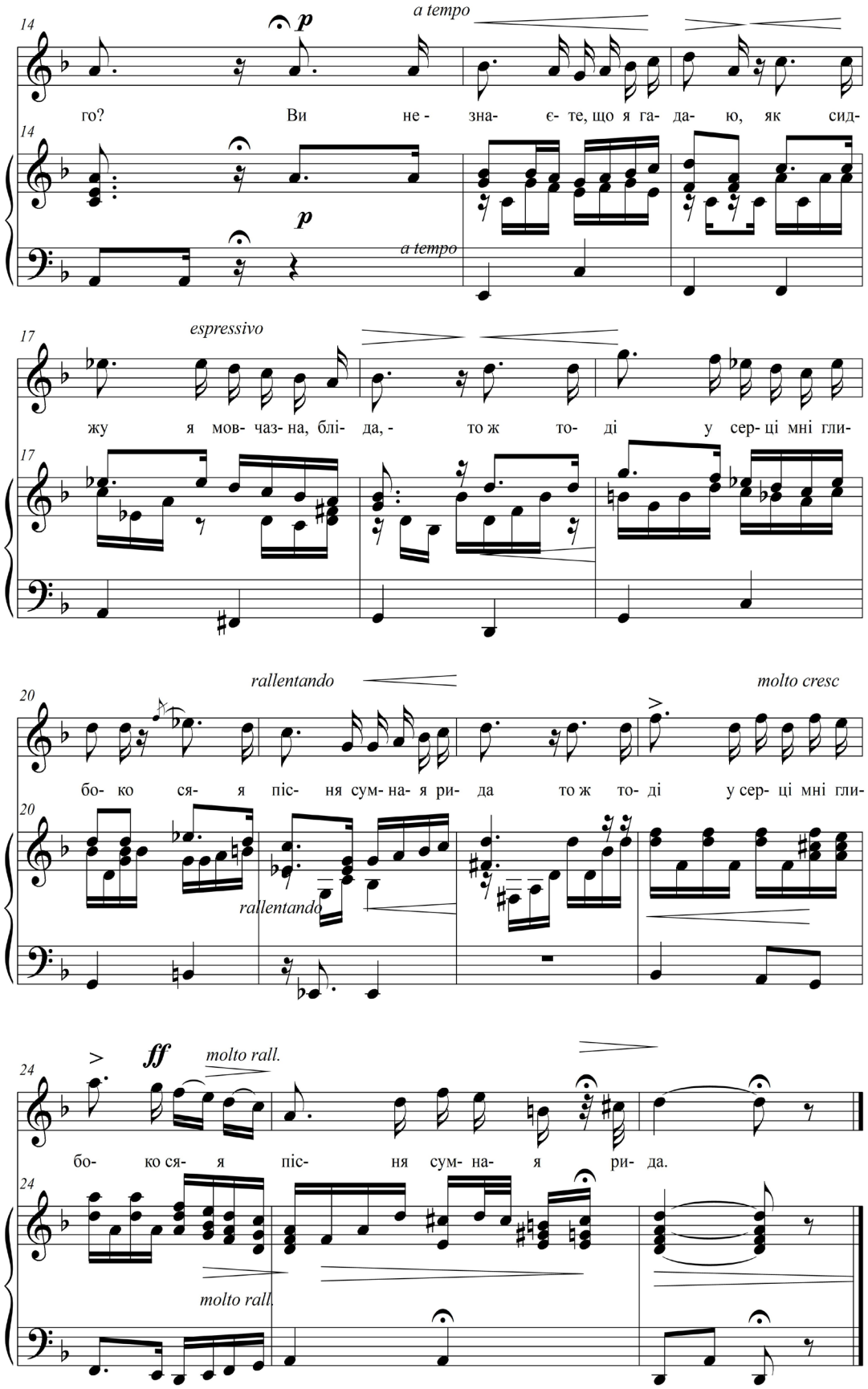
14
p
a tempo
го? Ви не- зна- є- те, що я га- да- ю, як сид-
14
p
a tempo
17
espressivo
жу я мов- чаз- на, блі- да, - то ж то- ді у сер- ці мні гли-
17
20
rallentando
molto cresc
бо- ко ся- я піс- ня сум- на- я ри- да то ж то- ді у сер- ці мні гли-
20
rallentando
24
ff
molto rall.
бо- ко ся- я піс- ня сум- на- я ри- да.
24
molto rall.

Осінній спів

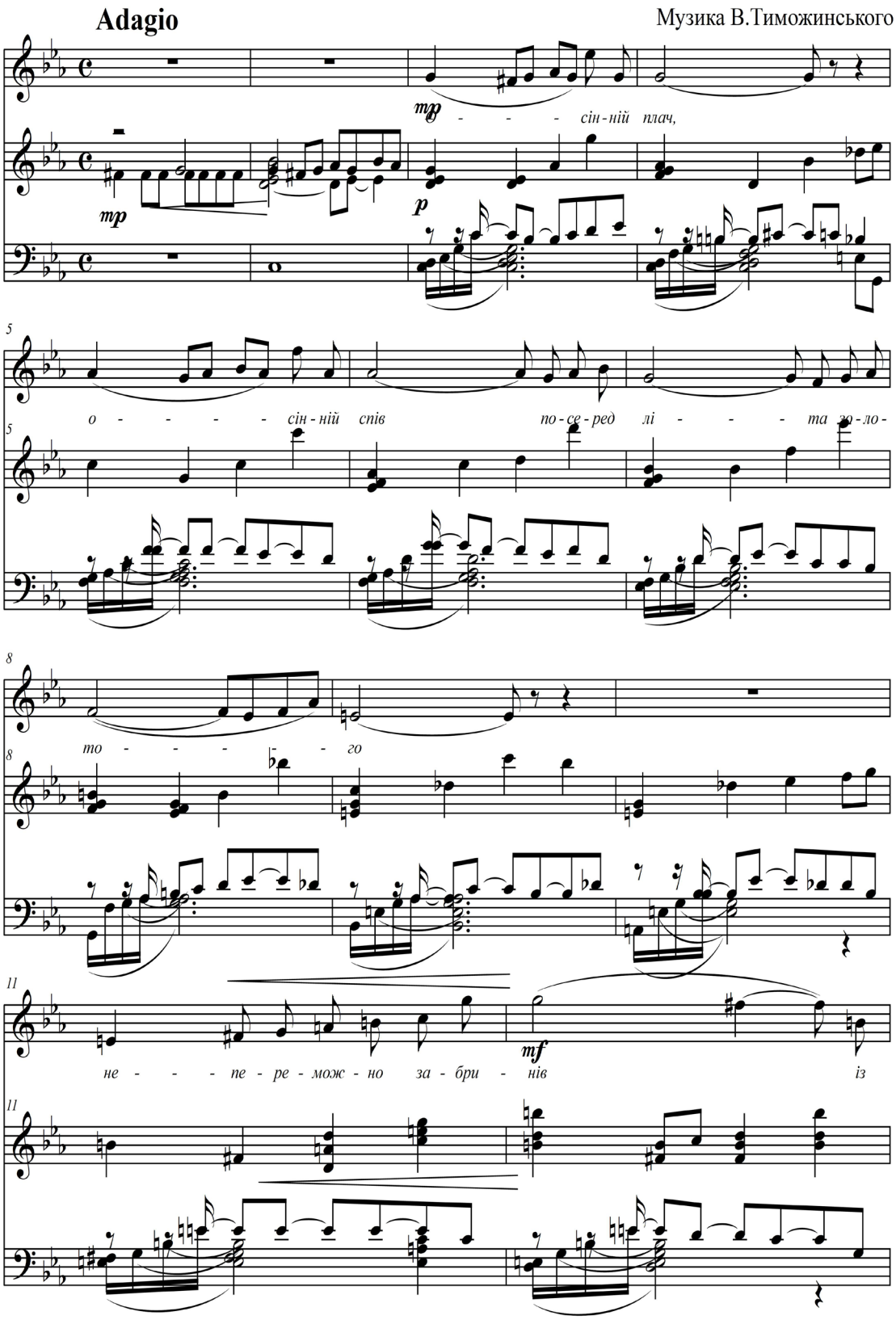

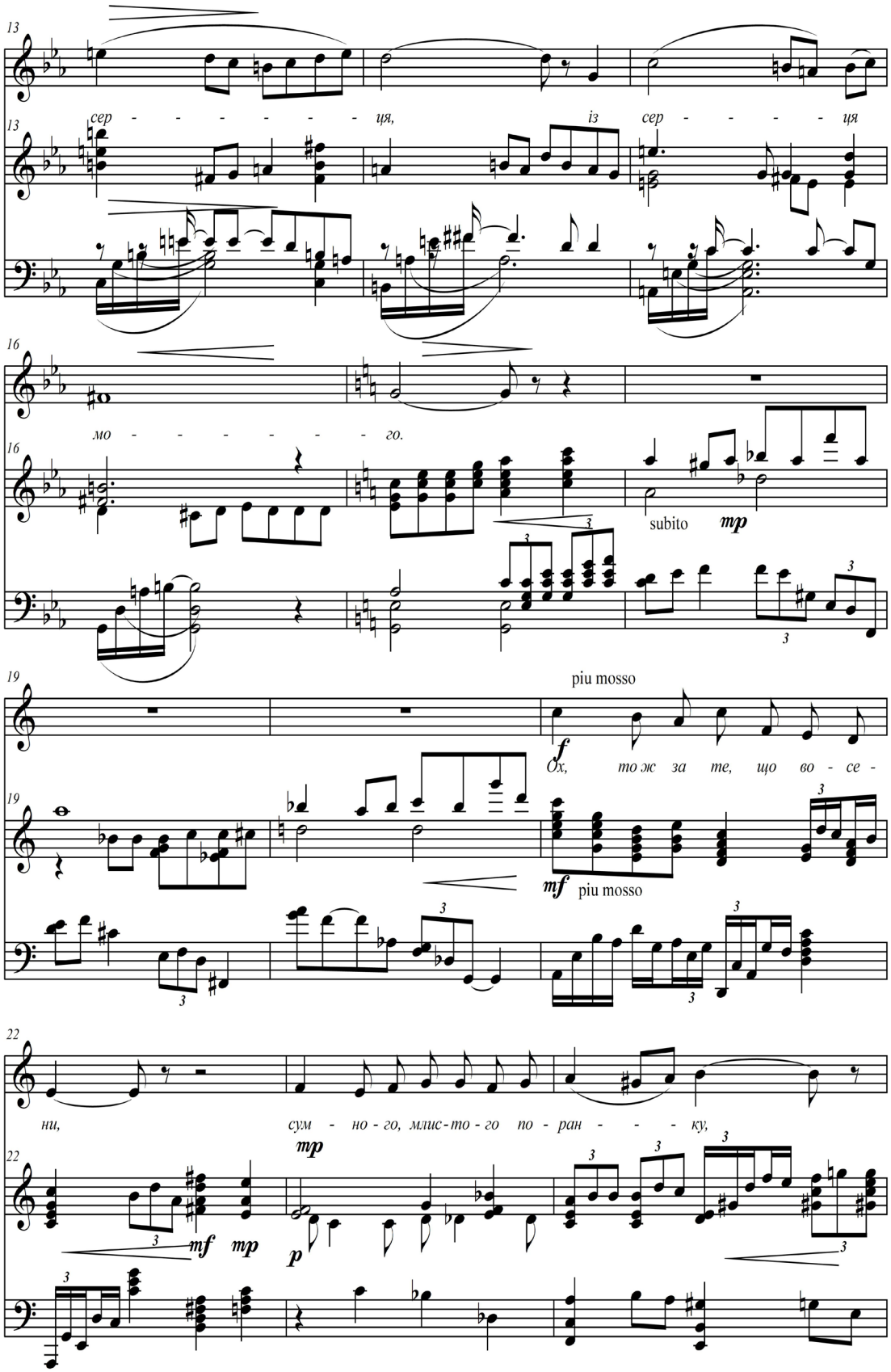
13
сер - - - - - - - ця, із сер - - - - ця
16
мо - - - - - - - го.
subito mp
19
piu mosso
f
Ох, то ж за те, що во - се -
mf piu mosso
22
ни, сум - но - го, млис - то - го по - ран - - - - ку,
mf mp
mp
p

25

accel.

f

я раз нев - час - - - - но за - ве -

25

mf

accel.

27

ла со - бі вес - - - нян - - - - - ку.

27

f

Adagio assai

29

rubato

вес-нян - ку.

p О - - - сін-ній

molto rit.

mp

29

subito *p*

mp

p

33

плач, о - - - сінній спів... о - сін-ній спів... о - сін-ній

33

Реве, гуде негодонька

Музика М. Стефанишина

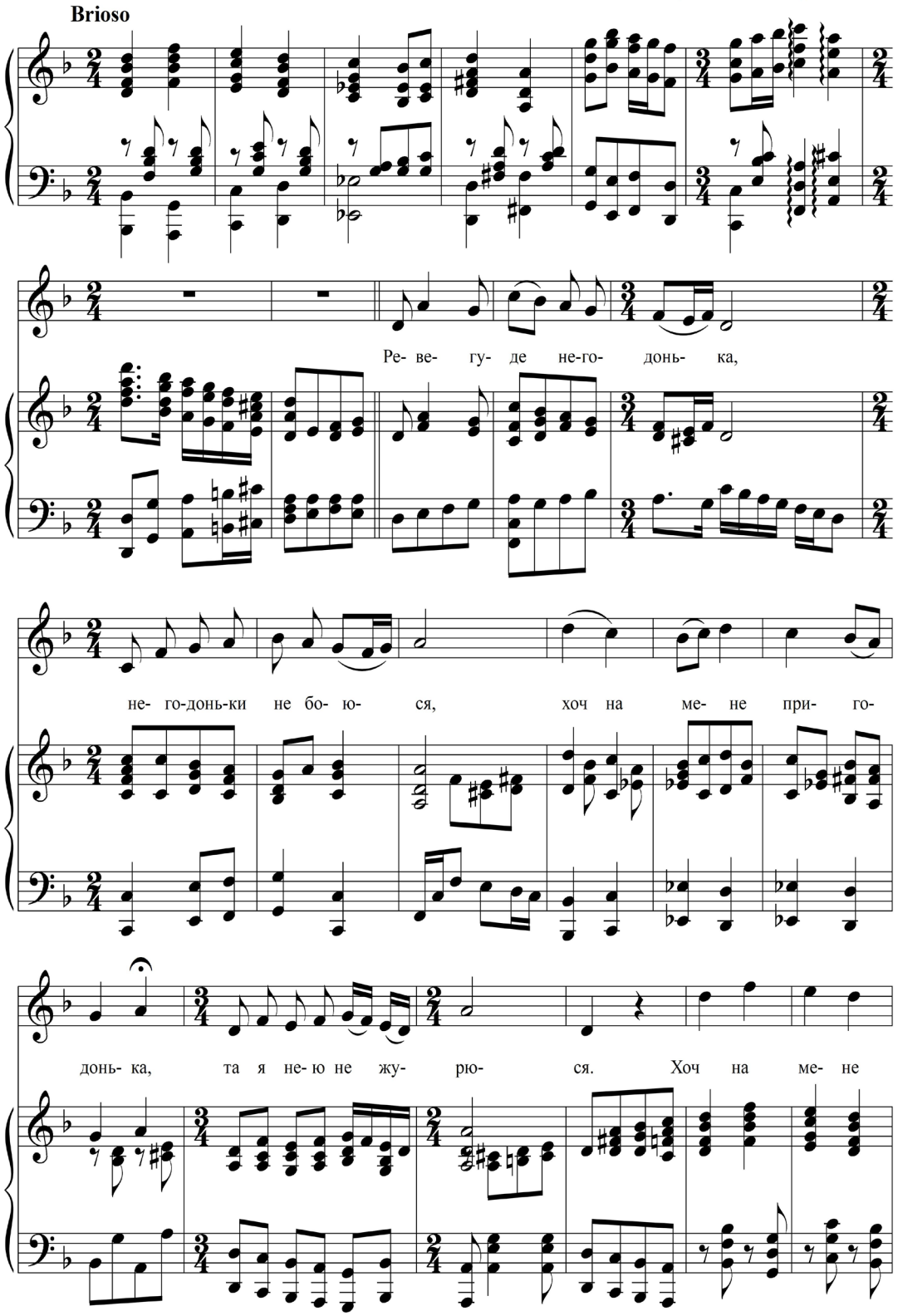

при- го- донь- ка, та я не- ю не жу- рю-

ся. Гей ви, гріз- ні, чор- ні

f

хма- ри, Я на вас зби- ра- ю ча- ри. Ча- рів- ну здо-

бу- ду збро- ю і піс- ні сво- ї уз- бро- ю.

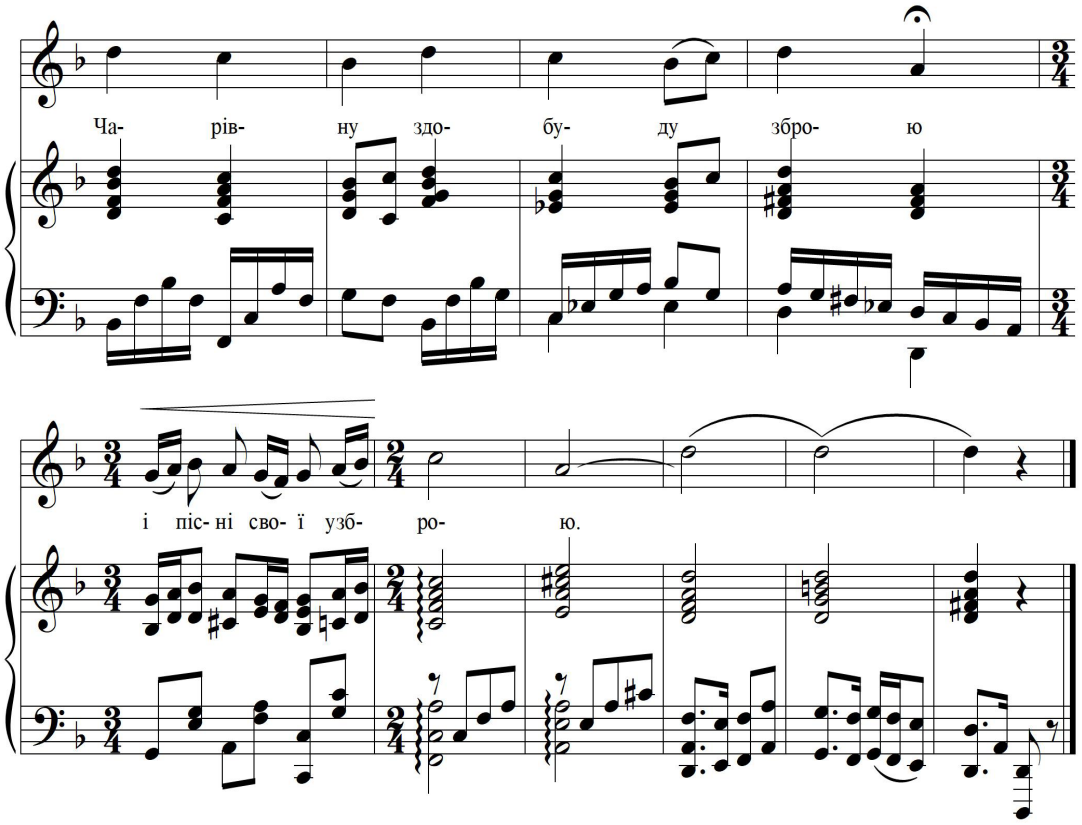
Ча- рів- ну здо- бу- ду збро- ю
і піс- ні сво- ї узб- ро- ю.

Розбита чарка

Музика О. Левицького

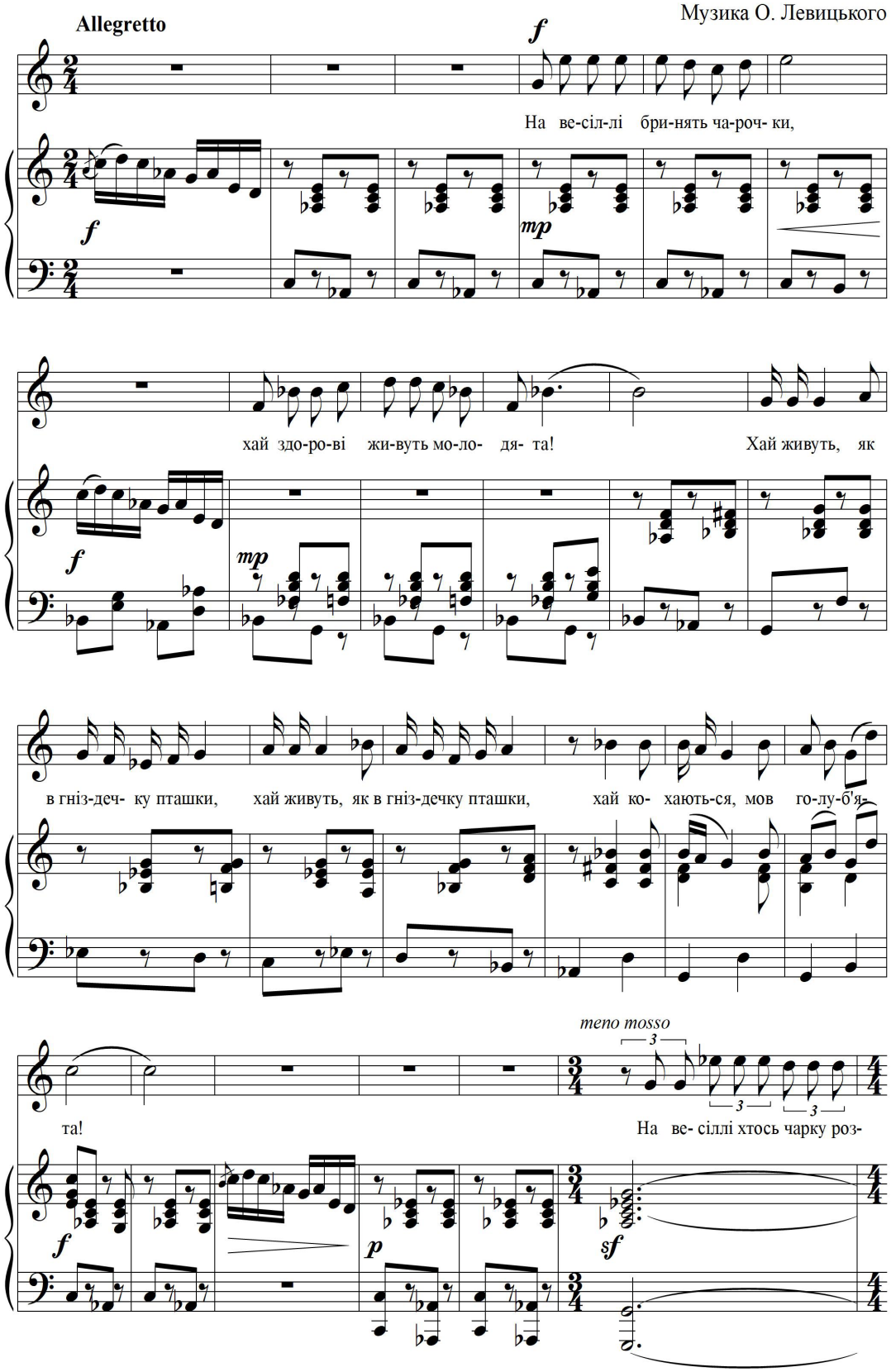

бив мо- ло-да на по- са- ді- су- му- є, мо-лодий смутно чоло схи- лив, не жу-

a tempo

ріть- ся, то щас- тя ві- щу- є!

p

f *a tempo*

На ве- сіл- лі му- зи- ка гуч- на, то ж то шпар-ко

та ве- се- ло гра- є! Ох, я зна- ю ко- мусь то во- на

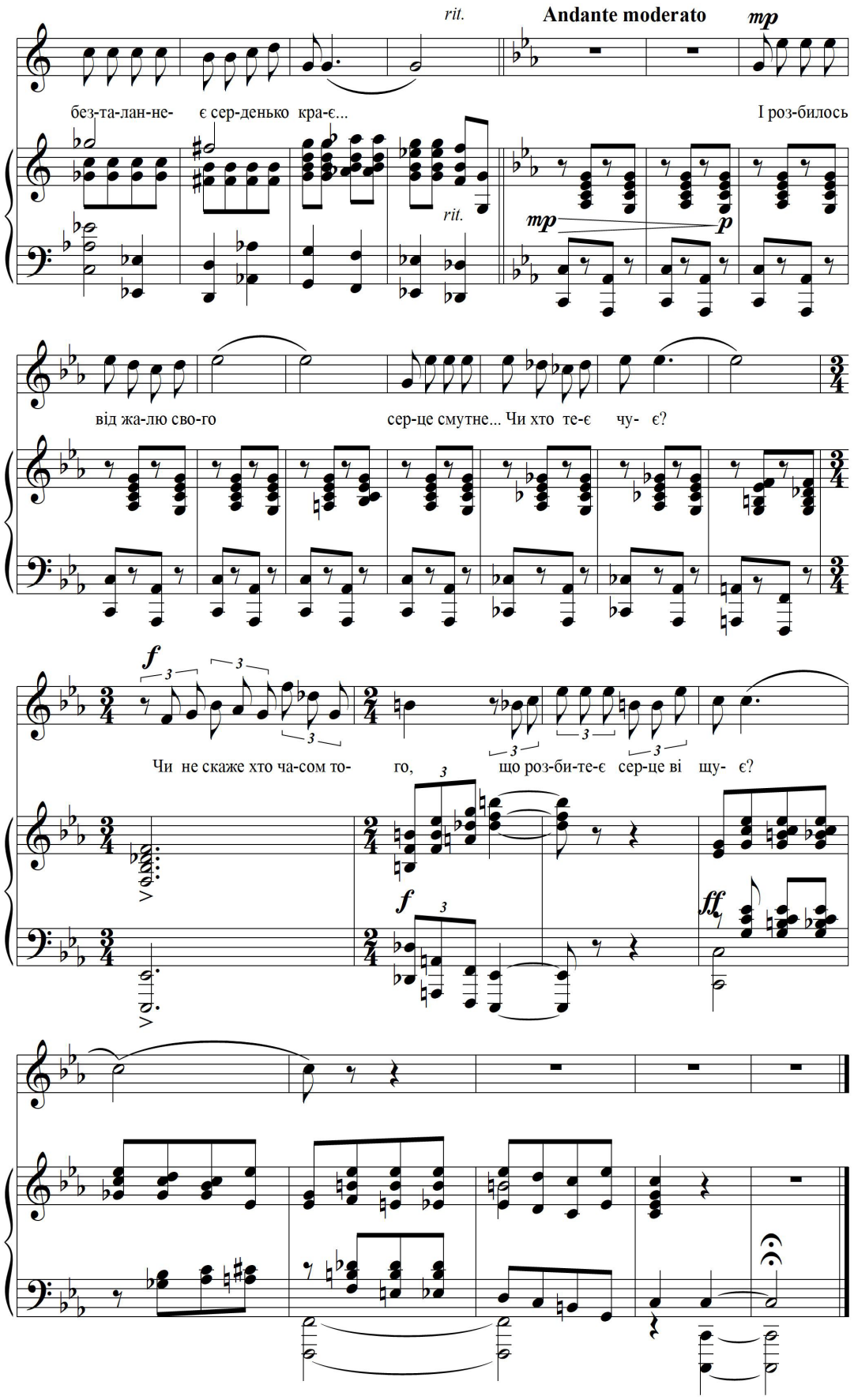
rit.
Andante moderato
mp
без-та-лан-не- є сер-денько кра-є...
І роз-билось
rit.
mp
p
від жа-лю сво-го сер-це смутне... Чи хто те-є чу- є?
f
Чи не скаже хто ча-сом то- го, що роз-би-те-є сер-це ві щу- є?
f
ff

Стояла я і слухала весну

Музика Т.Ціхоцької,
аранжування І. Циганкової

Andantino

tr

tr

8va

Сто-

я- ла я і слу-ха- ла вес- ну. Во- на ме- ні ба- га- то го- во- ри- ла. Спі-

8va

ва- ла піс-ню дзвін-ку, го-лос- ну, то знов та- єм- но ти- хо ше- по-

ті- ла. Во- на ме-ні спі-ва-ла про лю- бов, про мо-ло-до-щі, ра-до-щі,на-

ді- ї. Во- на ме- ні пе- рес-пі- ва- ла знов те що ме- ні дав-но спі- ва- ли

мрі- ї. Сто- я- ла я і слу-ха-ла вес- ну. Сто- я- ла я і слу- ха- ла вес-

ну. Вес- ну.

Я не кохаю тебе...

Andante Музика В. Тиможинського

dolce

Я *mp* не ко - ха - ю те - бе і не

p non troppo

праг - ну дружи - но - ю ста - ти, тво - ї по-ці-лун - ки, о-

mf

бій - - ми і в мрі - - ях не снять - ся ме-ні,

mf

в мис - лях ні - ко - ли ко - ха - ним те - бе не од -

p *mf*

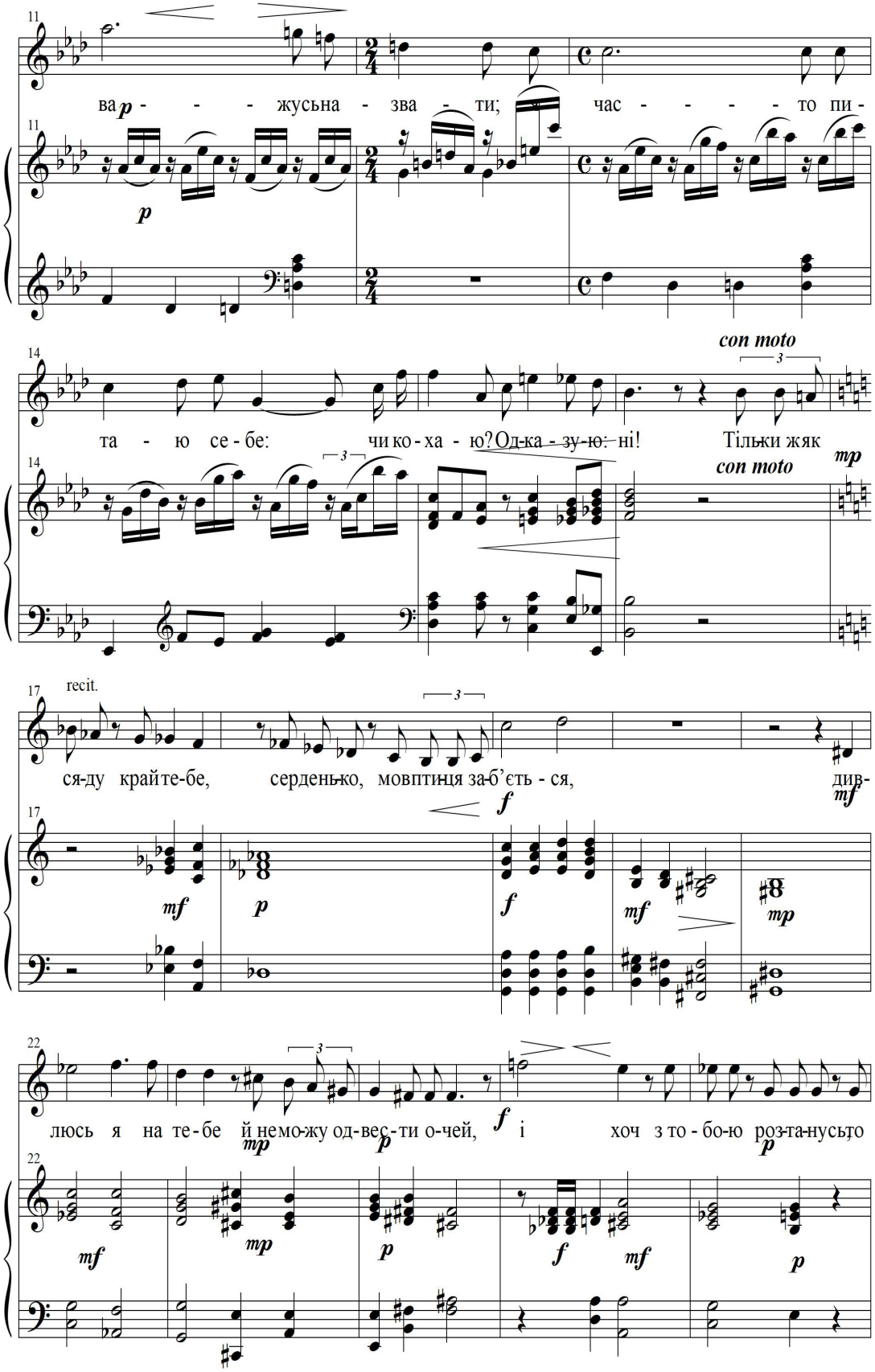
va - - - жусьна - зва - ти; час - - - - то пи -
p
con moto
та - ю се - бе: чи ко - ха - ю? Од-ка - зу-ю: ні! Тільки жяк
mp
recit.
ся-ду крайте-бе, серденько, мовптиця за-б'єть - ся, див-
f
mf
p
mp
люсь я на те - бе й не мо-жу од-вес-ти о-чей, і хоч з то - бо-ю роз-та-нусьто
mp
p
f
mf

27

в думці мо-їй зо-ста-єть - ся, на - че жи-ва, тво-я по-стать

f *mp* *p* *mp* *mf* *mf*

31

і кож-не - є сло-во з ре - чей.

mp *pp*

p *mp* *pp*

36

Listesso tempo

Час - то я в дум - - - ці з то-бо - ю ве - ли - кі роз-

p *p*

38

мо - - - ви про - вад - жу, і сві - тять, як мрі - я, ме-

p

41

ні тво-ї о - чі, ті зо - рі сумні...

Pno.

cresc.

43

Ох, я не зна - ю, мій дру - же, са - ма я не

Pno.

cresc.

45

зва - - - - - - - жу,-ко - ли б ти спи-тав, спи-

Pno.

48

poco cresc.

тав: "Чи ко-ха - єш?"-чи я б то - бі мо-ви-ла: ні?

Pno.

poco cresc.

rit.

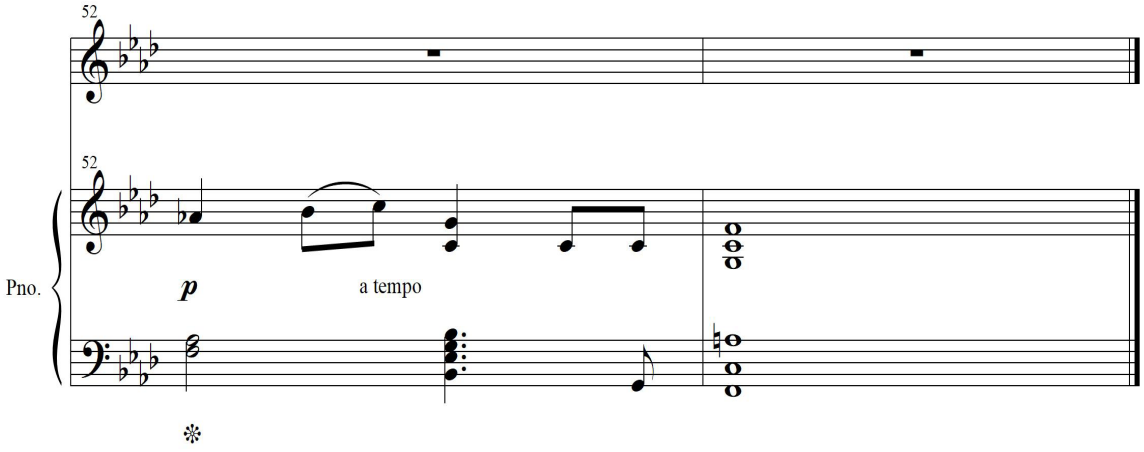
52
52
Pno.
p
a tempo

Якби мені

Музика І. Кириліної

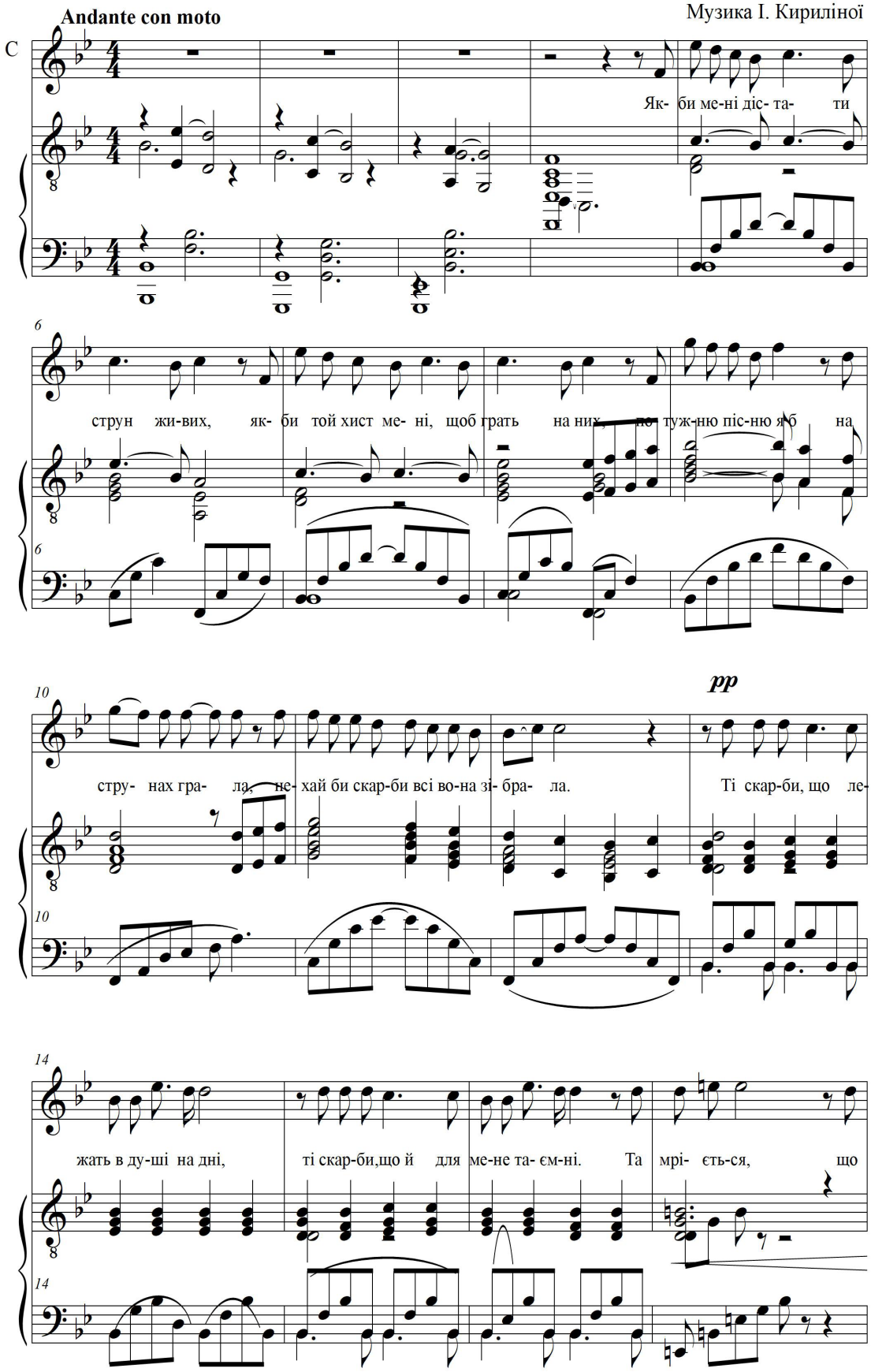

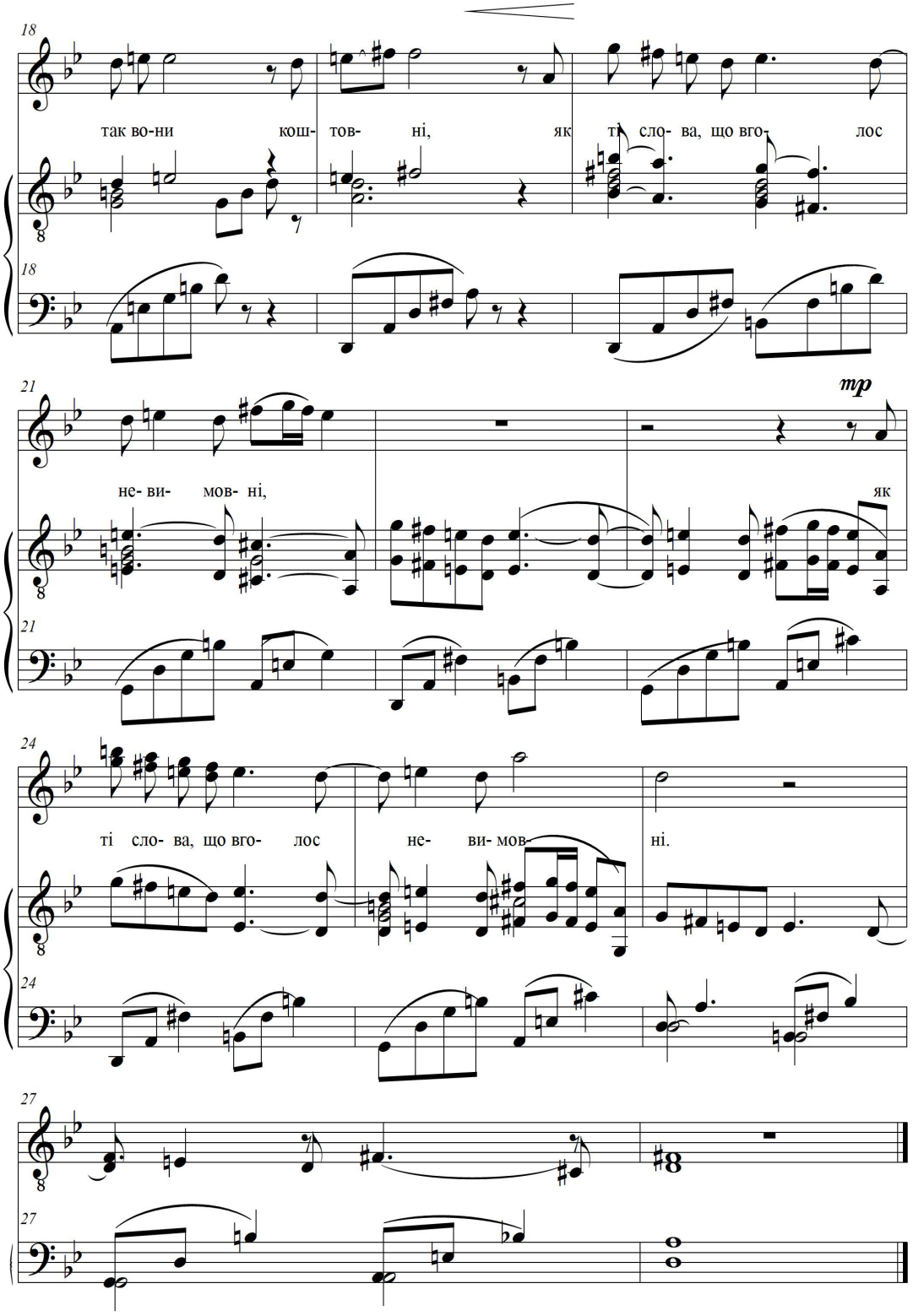
18
так во-ни кош- тов- ні, як ті сло- ва, що вго- лос
18
21
mp
не- ви- мов- ні, як
21
24
ті сло- ва, що вго- лос не- ви- мов- ні.
24
27
27

Пісня

Andante pastorale

Музика О. Левицького

mp

mp

Чи є кра- щі між кві- та- ми та над вес- ня ні- ї? Чи є кра- щі в життю лі- та та над

p

mp

mf

мо- ло ді- ї? Дві-чі на рік пишні кві- ти та не про-цві- та- ють;

mf

в жит-тю лі- та най-кра- щі- ї дві- чі не бу- ва- ють.

mp

f

Не вси-хай те, пиш-ні

mf

f

кві- ти, цві-тіть хоч до лі- та! Пождіть, лі- та, до-ля при- йде, не ті- кай- те

з сві- та! Та ще кві-ти не по- сох- ли, ру- та зе- ле нень- ка,

не жу-ри- ся, дів- чи- нонь- ко, ще ж ти мо-ло-день- ка!

mf

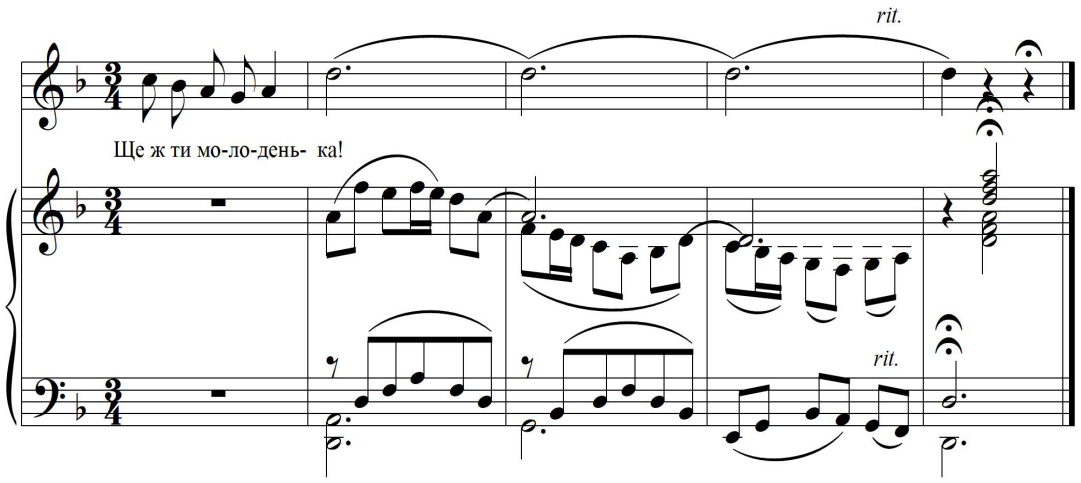
rit.
Ще ж ти мо-ло-день- ка!
rit.

Золотії терна

Музика М. Жербіна

Lento

p

Ой не зник-ли зо- ло-ті- ї тер- ни, тіль-ки по- чор- ні- ли. Ой не засох- ли

mf

più mosso

кри-ва- ві- ї кві- ти, тіль- ки по- мар- ні- ли. За- йди, сон- це,

rit.

під мо- є ві- кон- це, та й за- сві- ти яс- но.

8va

По- зо- ло- ти мо- ї чор-ні тер- ни, не- хай бу- де

f *rit.*

Tempo I

f

крас- но. За- го- ри- ся ти, мо- є сер- день- ко,

f *rit.*

f *marcato*

за- па- лай по- жа- ром! Ко- ли но- шу

f

f *sf*

f

ff

кри- ва- ві- ї кві- ти, не- хай же не- да- ром,

ff

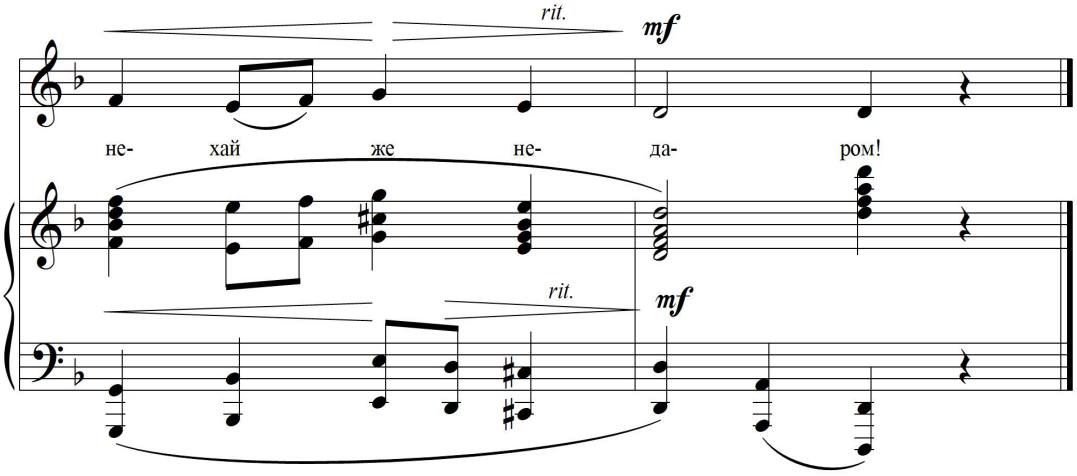
rit.
mf
не- хай же не- да- ром!
rit.
mf

Я заснув

Музика В. Барвінського

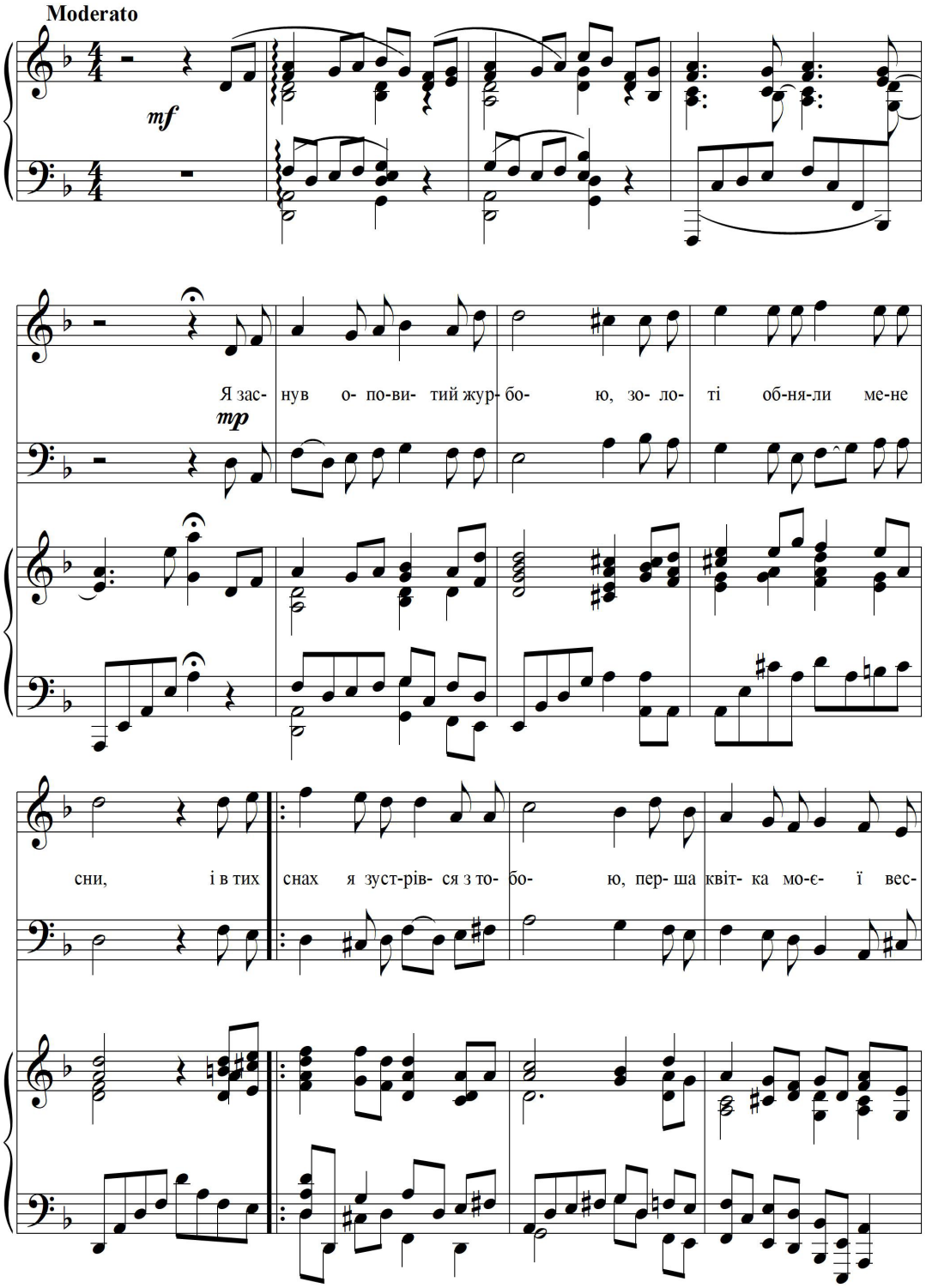

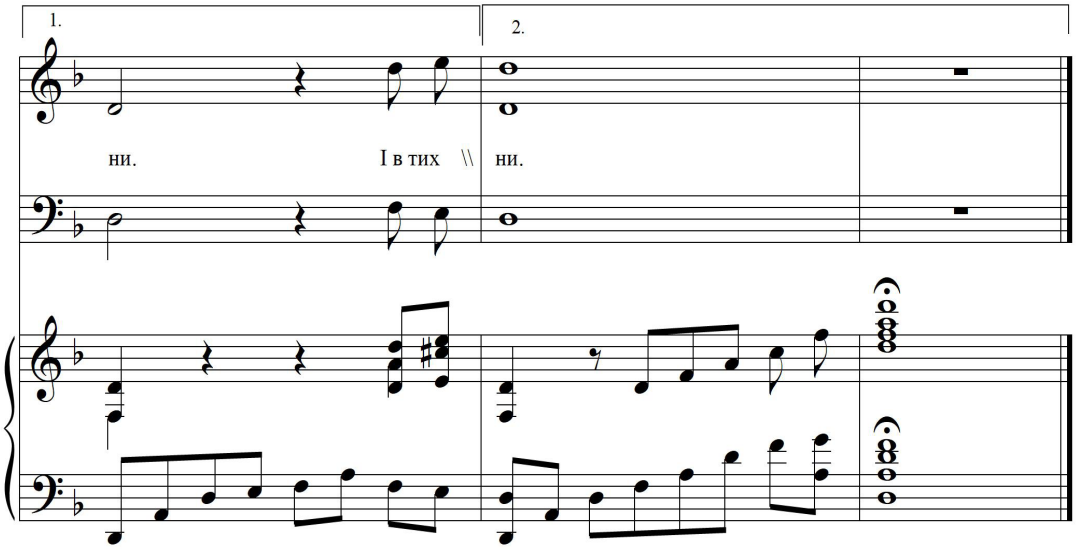
1.
2.
ни.
І в тих
ни.

ЗВУЧАННЯ ЛЕСИНОГО СЛОВА

В холодну ніч

В холодну ніч самотній мандрівець
В глухім бору знайшов старе кострище;
При місяці білів холодний попілець,
Чорніло вколо нього пожарище,
Стреміло скілька цілих ще дровець,
Були сирі ті, що лежали вище,
Либонь, отой, хто сей вогонь палив,
Не допаливши кинув і залив.
І мандрівець тремтячими руками
Почав багаття згасле ворушить,
Знайшов десь іскорку межи трісками,
І втішився і став її живить.
Затлівся присок дрібними зірками,
Та вогник не спалахнув на мить,
І мандрівець, прогаявши годину,
Подався геть, проклявши пожарину.

А іскра тліла в попелі важкім
І ятрилась, мов незагойна рана,
Все не могла ожить в огні яркім
І хворий пал той жеврів аж до рана.
На сході сонця у димку тонкім
Вогню блиснула смужечка багряна.
А поки сонце осіяло бір,
Вогонь вже лютував, мов дикий звір.

Грай, моя пісне!..

Досить невільная думка мовчала,
Мов пташка у клітці замкнута од світа,
Пісня по волі давно не літала,
Приборкана тугою, жалем прибита.
Час, моя пісне, у світ погуляти,
Розправити крильця, пошарпані горем,
Час, моя пісне, по волі буяти,
Послухать, як вітер заграв понад морем.
Плинь, мой лісне, як хвиля хибкая, —
Вона не питає, куди вона плине;
Линь, моя пісне, як чайка прудкая, —
Вона не боїться, що в морі загине.
Грай, моя пісне, як вітер сей грає!
Шуми, як той шум, що круг човна вирує!
Дарма що відгуку вітер не має,
А шум на хвилиночку погляд чарує!..
Долі коритися!
Час твій прийде
З долею битися, —
Сон пропаде…

Дивлюсь я на яснії зорі

Дивлюсь я на яснії зорі,
Смутні мої думи, смутні.
Сміються байдужії зорі
Холодним промінням мені.
Ви, зорі, байдужії зорі!
Колись ви інакші були,
В той час, коли ви мені в серце
Солодку отруту лили.

Місяць яснесенький

Місяць яснесенький
Промінь тихесенький
Кинув до нас.
Спи ж ти малесенький,
Пізній бо час

Любо ти спатимеш,
Поки не знатимеш,
Що то печаль;
Хутко прийматимеш
Лихо та жаль.

Тяжка годинонько!
Гірка хвилинонько!
Лихо не спить…
Леле, дитинонько!
Жить — сльози лить.

Сором хилитися,
Долі коритися!
Час твій прийде
З долею битися,—
Сон пропаде…

Моя одинокая зірка

Крізь темноту самотньо зорить
Одинокая зірка ясная,
Її промінь так гордо горить,
Не страшна їй темнота нічная!

Гордий промінь в тієї зорі,
Та в нім туга палає огниста,
І сіяє та зірка в горі,
Мов велика сльоза промениста.

Чи над людьми та зірка сумна
Променистими слізьми ридає?
Чи того, що самотна вона
По безмірнім просторі блукає?..

Стояла я і слухала весну...

Стояла я і слухала весну,
Весна мені багато говорила,
Співала пісню дзвінку, голосну
То знов таємно-тихо шепотіла.

Вона мені співала про любов,
Про молодощі, радощі, надії,
Вона мені переспівала знов
Те, що давно мені співали мрії.

Хотіла б я піснею стати

Хотіла б я піснею стати
У сюю хвилину ясну,
Щоб вільно по світі літати,
Щоб вітер розносив луну.

Щоб геть аж під яснії зорі
Полинути співом дзвінким,
Упасти на хвилі прозорі,
Буяти над морем хибким.

Лунали б тоді мої мрії
І щастя моє таємне,
Ясніші, ніж зорі яснії,
Гучніші, ніж море гучне.

Нічка тиха і темна була

Нічка тиха і темна була.
Я стояла, мій друже, з тобою;
Я дивилась на тебе з журбою,
Нічка тиха і темна була...

Вітер сумно зітхав у саду.
Ти співав, я мовчазна сиділа,
Пісня в серці у мене бриніла;
Вітер сумно зітхав у саду…

Спалахнула далека зірниця,
Ох, яка мене туга взяла!
Серце гострим ножем пройняла.
Спалахнула далека зірниця…

Не співайте мені сеї пісні

Не співайте мені сеї пісні,
Не вражайте серденька мого!
Легким сном спить мій жаль у серденьку,
Нащо співом будити його?
Ви не знаєте, що я гадаю,
Як сиджу я мовчазна, бліда.
То ж тоді в мене в серці глибоко
Сяя пісня сумная рида!

Вечірня година
(Коханій мамі)

Уже скотилось із неба сонце,
Заглянув місяць в моє віконце.
Вже засвітились у небі зорі,
Усе заснуло, заснуло й горе.
Вийду в садочок та погуляю,
При місяченьку та й заспіваю.
Як же тут гарно, як же тут тихо,
В таку годину забудеш лихо!
Кругом садочки, біленькі хати,
І соловейка в гаю чувати.
Ой, чи так красно в якій країні,
Як тут, на нашій рідній Волині!
Ніч обгорнула біленькі хати,
Немов маленьких діточок мати,
Вітрець весняний тихенько дише,
Немов діток тих до сну колише.

«Вже сонечко в море сіда…»

Вже сонечко в море сіда;
У тихому морі темніє;
Прозора, глибока вода,
Немов оксамит, зеленіє.

На хвилях зелених тремтять
Червонії іскри блискучі
І ясним огнем миготять,
Мов блискавка з темної тучі.

А де корабель ваш пробіг,
Дорога там довга й широка
Біліє, як мармур, як сніг,
І ледве примітне для ока.

Рожевіє пінистий край;
То іскра заблисне, то згасне…
Ось промінь остатній! Прощай,
Веселеє сонечко ясне!

Давня весна

Була весна весела, щедра, мила,
Промінням грала, сипала квітки,
Вона летіла хутко, мов стокрила,
За нею вслід співучії пташки!

Все ожило, усе загомоніло –
Зелений шум, веселая луна!
Співало все, сміялось і бриніло,
А я лежала хвора й самотна.

Я думала: «Весна для всіх настала,
Дарунки всім несе вона, ясна,
Для мене тільки дару не придбала,
Мене забула радісна весна».

Ні, не забула! У вікно до мене
Заглянули від яблуні гілки,
Замиготіло листячко зелене,
Посипались білесенькі квітки.

Прилинув вітер, і в тісній хатині
Він про весняну волю заспівав,
А з ним прилинули пісні пташині,
І любий гай свій відгук з ним прислав.

Моя душа ніколи не забуде
Того дарунку, що весна дала;
Весни такої не було й не буде,
Як та була, що за вікном цвіла.

Спогад

Ще старість не прийшла, а все минуле
Не раз мені стає перед очима,
І я дивлюсь так пильно, мов боюся,
Що більш мені не прийдеться побачить
Того садочка спогадів моїх,
Що міниться барвистими квітками
При світлі мрій, мов при західнім сонці.
Ось і тепер повстав дитячий спогад
І кличе й вабить: глянь на мене ще раз!

Горить моє серце

Горить моє серце, його запалила
Гарячая іскра палкого жалю.
Чому ж я не плачу? Рясними сльозами
Чому я страшного вогню не заллю?
Душа моя плаче, душа моя рветься,
Та сльози не ринуть потоком буйним,
Мені до очей не доходять ті сльози,
Бо сушить їх туга вогнем запальним.
Хотіла б я вийти у чистеє поле,
Припасти лицем до сирої землі
І так заридати, щоб зорі почули,
Щоб люди вжахнулись на сльози мої.

Сосна

З вітром весняним сосна розмовляла,
Вічно зелена сосна.
Там я ходила і все вислухала,
Що говорила вона.
Ой, не «зеленого шума» співала
Вічно смутная сосна…
Ні, не «зеленого шума»!
Чулася в гомоні тяжка зимовая дума.
Ранком зимовим діброва мовчала,
Наче замерла сумна,
Тільки рясним верховіттям шептала
Вічно зелена сосна;
Там я ходила і все вислухала,
Що говорила вона, –
Та не веселая дума
Чулася в гомоні того «зеленого шума»!

Калина

Козак умирає, дівчинонька плаче:
«Візьми ж мене в сиру землю з собою, козаче!»
– Ой, коли ж ти справді вірная дівчина,
Буде з тебе на могилі хороша калина.
«Ой, що ж тобі, милий, з того за потіха,
Щоб я мала червоніти серед мого лиха?
Ой, що ж тобі, милий, з того за відрада,
Щоб я мала процвітати, як мені досада?
Чи то ж тобі стане миліш домовина,
Як я буду зеленіти – німа деревина?»
– Як упадуть роси на ранні покоси,
То не в мою домовину, а на твої коси,
Як припече сонце веснянії квіти,
Хай не в'ялить моїх костей, тільки твої віти.
Ой, так не затужить і рідная ненька,
Як ти, моя калинонько, моя жалібненька…
Ой, ще ж над миленьким не зросла й травиця,
Як вже стала калиною мила-жалібниця.
Дивуються люди і малії діти,
Що такої пригодоньки не видали в світі:
«Чия то могила в полі при дорозі,
Що над нею калинонька цвіте на морозі,
Що на тій калині листя кучеряві,
А між цвітом білесеньким ягідки криваві».
Шуміла калина листом зелененьким:
«Ой, що ж се я німа стою над моїм миленьким?
Поки ніж не крає, дерево не грає.
А хто вріже глибоченько, тому заспіває.
А хто вріже гілку, заграє в сопілку,
То той собі в серце пустить калинову стрілку».

Останні квітки

Ох, розкрились троянди червоні,
Наче рани палкі, восени,
Так жалібно тремтять і палають –
Прагнуть щастя чи смерті вони?

Не осиплються тихо ті квіти,
Не настане життя в них нове,
Ні, ударить мороз до схід сонця
І приб'є поривання живе.

І зчорніють червоні троянди,
Наче в ранах запечена кров…
Ох, нехай же хоч сонця нап'ються,
Поки ще їх мороз не зборов!

До тебе, Україно

До тебе, Україно, наша бездольная мати,
Струна моя перша озветься.
І буде струна урочисто і тихо лунати,
І пісня від серця поллється.

По світі широкому буде та пісня літати,
А з нею надія кохана
Скрізь буде літати, по світі між людьми питати,
Де схована доля незнана?

І, може, зустрінеться пісня моя самотная
У світі з пташками-піснями,
То швидко полине тоді тая гучная зграя
Далеко шляхами-тернами.

Полине за синєє море, полине за гори,
Літатиме в чистому полю,
Здійметься високо-високо в небесні простори
І, може, спітка тую долю.

І, може, тоді завітає та доля жадана
До нашої рідної хати,
До тебе, моя ти Україно мила, кохана,
Моя безталанная мати!

Реве-гуде негодонька

Реве-гуде негодонька,
Негодоньки не боюся,
Хоч на мене пригодонька,
Та я не журюся. | (2)

Гей ви, грізні, чорні хмари!
Я на вас збираю чари,
Чарівну добуду зброю
І пісні свої узброю. | (2)

Дощі ваши дрібненькії
Обернуться в перлі дрібні,
Поломляться ясненькії
Блискавиці ваші срібні. | (2)

Я ж пущу свою пригоду
Геть на тую бистру воду,
Я розвию свою тугу
Вільним співом в темнім лугу. | (2)

Реве-гуде негодонька,
Негодоньки не боюся,
Хоч на мене пригодонька,
Та я не журюся.

Весняні ночі зористі

Ще маревом легким над нами витає
Блакитна весняна мрія,
А в серці розкішно цвіте-процвітає
Злотистая квітка-надія.

На крилах фантазії думки літають
В країну таємної ночі,
Там промінням грають, там любо так сяють
Лагідні весняні очі.

Там яснії зорі і тихії квіти
Єднаються в дивній розмові,
Там стиха шепочуть зеленії віти,
Там гімни лунають любові.

І квіти, і зорі, й зеленії віти
Провадять розмови кохані
Про вічную силу весни на сім світі
Про чари потужні весняні.

Лагідні веснянії ночі зористі!
Куди ви од нас полинули?
Пісні соловейкові дзвінко-сріблисті!
Невже ви замовкли, минули?

О ні, ще не час! ще бо ми не дізнали
Всіх див чарівливої ночі,
Та ще бо лунають, як перше лунали,
Веснянки чудові дівочі.

Веснянка

Як яснеє сонце
Закине свій промінь ясний
До тебе в віконце, —
Озвись на привіт весняний.
Олесю, серденько,
Співай веселенько!
Весняного ранку
Співай, моя люба, веснянку!

Як бідну первістку,
Дочасну, морози поб'ють.
І кущик любистку
Холоднії роси поллють, —
Не плач, моя роже,
Весна переможе!
Весняного ранку
Співай, моя люба, веснянку!

Як дрібнії дощі
Заслонять нам світ навесні,
Як нам молодощі
Пов'ються у хмари сумні, —
Не тратьмо надії
В літа молодії!
Весняного ранку
Співаймо, сестрице, веснянку!

На літо зелене
Поїду я геть в чужий край,
Згадай же про мене,
Як підеш по квіти у гай.
Спогадуй, Олесю,
Сестру свою Лесю!
Весняного ранку
Даю тобі сюю веснянку!

На зеленому горбочку

На зеленому горбочку,
У вишневому садочку,
Притулилася хатинка,
Мов маленькая дитинка
Стиха вийшла виглядати,
Чи не вийде її мати.
І до білої хатинки,
Немов мати до дитинки,
Вийшло сонце, засвітило
І хатинку звеселило.

Невчасна веснянка
(«Осінній плач, осінній спів»)

Осінній плач, осінній спів
Посеред літа золотого
Непереможно забринів
Із серця мого.

Ох, то ж за те, що восени,
Сумного, млистого поранку,
Я раз невчасно завела
Собі веснянку.

Знов весна, і знов надії

Знов весна, і знов надії
В серці хворім оживають,
Знов мене колишуть мрії,
Сни про щастя навівають.
Весно красна! Любі мрії!
Сни мої щасливі!
Я люблю вас, хоч і знаю,
Що ви всі зрадливі…

Пісня

Чи є кращі між квітками
Та над веснянії?
Чи є в житті кращі літа
Та над молодії?
Цвітуть квіти веснянії,
Швидко й посихають.
Мої літа найкращії
Марно пропадають!
Не всихайте, пишні квіти,
Цвітіть хоч до літа!
Пождіть літа, доля прийде,
Не тікайте з світа!
Двічі на рік пишні квіти
Та не процвітають;
В житті літа найкращії
Двічі не бувають.
Та ще ж квіти не посохли,
Рута зелененька, –
Не журися, дівчинонько,
Ще ж ти молоденька!

Гей, піду я в ті зелені гори

Гей, піду я в ті зелені гори,
де смереки гомонять високі,
понесу я жалі одинокі
та й пущу їх у гірські простори.
Кину свої жалі
на зелені галі,
пущу бором свою тугу,
чи не знайде другу…

«Ви щасливі, пречистії зорі…»

Ви щасливі, пречистії зорі,
ваші промені – ваша розмова;
якби я ваші промені мала,
я б ніколи не мовила слова.

Ви щасливі, високії зорі,
все на світі вам видко звисока;
якби я так високо стояла,
хай була б я весь вік одинока.

Ви щасливі, холоднії зорі,
ясні, тверді, неначе з кришталю;
якби я була зіркою в небі,
я б не знала ні туги, ні жалю.

Вишеньки

Поблискують черешеньки
В листі зелененькім,
Черешеньки ваблять очі
Діточкам маленьким.
Дівчаточко й хлоп'яточко
Під деревцем скачуть,
Простягають рученята
Та мало не плачуть:
Раді б вишню з'їсти,
Та високо лізти,
Ой раді б зірвати,
Та годі дістати!
«Ой вишеньки-черешеньки,
Червонії, спілі,
Чого ж бо ви так високо
Виросли на гіллі!»
«Ой того ми так високо
Виросли на гіллі,—
Якби зросли низесенько,
Чи то ж би доспіли?»

Якби мені достати струн живих

Якби мені достати струн живих,
якби той хист мені, щоб грать на них,
потужну пісню я б на струнах грала,
нехай би скарби всі вона зібрала,
ті скарби, що лежать в душі на дні,
ті скарби, що й для мене таємні,
та мріється, що так вони коштовні,
як ті слова, що вголос невимовні.

Якби я всіми барвами владала,
то я б на барву барву накладала
і малювала б щирим самоцвітом,
отак, як сонечко пречисте літом,
домовили б пророчистії руки,
чого домовить не здолали гуки.
І знав би ти, що є в душі моїй…
Ох, барв, і струн, і слів бракує їй…
І те, що в ній цвіте весною таємною,
либонь, умре, загине враз зо мною.

Ой не зникли золотії терни
Якби я всіми барвами владала,
то я б на барву барву накладала
і малювала б щирим самоцвітом,
отак, як сонечко пречисте літом,
домовили б пророчистії руки,
чого домовить не здолали гуки.
І знав би ти, що є в душі моїй…
Ох, барв, і струн, і слів бракує їй…
І те, що в ній цвіте весною таємною,
либонь, умре, загине враз зо мною.

Ой не зникли золотії терни

Якби я всіми барвами владала,
то я б на барву барву накладала
і малювала б щирим самоцвітом,
отак, як сонечко пречисте літом,
домовили б пророчистії руки,
чого домовить не здолали гуки.
І знав би ти, що є в душі моїй…
Ох, барв, і струн, і слів бракує їй…
І те, що в ній цвіте весною таємною,
либонь, умре, загине враз зо мною.

Не дивися на місяць весною

Ясний місяць – наглядач цікавий,
Ясний місяць підслухач лукавий!
Бачив він тебе часто зі мною
І слова твої слухав колись.
Ти се радий забуть?
Не дивись!
Не дивися на місяць весною.

Не дивись на березу плакучу, –
На березі журливеє віття
Нагадає тобі лихоліття,
Нагада тобі тугу пекучу,
Що збратало обох нас колись.
Ти се радий забуть? Не дивись,
Не дивися на березу плакучу.

Не співайте мені сеї пісні

Не співайте мені сеї пісні,
Не вражайте серденька мого!
Легким сном спить мій жаль у серденьку:
Нащо співом будити його?

Ви не знаєте, що я гадаю.
Як сиджу я мовчазна, бліда.
То ж тоді в мене в серці глибоко
Сяя пісня сумная рида!

Розбита чарка

На весіллі бринять чарочки, –
Хай здорові живуть молодята!
Хай живуть, як в гніздечку пташки,
Хай кохаються, мов голуб'ята!
На весіллі хтось чарку розбив; –
Молода на посаді сумує,
Молодий смутно чоло схилив, –
Не журіться, то щастя віщує!
На весіллі музика гучна,
Тож-то шпарко та весело грає!
Ох, я знаю, комусь-то вона
Безталаннеє серденько крає!..
І розбилось від жалю свого
Серце смутне… Чи хто теє чує?
Чи не скаже хто часом того,
Що розбитеє серце віщує?

Осінній плач, осінній спів

Осінній плач, осінній спів
посеред літа золотого
непереможно забринів
із серця мого.

Ох, то ж за те, що восени,
сумного, млистого поранку,
я раз невчасно завела
собі веснянку.

Я не кохаю тебе

Я не кохаю тебе і не прагну дружиною стати.
Твої поцілунки, обійми і в мріях не сняться мені,
В мислях ніколи коханим тебе не одважусь назвати;
Я часто питаю себе: чи кохаю? – Одказую: ні!
Тільки ж як сяду край тебе, серденько мов птиця заб’ється,
Дивлюся на тебе й не можу одвести очей,
І хоч з тобою розстанусь, то в думці моїй зостається
Наче жива твоя постать і кожнеє слово s речей.
Часто я в думці з тобою великі розмови проваджу,
І світять, як мрія, мені твої очі, ті зорі сумні…
Ох, я не знаю, мій друже, сама я не зважу, –
Коли б ти спитав: «Чи кохаєш?» – чи я б тобі мовила: ні ?..

ЗМІСТ

Для мішаного хору без супроводу
В холодну ніч. *М. Довганич* 3
Вечірня година. *О. Каліщук* 8
Вечірня година. *П. Старушик* 11
Вже сонечко в море сіда. *О. Каліщук* 13
Грай, моя пісне. *М. Довганич* 15
Давня весна. *М. Стефанишин* 18
Вечірня година. *О. Панасюк* 22
Місяць яснесенький. *О. Стадник* 26
Сосна. *М. Довганич* 28
Спогад. *М. Довганич* 32
Горить моє серце. *В. Герасимчук* 35
Калина. *В. Тиможинський* 39
Моя одинокая зірка. *В. Тиможинський* 48
Для мішаного хору в супроводі фортепіано
Останні квітки. *В. Тиможинський* 52
Для мішаного хору в супроводі баяна
До тебе, Україно. *О. Стадник* 57
Реве, гуде негодонька. *О. Стадник* 63
Для мішаного хору в супроводі оркестру
Нічка тиха і темна була. *Ю. Кресак* 67
Для жіночого вокального ансамблю без супроводу
Весняні ночі зористі. *М. Стефанишин* 72
Веснянка. *М. Довганич* 73
На зеленому дубочку. *М. Довганич* 76
Вечірня година. *М. Стефанишин* 78
Стояла я і слухала весну. *М. Стефанишин* 80
Вже сонечко в море сіда. *О. Некрасов* 82
Невчасна веснянка. *Ю. Савраюк* 83
Пісня. *Ю. Савраюк* 86
Хотіла б я піснею стати. *І. Баранюк* 88
Талого снігу платочки сивенькії. *Ю. Сіврзюк* 89

Для жіночого вокального ансамблю в супроводі фортепіано

На зеленому горбочку. *О. Некрасов* 91

Для жіночого вокального ансамблю в супроводі оркестру

Солов'їний спів. *А. Горчинський* 93

Для соліста в супроводі фортепіано

Була весна. *Г. Майборода* 97
Вже сонечко в море сіда. *Б. Фільц* 100
Ви щасливі, пречистії зорі. *В. Герасимчук* 102
Вишеньки. *О. Каліщук* 106
Гей, піду я в ті зелені гори. *Г. Майборода* 108
Горить моє серце. *О. Білаш* 111
Грай, моя пісне. *В. Герасимчук* 115
Грай, моя пісне. *О. Каліщук* 120
Дивлюсь я на яснії зорі. *Т. Ціхоцька* 123
Знов весна і знов надії. *В. Герасимчук* 126
Колискова (Люлі-люлі). *Т. Ціхоцька* 130
Не дивися на місяць весною. *М. Лисенко* 133
Не співайте мені сеї пісні. *Д. Січинський* 135
Осінній спів. *В. Тиможинський* 137
Реве, гуде негодонька. *М. Стефанишин* 140
Розбита чарка. *О. Левицький* 143
Стояла я і слухала весну. *Т. Ціхоцька* 146
Я не кохаю тебе. *В. Тиможинський* 148
Якби мені. *І. Кириліна* 153
Пісня. *О. Левицький* 155
Золотії терна. *М. Жербін* 158

Для вокального дуету в супроводі фортепіано

Я заснув. *В. Барвінський* 161

Звучання Лесиного слова

В холодну ніч.....164
Грай, моя пісне 165
Дивлюсь я на яснії зорі.....165
Місяць ясненький.....166
Моя одинокая зірка 167

Стояла я і слухала весну 167
Хотіла б я піснею стати 168
Нічка тиха і темна була 168
Не співай мені сеї пісні 169
Вечірня година 169
Вже сонечко в море сіда 170
Давня весна 170
Спогад 171
Горить моє серце 172
Сосна 172
Калина 173
Останні квіти 174
До тебе,Україно 174
Реве-гуде негодонька 175
Весняні ночі зористі 176
Веснянка 177
На зеленму горбочку 178
Невчасна весна 178
Знов весна, і знов надії 178
Пісня 179
Гей, піду я в ті зелені гори 179
Ви щасливі, пречистії зор 180
Вишеньки 180
Якби мені дістати струн живих 181
Ой не зникли золотії терни 182
Не дивись на місяць весною 182
Не співай мені сеї пісні 183
Розбита чарка 183
Осінній плач, осінній спів 184
Я не кохаю тебе 184

Музичне видання

Хотіла б я піснею стати
вокально-хорові твори українських композиторів
на слова Лесі Українки.
Приурочується 150-й річниці від дня народження Лесі Українки

Збірник видано за фінансової підтримки управління культури, з питань релігій та національностей Волинської облдержадміністрації.

Відповідальна за випуск - *Любов Рожнова*
Набір нотного матеріалу - *Ігор Баранюк, Клавдія Пшибельська, Ірина Кондратюк, Сергій Бень*
Редактори - *Віталій Клімчук, Арсен Гребенюк*
Верстка - *Оксани Курач*

«Хотіла б я піснею стати» : вокально-хорові твори українських композиторів на слова Лесі Українки / упоряд.: І. І. Баранюк, С. А. Бень. Луцьк : Обласний науково-методичний центр культур, 2021. 188 с.

Збірник рекомендовано для використання навчальними мистецькими закладами, творчими колективами і окремими виконавцями.